

เดย์โอบา

เรียนรู้ที่จะเบิกบานใน
พระคัมภีร์ หน้า 14, 16, 20

มองขึ้นไป ไม่ใช่ข้างทาง หน้า 42

ข่าวสารสำหรับคนที่จะรับใช้
งานเผยแผ่ หน้า 48

เด็ก ๆ ทั้งหมด ปีกของท่านกับ
พระคัมภีร์มอรมอน หน้า 60

ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา

ต้นไม้แห่งชีวิต โดยวิลสัน เจ. ออง

ใน 1 โครินธ์ 8 โยฮันนิสของท่านเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิต ท่านกล่าวว่า
“หลังจากพ่อสวดอ้อนวอนพระเจ้าแล้วพ่อเห็นทุ่งใหญ่และกว้างแห่งหนึ่ง.
“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่อเห็นต้นไม้, ซึ่งมีผลอันพึงปรารถนาที่จะทำให้คนเป็นสุข.
“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่อออกไปและรับส่วนของผลจากต้นไม้; และพ่อเห็นว่ามันหวาน
ที่สุด, เหนือกว่าทุกสิ่งที่พ่อเคยชิมรสมา. แท้จริงแล้ว, และพ่อเห็นว่าผลจากต้นไม้; นั้นขาว,
ยิ่งกว่าความขาวทั้งหมดที่พ่อเคยเห็นมา. ...
“และพ่อเห็นราวเหล็ก, และมันทอดยาวไปตามฝั่งของแม่น้ำนั้น, และนำไปถึงต้นไม้ซึ่งพ่อยืนอยู่”
(1 โครินธ์ 8:9-11, 19)

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: มีชีวิตที่พรังพร้อม โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ดูแลเอาใจใส่และปฏิบัติศาสนกิจผ่านการเยี่ยมสอน

บทความพิเศษ

- 16 พบคำตอบในพระคัมภีร์มอรมอน โดย ชารา ดี. สมิต
สมาชิกทุกคนบอกว่าพระคัมภีร์มอรมอนสร้างสรรค์สิ่งพิเศษในชีวิตพวกเขาอย่างไร

ภาพปก
ภาพวาดโดย เจฟฟ์ วอร์ด

- 20 ค้นพบอีกครั้งถึงความน่าพิศวงของโลก...และหลีกเลี่ยงอันตรายของความเฉยชาทางวิญญาณ โดย อาตัม ซี. โอลสัน

เลิกเช่นนักสำรวจผู้เรียนรู้มากขึ้นเรื่อยๆ เกี่ยวกับมาซูปีกซู เราสามารถเรียนรู้พระกิตติคุณได้มากขึ้นเช่นกัน ทุกครั้งที่เราศึกษา

- 24 รับรู้พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในพรที่เราได้รับทุกวัน โดย เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

การขอ “อาหารประจำวันของเรา” จากพระหัตถ์พระเจ้าเป็นเจ้ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ที่จะวางใจพระองค์

- 32 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิต: ท่านดำเนินชีวิตตามที่ท่านสอน โดย เทต บาร์เนส

แนะนำหลักสูตรการศึกษาของสมาคมสงเคราะห์และฐานะปุโรหิตแห่งเมลกีเซเดคปีนี

ปกิณกะ

- 8 เรื่องเล็กและเรียบง่าย
- 10 รับใช้ในศาสนจักร: การเป็นผู้นำตามวิธีของพระเจ้า โดย เครก เมอร์ริลล์
- 12 เราพูดถึงพระคริสต์: ผู้เยี่ยมสอนนำดิฉันไปหาพระเยซูคริสต์ โดย เจย์น พี. โบเวอร์ส
- 14 บ้านเรา ครอบครัวเรา: ช่วยให้เด็ก ๆ รักพระคัมภีร์มอรมอน โดย คลายด์ เจ. วิลเลียมส์
- 38 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ โดย จอร์จ ซี. รอปินสัน

คนหนุ่มสาว

มองขึ้นไป

42

42 ท่านกล่าวกับเรา: มองขึ้นไป
โดย เอ็ดเดอร์คาร์ล บี. คูก
เกิดอะไรขึ้นเมื่อเรามองขึ้นไปดูว่า
พระบิดาบนสวรรค์ทรงมองเราอย่างไร
แทนที่จะมองข้างทางเพื่อดูว่าคนอื่น
คิดอย่างไรกับเรา

ดูว่าท่านจะหาเสียโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้: ใช้เข็มทิศ
ข้ามมหาสมุทรแปซิฟิก

เยาวชน

- 46** เจาะประเด็น
- 48** รักษาพันธสัญญา: ข่าวสาร
สำหรับคนที่ได้รับใช้งานเผยแผ่
โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
มีกฎแจจผู้ให้การให้พลังของความเป็น
เหมือนพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับเราในฐานะ
ผู้สอนศาสนา
- 52** สารสำคัญของสหกิจกรรมปี 2012
โดย ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ
และฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ
“จงลุกขึ้นและขายสิ่งของออกไป,
เพื่อแสงสว่างของเจ้าจะเป็นธง
ให้ประชาชาติ” (คพ. 115:5)
- 54** โปสเตอร์: ฉายส่องออกไป
- 55** บรรทัดมาเติมบรรทัด:
หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:5
- 56** จากสนามเผยแผ่: พระผู้เป็นเจ้า
ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของ
ทั้งสองคน
โดย คาร์ลอส อีวาน การ์เมนติอา
ปาเซโก
- 57** จงซื้อสัตย์
โดย เอ็ดเดอร์เจอราร์ด คอสเซ
ในระหว่างการสัมภาษณ์ครั้งสำคัญ
ข้าพเจ้าต้องตัดสินใจโดยเร็วว่าจะ
ซื้อตรงต่อความเชื่อของข้าพเจ้าหรือไม่

52

เด็ก

64

- 58** ก้อนหิน ลูกธนู และก้อนหิมะ
โดย เดวิด แอล. ฟริสซ์เนคท์
ผมจะผ่านคนเหล่านี้ได้อย่างไร
จึงเป็นเหมือนแซมวีเอลชาวเลมัน
- 60** ตี๋มดำพระคัมภีร์มอรมอน
ระบายสีในแผนภูมินี้ทุกสัปดาห์
เมื่อท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอน
- 63** พยานพิเศษ: ฉันจะบรรลุ
เป้าหมายของฉันได้อย่างไร
โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 64** นำปฐมวัยกลับบ้าน: สิทธิเสรีคือ
ของประทานที่ให้เราเลือกด้วย
ตนเอง
- 66** เรื่องราวของพระเยซู: พระคัมภีร์
มอรมอนสอนเรื่องพระเยซูคริสต์
โดย ไตแอน แอล. แมนแกม
- 68** ผู้กมิตร์ข้ามแปซิฟิก
โดย เจน แชนเซ็น ลาสเซทเทอร์
เด็กปฐมวัยจากยูทาห์และดองกา
ทำความรู้จักกัน
- 69** พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น
โดย โรสแมรี่ เอ็ม. วิกซอม
พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและ
ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเด็ก
ทุกคน
- 70** สำหรับเด็กเล็ก

มกราคม 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 1
เลียดินนา 10481

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. โอลด์สัน, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เอลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นیل แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: พอล บี. โพเพอร์

ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์,
แฟร์ จี. มาร์ม

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสเชนเบิร์ก

ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. ออธัน

ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: ฮาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน

รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรนัน คาร์รี

กองบรรณาธิการ: บริทานนี มีท์ทิง, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว
ดี. ฟัลด์ตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แครี คาสเติน, เจนนิเฟอร์ แมดดี,
ลิลลี่ แม็คคาลานาฮาน, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลีย์
เจ. โอโตเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แซคซี อี. ฟาเรน, เจน ฟินบอร์น,
พอล แวนเดนเบิร์ก, มาริสซา เอ. วิดัลสัน, เมลิสซา เซนเดโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนด์เซน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลด์ บอห์ท, คอลลีน อิงคัลย์, เอริค
ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนเบเคอร์ อูนี, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์,
จูลี เบอร์เดทท์, เรจินัลด์ เจ. คริสเตียน, คิม เฟนสเตอร์ไมเคอร์,
ไมรอน ดับเบิลยู. กีกี, แคโรลีน ฮาเวิร์ด, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่เจ. นิลสัน

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เซตจิวิค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาค่าสมาชิกในสหรัฐอเมริกาและแคนาดาให้ไปที่
store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำวอร์ด
หรือผู้นำสาขา

โปรดส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org;
ทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; **หรือทางอีเมลที่**
liahona@ldschurch.org

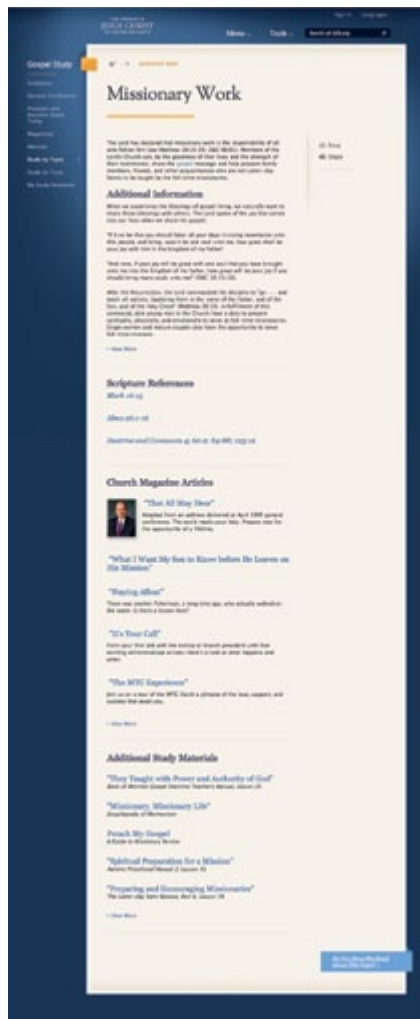
เลียดินนา คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ
"เครื่องชี้ทาง" จัดพิมพ์ในภาษาอาหรับ, สเปน, ฝรั่งเศส, อิตาลี, เยอรมัน,
บัลแกเรีย, เขมร, จีน, รัสเซีย, เช็ก, เดนมาร์ก, ดัตช์, อังกฤษ,
เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, เยอรมัน, กรีก, ฮังการี, ไอซ์แลนด์,
อินโดนีเซีย, อิตาลี, ญี่ปุ่น, ฟิลิปปินส์, เกาหลี, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, มาลากาซี,
มาร์แชลล์, มงโกเลีย, นอร์เวย์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, รัสเซีย,
ชาวัว, สโลวีเนีย, สเปน, สวีเดน, ตากาล็อก, ตาฮิติ, ไทย, ตองกา, ยูเครน,
อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในประเทศไทย

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียดินนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือ
ที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ "ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่
ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณา
ติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา: ฉบับมกราคม 2012 ปีที่ 36
เล่มที่ 1 เลียดินนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554)
จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่า
สมาชิกในสหรัฐอเมริกา 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี
ค่าไปรษณีย์ที่ชดเชยที่เลคซีดี ยูเอชเอ ตามระยะเวลาที่กำหนด
ผู้เปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสิบวัน ส่งฉลากที่อยู่ล่าสุดพร้อม
ทั้งระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งใบสมัคร
สมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัคร
สมาชิกโทรศัพทน์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถสมัครสมาชิก
ทางโทรศัพท์ผ่านบัตรเครดิต (Visa, Mastercard, American Express,
Discover) (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)
เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ได้ที่ Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม

ในภาษาของท่าน

เลียดินนา และหนังสือเล่มอื่นๆ ของ
ศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่
languages.lds.org

Liahona.lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

บทความหลายเรื่องในฉบับนี้พูดถึงเกี่ยวกับ
พระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์
มอรมอน (ดูหน้า 14, 16 และ 20) ใน
การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2010
เอ็ดเวิร์ดเดวิด เอ. เบตนาร์ พูดเรื่องการศึกษา
พระคัมภีร์มอรมอนสามารถเสริมสร้างความ
เข้มแข็งให้ครอบครัวได้อย่างไร อ่านหรือฟัง
คำปราศรัยของท่านได้ที่ lds.org/general-conference/2010/04/watching-with-all-perseverance

มัคคุเทศก์นำเที่ยวที่มาซูปิกซู่ให้ข้อเสนอแนะ
สามข้อสำหรับการศึกษาพระกิตติคุณ (ดู หน้า
20) ดูภาพถ่ายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความน่าพิศวง
ของโลกได้ที่ liahona.lds.org

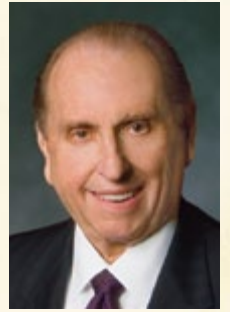
สำหรับเยาวชน

หลังจากอ่านคำแนะนำของเอ็ดเวิร์ดฮอลล์แลนด์
สำหรับคนที่จะรับใช้งานเผยแผ่แล้ว ท่าน
สามารถหาบทความและข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
งานเผยแผ่ศาสนาได้ที่ <http://lds.org/study/topics/missionary-work>

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ, การ, 16
- พันธสัญญา, 48
- การทดลอง, 24, 40
- มิตรภาพ, 47, 68
- การเป็นผู้นำ, 10
- เยียมสอน, การ, 7, 12
- ครอบครัว, 14, 16, 79
- รับใช้, การ, 10, 12, 24, 32, 38, 46
- ความกล้าหาญ, 4, 57
- ศรัทธา, 24, 57, 63
- ความหวัง, 4, 16
- งานเผยแผ่ศาสนา, 32, 39, 41, 46, 48, 56, 70, 72
- ศาสดาพยากรณ์, 32
- จิตกุศล, 7, 12, 32
- ศึกษาพระคัมภีร์, การ, 14, 16, 20, 40, 55, 60
- เจตคติ, 4, 42, 52, 63
- สมิธ, จอร์จ อัลเบิร์ต, 32
- ทำตามพระวิญญูญาณ, 41
- สวดอ้อนวอน, การ, 24, 38, 42, 55, 58, 69
- แบบอย่าง, 52, 54, 57, 70, 72
- ประวัติศาสตร์, 32
- สหกิจกรรม, 52, 56
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ, 16
- สอน, การ, 14, 80
- เป้าหมาย, 63
- สอนประจำบ้าน, การ, 10
- พระคัมภีร์มอรมอน, 14, 16, 20, 40, 60, 66
- สิทธิ์เสรี, 24, 64
- พระเยซูคริสต์, 9, 24, 40, 66, 80
- ค้นหาเพศเดียวกัน, 47
- เสฟติด, การ, 16
- เหล่าเทพ, 47

โดย ประธาน
โทมัส เอส. มอนสัน

มีชีวิต ที่พร้อมพร้อม

เพื่อเริ่มต้นศักราชใหม่ ข้าพเจ้าขอท้าทายวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกแห่งหนให้มุ่งหน้าแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรด้วยตนเอง เพื่อให้ได้สิ่งสำคัญที่ข้าพเจ้าเรียกว่าชีวิตที่พร้อมพร้อม—ชีวิตที่พร้อมพร้อมด้วยความสำเร็จ คุณงามความดี และพร เจกเช่นเราเรียนพื้นฐานต่างๆ ที่โรงเรียน ข้าพเจ้าขอเสนอหลักธรรมพื้นฐานของข้าพเจ้าเองเพื่อช่วยให้เราทุกคนมีชีวิตที่พร้อมพร้อม

มีเจตคติที่ดี

หลักธรรมข้อแรก ของข้าพเจ้าหมายถึงเจตคติ วิลเลียม เจมส์ นักจิตวิทยาและนักปรัชญาชาวอเมริกันยุคบุกเบิกเขียนว่า “การปฏิบัติครั้งสำคัญที่สุดของคนรุ่นเราคือการค้นพบว่ามนุษย์สามารถเปลี่ยนโฉมภายนอกของชีวิตได้โดยเปลี่ยนเจตคติในความคิดของตนเอง”¹

ทั้งหมดในชีวิตขึ้นอยู่กับเจตคติของเรา วิธีที่เราเลือกดูสิ่งต่างๆ และตอบสนองสิ่งใดก็ตามล้วนส่งผลต่อเราทั้งสิ้น การทำสุดความ

สามารถแล้วเลือกมีความสุขกับสภาวะการณ์ของเราไม่ว่าสภาวะการณ์จะเป็นเช่นไร ย่อมนำมาซึ่งสันติสุขและความอิมเมอใจ

ชาร์ลส์ สวินดอลล์—นักประพันธ์ นักการศึกษา และบาทหลวงชาวคริสต์—กล่าวว่า “สำหรับข้าพเจ้าแล้ว เจตคติสำคัญกว่า... อดีต ... สำคัญกว่าเงินทอง สภาวะการณ์ ความล้มเหลว ความสำเร็จ และสิ่งที่คนอื่นคิดหรือพูดหรือทำ เจตคติสำคัญกว่า รูปลักษณะภายนอก ความสามารถ หรือทักษะ เจตคติจะสร้างหรือไม่ก็ทำลายหมู่คณะ ศาสนจักร และครอบครัว เรื่องน่าสังเกตคือเรามีสิทธิ์เลือกทุกวันเกี่ยวกับเจตคติที่เราจะน้อมรับในวันนั้น”²

เราไม่สามารถกำหนดทิศทางลมได้ แต่เราสามารถปรับใบเรือได้ เพื่อให้มีความสุข สันติ และความอิมเมอใจสูงสุด ขอให้เราเลือก เจตคติที่ดี

เชื่อในตนเอง

ข้อสอง คือเชื่อในตนเอง คนรอบข้าง และหลักธรรมนิรันดร์

จงเชื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน คนที่ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าจนสายเกินไปคือพระคาร์ดินัลวอลซีย์ในบทประพันธ์ของ เซคสเปียร์ผู้ใช้เวลาชั่วชีวิตรับใช้พระราชาสามองค์ เสพความมั่งคั่งและอำนาจ ในที่สุดก็ถูกกษัตริย์ผู้ไร้ขันติธรรมองค์หนึ่งช่วงชิงอำนาจและทรัพย์สินสมบัติ พระคาร์ดินัลวอลซีย์คร่ำครวญว่า

หากข้ารับใช้พระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นเพียงครั้งเดียว หากข้ารับใช้ราชันของข้า พระองค์คงจะไม่ทรงทิ้งข้าให้เปลือยเปล่าต่อหน้าศัตรู³

โธมัส ฟูเลออร์บาทหลวงและนักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษผู้มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 17 จารึกความจริงนี้ไว้ด้วยปลายปากกา “คนไม่เชื่อคือคนที่ไม่ดำเนินชีวิตตามความเชื่อของตน”⁴

อย่าจำกัดตนเองและอย่าให้ผู้อื่นทำให้ท่านเชื่อว่าท่านถูกจำกัดในสิ่งที่ท่านทำได้ จงเชื่อในตนเองแล้วจงดำเนินชีวิตจนถึงระดับความเป็นไปได้ของท่าน

ท่านบรรลุผลสำเร็จได้ในสิ่งที่ท่านเชื่อว่าท่านบรรลุได้ จงวางใจ จงเชื่อและมีศรัทธา

เผชิญการทำทายเป็นความกล้าหาญ

ความกล้าหาญจะกลายเป็นคุณธรรมที่มีความหมายและค้ำค่าเมื่อถือว่าการกล้าหาญไม่ใช่แค่การยอมตายอย่างถูกผู้ชายแต่คือการตั้งปณิธานว่าจะดำเนินชีวิตให้ถูกทำนองคลองธรรม

ราล์ฟ วัลโด อีเมอร์สัน นักประพันธ์และกวีชาวอเมริกันกล่าวว่า “ไม่ว่าท่านจะทำอะไร ท่านต้องกล้าหาญ ไม่ว่าท่านจะตัดสินใจเลือกวิถีใด มักจะมีคนบอกท่านเสมอว่าท่านเลือกผิด มักจะมีความยุ่งยากเกิดขึ้นเสมอเพื่อล่อลวงท่านให้เชื่อว่าคนที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์ท่านอยู่นั้นพูดถูก การกำหนดวิถีแห่งการกระทำและดำเนินตามวิถีจนถึงจุดหมายปลายทางเรียกร้องความกล้าหาญแบบเดียวกับที่ทหารคนหนึ่งพึงมี ความสงบสุขมีชัยในตัวมันเอง แต่ต้องอาศัยชายหญิงที่กล้าหาญจึงจะได้รับชัยชนะ”⁵

มีหลายครั้งที่ท่านจะหวาดกลัวและท้อแท้ ท่านอาจรู้สึกที่ท่านพ่ายแพ้ โอกาสได้ชัยชนะอาจดูเหมือนปากว่าแรง หลายครั้งที่ท่านอาจรู้สึกเหมือนดาวิดพยายามต่อสู้กับโกลิอัท แต่จำไว้ว่า—ดาวิด ชนะ!

ต้องมีความกล้าหาญจึงจะบรรลุเป้าหมายที่มุ่งมาดปรารถนา แต่เรียกร้องความกล้าหาญมากกว่านั้นเมื่อเราสะดุดและต้องพยายามเป็นครั้งที่สองเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

จงตั้งปณิธานว่าจะพยายามและมีเจตจำนงอันแน่วแน่ว่าจะทำจนบรรลุเป้าหมายที่มีคุณค่า และไม่เพียงต้องกล้าเผชิญ

การทำทายเป็นเกิดขึ้นอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เท่าที่นั่นแต่ต้องกล้าพยายามเป็นครั้งที่สองด้วย บางครั้งความกล้าหาญคือเสียงกระซิบที่บอกเราก่อนจะเข้านอนว่า “พรุ่งนี้ฉันจะพยายามอีกครั้ง”

ขอให้เราจดจำหลักธรรมดังกล่าวข้างต้นขณะเริ่มเข้าสู่ศักราชใหม่ ปลุกฝั่งเจตคติที่ดี เชื่อว่าเราสามารถบรรลุเป้าหมายและความมุ่งมาดปรารถนาของเราได้ ขอให้กล้าเผชิญการทำทายเป็นทุกอย่างที่อาจเกิดขึ้นกับเรา จากนั้นชีวิตที่พร่งพร้อมจะเป็นของเรา ■

อ้างอิง

1. William James, ใน Lloyd Albert Johnson, comp., *A Toolbox for Humanity: More Than 9000 Years of Thought* (2003), 127
2. Charles Swindoll, ใน Daniel H. Johnston, *Lessons for Living* (2001), 29
3. William Shakespeare, *King Henry the Eighth*, องก์ 3, ฉากที่ 2, บรรทัดที่ 456–458
4. Thomas Fuller, ใน H. L. Mencken, ed., *A New Dictionary of Quotations* (1942), 96
5. Ralph Waldo Emerson, ใน Roy B. Zuck, *The Speaker's Quote Book* (2009), 113

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจเชิญสมาชิกครอบครัวบอกล่าประสบการณ์ส่วนตัวเมื่อเจตคติที่ดี การเชื่อในตนเอง หรือความกล้าหาญช่วยพวกเขา หรือเชิญพวกเขาให้หาแบบอย่างของหลักธรรมทั้งสามข้อนี้ในพระคัมภีร์ ท่านอาจจะเตรียมสอนโดยนึกถึงชื่อพระคัมภีร์หรือประสบการณ์ของท่านเองร่วมกับการสวดอ้อนวอน

กล้าฝ้ามรสมุ

โดย แมตติสัน มอร์ลีย์

ในวันที่สองของค่ายเยาวยชนหญิงสเตรค เกิดพายุฝนและทอร์นาโดลูกใหญ่ วอร์ดของดิฉันมีเยาวยชนหญิงมาเข้าค่ายประมาณ 24 คนกับผู้นำสองคน เราทุกคนต้องเข้าไปหลบฝนอยู่ในกระท่อมหลังเล็กๆ ฝนกำลังตกหนักและลมแรงขึ้นเรื่อยๆ ดิฉันต้องเตือนตนเองตลอดเวลาให้นึกถึงคำสวดอ้อนวอนทูลขอความปลอดภัยที่ประธานสเตรคสวดอ้อนวอนให้เราก่อนหน้านี้ วอร์ดของเราเล่าว่า คำสวดอ้อนวอนในกลุ่มของเราเองในกระท่อม และดิฉันสวดอ้อนวอนส่วนตัวด้วย

เด็กสาวหลายคนกลัวมาก และเข้าใจได้ง่ายๆ ว่า เพราะเหตุใด กระท่อมของเราไม่แข็งแรงเลยและเราอยู่ริมแม่น้ำ ราว 20 นาทีพายุพัดจัดจนทุกคนในสเตรคต้องวิ่งออกจากกระท่อมประจำวอร์ดของตนไปยังกระท่อมของที่ปรึกษาซึ่งอยู่บนที่สูง ประธานสเตรคของดิฉันกล่าวคำสวดอ้อนวอนอีกครั้ง เราช้องเพลงสวด เพลงปฐมวัย และเพลงประจำค่ายเพื่อพยายามปลอบใจตนเอง ไซ้ เรากลัวมาก แต่เรารู้สึกว่าทุกอย่างจะราบรื่น อีกครึ่งชั่วโมงให้หลังพวกเราจึงกลับไปกระท่อมประจำวอร์ดของเรา

เราทราบในภายหลังว่าเกิดอะไรขึ้นกับทอร์นาโดคิณั้น มันแยกออกเป็นพายุสองลูก ลูกหนึ่งอ้อมพวกเราไปทางขวาและอีกลูกอ้อมไปทางซ้าย เราจึงไม่เป็นอันตรายแต่อย่างใด!

ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของคำสวดอ้อนวอนของเราคิณั้น และพระองค์ทรงคุ้มครองเราจากพายุรุนแรงที่สุด เหตุใดทอร์นาโดจึงแยกถ้าหากไม่ใช่เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์เช่นนั้น ดิฉันรู้ว่าในมรสุมชีวิต เราสามารถสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ได้เสมอ พระองค์จะทรงได้ยินและจะทรงตอบเรา โดยประทานความกล้าหาญและความคุ้มครองที่เราต้องการเพื่อให้เราผ่านพ้นไปได้อย่างปลอดภัย

แม่ทัพโมโรโน

แม่ทัพโมโรโนไม่มีความกล้าหาญขณะเผชิญการทำทาย เขารักความรักจริง เสรีภาพ และศรัทธา เขาอุทิศชีวิตเพื่อช่วยชาวนี้ไฟปกบักรักษาอิสราเอลของพวกเขา ท่านสามารถเป็นเหมือนแม่ทัพโมโรโนโดยเผชิญการทำทายด้วยความกล้าหาญ ท่านสามารถทำธงแห่งเสรีภาพของตนเองได้โดยเขียนสิ่งต่างๆ ที่สำคัญต่อท่านและครอบครัวไว้บนธงด้านล่างหรือในกระดาษอีกแผ่นแยกต่างหาก

หาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ใด

แอลมา 46:11–27: ธงแห่งเสรีภาพ

แอลมา 48:11–13, 16–17: คุณสมบัติของโมโรโน

ภาพถ่าย © Corbis

ศึกษาเนื้อหาเหล่านี้และสนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่าน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีของท่านและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ดูแลเอาใจใส่และปฏิบัติศาสนกิจผ่านการเยี่ยมสอน

จิตกุศล [มีความหมาย] มากกว่าความ “รู้สึกเมตตากรุณา” ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด กล่าว “จิตกุศลเกิดจากศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และเป็นผลจากการซัดใช้ของพระองค์”¹ สำหรับพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ การเยี่ยมสอนสามารถเป็นจิตกุศลในการกระทำ เป็นวิธีสำคัญในการใช้ศรัทธาที่เรามีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ผ่านการเยี่ยมสอน เราให้การดูแลเอาใจใส่โดยติดต่อพี่น้องสตรีแต่ละคน แบ่งปันข่าวสารพระกิตติคุณ และพยายามรู้ความต้องการของเธอและของครอบครัวเธอ “การเยี่ยมสอนเป็นงานของพระเจ้าเมื่อเราเน้นผู้คนมากกว่าเปอร์เซ็นต์” จูลี บี. เบค ประธานสมาคมสงเคราะห์อียิปต์ “ความจริงแล้วการเยี่ยมสอนไม่มีวันเสร็จจึ้น เป็นวิถีชีวิตมากกว่าภาระหน้าที่ การรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในฐานะผู้เยี่ยมสอนบ่งบอกการเป็นสาวกศิษย์ของเรา”²

เมื่อเราให้การดูแลเอาใจใส่อย่างเสมอต้นเสมอปลายร่วมกับการสวดอ้อนวอน เรารู้ว่า จะปฏิบัติศาสนกิจและสนองความต้องการของพี่น้องสตรีแต่ละคนและครอบครัวเธอให้ดีที่สุดได้อย่างไร การปฏิบัติศาสนกิจทำได้หลายรูปแบบ—ใหญ่บ้างและไม่ใหญ่บ้าง “บ่อยครั้งเพียงการรับใช้เล็กๆ น้อยๆ ก็หนุนใจและเป็นพรแก่ผู้อื่นได้แล้ว เช่น สอบถามเกี่ยวกับครอบครัวของคนคนหนึ่ง พูดให้กำลังใจ กล่าวคำชมที่จริงใจ เขียนจดหมายขอขอบคุณสั้นๆ หรือโทรศัพท์พูดคุยสั้นๆ” ประธาน

โรมัส เอส. มอนสันสอน “ถ้าเราช่างสังเกตและเอาใจใส่ และถ้าเรากระทำตามการกระตุ้นเตือนที่มาถึงเรา เราจะทำความดีได้มาก... การรับใช้นับไม่ถ้วนมาจากผู้เยี่ยมสอนจำนวนมากของสมาคมสงเคราะห์”³

จากพระคัมภีร์

ยอห์น 13:15, 34–35; 21:15; โมไซยาห์ 2:17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5; โมเสส 1:39

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันกำลังทำอะไรเพื่อช่วยให้พี่น้องสตรีรู้สึกว่าฉันเป็นเพื่อนที่รักและห่วงใยพวกเขา
2. ฉันจะเอาใจใส่และดูแลคนอื่น ๆ ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

จากประวัติของเรา

คริสต์ศักราช 1843 สมาชิกศาสนจักรในเนอวู รัฐอิลลินอยส์ แบ่งออกเป็นสี่วอร์ด ในเดือนกรกฎาคมของปีนั้น ผู้นำสมาคมสงเคราะห์กำหนดคณะกรรมการการเยี่ยมสอนประกอบด้วยพี่น้องสตรีสี่คนให้แต่ละวอร์ด ความรับผิดชอบของคณะกรรมการชุดนี้ครอบคลุมถึงการประเมินความต้องการและรวบรวมสิ่งบริจาค สมาคมสงเคราะห์ใช้สิ่งบริจาคเหล่านี้ช่วยเหลือคนขัดสน⁴

ถึงแม้ผู้เยี่ยมสอนไม่ได้รวบรวมสิ่งบริจาคอีก แต่พวกเขายังคงมีหน้าที่ประเมินความต้องการ—ทางวิญญาณและทางโลก—และทำงานเพื่อสนองความต้องการเหล่านั้น เอไลซา อาร์. สโนว์ (1804–1887) ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สองอธิบายว่า “ครู... ควรจะมีพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างมากขณะที่เธอเข้าไปในบ้านเพื่อให้รู้ว่าเธอพบวิญญาณอะไรในบ้านหลังนั้น... จงทูลวิงวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระวิญญาณบริสุทธิ์ขอให้ [พระวิญญาณ] ทั้งนี้เพื่อท่านจะสามารถพบวิญญาณที่อยู่ในบ้านหลังนั้นได้ ... ท่านจะรู้สึกว่าต้องพูดถ้อยคำที่สร้างสันติสุขและความสบายใจ ถ้าท่านพบว่าพี่น้องสตรีกำลังรู้สึกท้อแท้ จงพาเธอมาอยู่ใกล้หัวใจท่านเหมือนท่านพาเด็กคนหนึ่งมาสู่อ้อมอกของท่านและทำให้ [เธอ] อุ่นขึ้น”⁵

อ้างอิง

1. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “มรดกอันยิ่งใหญ่ของสมาคมสงเคราะห์,” *เสียงโสม* พ.ศ. 2009 หน้า 150
2. จูลี บี. เบค, “สมาคมสงเคราะห์: งานศักดิ์สิทธิ์,” *เสียงโสม* พ.ศ. 2009 หน้า 140
3. โรมัส เอส. มอนสัน, “เป้าหมายสามข้อที่นำทางท่าน,” *เสียงโสม* พ.ศ. 2007 หน้า 153–154
4. ดู *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 105
5. Eliza R. Snow, ใน *Daughters in My Kingdom*, 108

สมุดบันทึก การประชุมใหญ่เดือนตุลาคม

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะที่ท่านทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2011 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อไป) เพื่อช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสนาดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

กล้ายืนคนเดียว

“ข้าพเจ้าเชื่อว่าประสบการณ์ครั้งแรกของข้าพเจ้าในการใช้ความกล้าดำเนินชีวิตตามความเชื่อมั่นของตนเองเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าประจำการกองทัพเรือสหรัฐเมื่อใกล้สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง...

“ข้าพเจ้าจำได้เสมอเมื่อวันอาทิตย์เวียนมาหลังจากสัปดาห์แรก เราได้รับข่าวอันน่ายินดีจากเจ้าทหารเรือ ยืนแถวตรงอยู่ในสนามฝึกท่ามกลางลมโชยอ่อนๆ ของแคลิฟอร์เนีย เราได้ยินเขาสั่งว่า ‘วันนี้ทุกคนไปโบสถ์—ทุกคน ยกเว้นผม ผมจะพักผ่อน!’ จากนั้นเขาก็ตะโกนว่า ‘ทุกคนที่เป็นคาทอลิก ประชุมที่ค่ายเดคาเตอร์—และอย่ากลับมาจนกว่าจะบ่ายสามโมง หน้า เดีน!’ กลุ่มคนค่อนข้างใหญ่เดินออกไป จากนั้นเขาก็ออกคำสั่งต่อ ‘คนที่นับถือศาสนาอื่น ประชุมที่ค่ายเฮนรี่—และอย่ากลับมาจนกว่าจะบ่ายสามโมง หน้า เดีน!’ กลุ่มเล็กกว่ากลุ่มแรกเดินออกไป จากนั้นเขาพูดว่า ‘ส่วนพวกคุณที่เหลืออยู่พวกโปรเตสแตนต์ ประชุมที่หอประชุมของค่ายฟาร์ราท—และอย่ากลับมาจนกว่าจะบ่ายสามโมง หน้า เดีน!’

“ทันใดนั้นก็มีความคิดหนึ่งแวบเข้ามาในสมองข้าพเจ้า

จนถึงวินาทีนั้น ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะมีคนยืนอยู่ข้างๆ หรือข้างหลังข้าพเจ้าในสนามฝึก

‘มอนสัน นายไมซ์คาทอลิก นายไมซ์ยิว นายไมซ์โปรเตสแตนต์ นายเป็นมอรมอน นายยืนอยู่กับที่ก็แล้วกัน!’ ข้าพเจ้ายืนยันกับท่านว่าข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยวจริงๆ กล้าและเด็ดเดี่ยว ใช่—แต่ว่าโดดเดี่ยว

“จากนั้นข้าพเจ้าได้ยินคำพูดไพเราะที่สุดเท่าที่เคยได้ยินจากทหารเรือคนนั้นน้อยออกมา เขามองมาทางข้าพเจ้าและถามว่า ‘แล้วพวกนายเรียกตัวเองว่าอะไร’ จนถึงวินาทีนั้นข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะมีคนยืนอยู่ข้างๆ หรือข้างหลังข้าพเจ้าในสนามฝึก เราทุกคนตอบแทบจะเป็นเสียงเดียวกันว่า ‘มอรมอนครับ!’ ใจข้าพเจ้าเปี่ยมปีติสุดพรรณนาขณะเหลียวหลังและเห็นทหารเรืออีกสี่ห้าคน

“เจ้าทหารเรือเกาศีระชะ สีหน้างุนงง แต่ในที่สุดก็พูดว่า ‘พวกนายไปหาที่ประชุมก็แล้วกัน และอย่ากลับมาจนกว่าจะบ่ายสามโมง หน้า เดีน!’...

“แม้ประสบการณ์จะออกมาต่างจากที่ข้าพเจ้าคาดไว้ แต่ข้าพเจ้าก็เต็มใจยืนคนเดียว หากจำเป็นต้องทำเช่นนั้น

“ตั้งแต่นั้นมีหลายครั้งที่ไม่มีใครเลยยืนอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าและข้าพเจ้ายืนคนเดียว จริงๆ ข้าพเจ้าซาบซึ้งยิ่งที่ได้ตัดสินใจไว้นานแล้วว่าจะยืนหยัดแน่วแน่ เตรียมและพร้อมเสมอที่จะปกป้องศาสนาของตน”

ประธานโธมัส เอส. มอนสัน, “กล้ายืนคนเดียว,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 77

คำถามเพื่อไตร่ตรอง

- การยืนหยัดของเรามีผลต่อผู้อื่นอย่างไร
- ท่านจำเวลาที่ความกล้าและความเชื่อมั่นของท่านถูกทดสอบได้หรือไม่ ท่านตอบสนองอย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมตัวเองให้พร้อมที่จะยืนหยัด

ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนากับผู้อื่น

แหล่งช่วยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ ได้แก่ คู่มือพระคัมภีร์ “กล้าหาญ (ความ)”; โธมัส เอส. มอนสัน, “The Call for Courage,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2004, 54–57; ศึกษาตามหัวข้อใน LDS.org, “Peer Pressure”; เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, “ก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธา”

อ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

จงไปและทำ

เวิลด์เจอร์นัล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโคเวรัมมัครสาวกสิบสอง
สอนว่าเราควรทำสิ่งต่อไปนี้
เพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับ
ศาสนจักร

จาก “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้
ขจัดความกลัวเสีย,” *เลียมโฮนา,*
พ.ย. 2011, 52-54

1. “กล้าประกาศเรื่องพระเยซู
คริสต์ เราต้องการให้ผู้อื่นรู้ว่า
เราเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็น
บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์
มนุษย์ทั้งหมด”

2. “เป็นแบบอย่างที่ชอบธรรม
ต่อผู้อื่น...ชีวิตเราควรเป็นแบบ
อย่างของความดีงามและ
คุณธรรมขณะที่เราพยายาม
เลียนแบบอย่างของพระองค์ให้
โลกเห็น”

3. “พูดถึงศาสนจักร ในวิถี
ชีวิตประจำวันของเรา เราได้
รับพรที่มีโอกาสมากมายให้
แบ่งปันความเชื่อของเรากับ
ผู้อื่น”

คำสัญญา จากศาสดา พยากรณ์

ไม่มีวันใดผ่านไปโดยที่ข้าพเจ้า
ไม่ได้สื่อสารกับพระบิดาใน
สวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอน นี่คือ
ความสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้ายึดมั่น
—ข้าพเจ้าสิ้นหวังแน่นอนหาก
ปราศจากความสัมพันธ์ดังกล่าว
ถ้าเวลานี้ท่านไม่มีความสัมพันธ์
เช่นนั้นกับพระบิดาในสวรรค์
ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำให้บรรลุ
เป้าหมายนั้น ขณะทำเช่นนั้น ท่าน
ย่อมมีสิทธิ์รับการดูแลและการ
นำทางจากพระองค์ในชีวิตท่าน
—ซึ่งจำเป็นสำหรับเราแต่ละคน
ถ้าเราต้องการอยู่รอดทาง
วิญญาณระหว่างการเดินทาง
ของเราระบบโลกนี้ การดูแลและ
การนำทางดังกล่าวเป็นของขวัญ
ที่พระองค์ประทานให้เปล่าๆ ถ้า
เราแสวงหา”

ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน,
“ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์,”
เลียมโฮนา, พ.ย. 2011, 105

เติมคำในช่องว่าง

1. “การศึกษา _____ ร่วมกับการสวดอ้อนวอนจะสร้างศรัทธา
ในพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา ในพระบุตรที่รักของพระองค์ และในพระ
กิตติคุณของพระองค์ จะสร้างศรัทธาของท่านในศาสดาพยากรณ์
ของพระผู้เป็นเจ้าทั้งอดีตและปัจจุบัน จะดึงท่านให้ใกล้ชิดพระผู้เป็น
เจ้ามากกว่าหนังสือเล่มอื่นใด จะเปลี่ยนชีวิตท่านให้ดีขึ้น” (เฮนรี่
บี. อายริงก์, “พยาน,” *เลียมโฮนา,* พ.ย. 2011, 86)
2. “_____ กลายเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนและไม่เสื่อมคลายไปตาม
กาลเวลา” (ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “พลังแห่งพระคัมภีร์,” *เลียมโฮนา,*
พ.ย. 2011, 6)
3. “สำหรับผู้ที่คิดว่าการทดลองที่ตนเผชิญอยู่ไม่ยุติธรรม _____
จะชดเชยให้ความมอยุติธรรมทุกอย่างในชีวิต” (ควอนทิน แอล. คูก,
“บทเพลงที่ขับขานไม่ได้,” *เลียมโฮนา,* พ.ย. 2011, 133)
4. “เมื่อเรามี _____ เราเต็มใจรับใช้และช่วยเหลือผู้อื่นทั้งที่
เรายุ่งยากโดยไม่หวังให้เป็นທີ່จดจำหรือผลตอบแทนใดๆ” (ซิลเวีย
เอช. ออลเรด, “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น,”
เลียมโฮนา, พ.ย. 2011, 147)

คำตอบ: 1. พระคัมภีร์มอรมอน; 2. ขอพระคัมภีร์ที่ห้องใต้; 3. การสวดอ้อนวอน; 4. จิตกุศล

ซ้าย: ภาพประกอบโดย พอล แมนน์; ขวา: พระเจ้าพระเยซูคริสต์, โดย เดล พาร์สัน © 1993 IRI; ภาพถ่ายโดย เดวิด ลีชแมน; ถ่ายภาพประกอบโดย จอห์น ลูค และ คริสตินา สมิธ

การเป็นผู้นำตาม วิธีของพระเจ้า

โดย **เครก เมอร์ริลล์** ผู้อำนวยการ โปรแกรมปริญญาโท
ด้านบริหารธุรกิจของปีวายยู

เมื่อเรารับใช้และนำตามวิธีที่พระเจ้า
ทรงกำหนด ไม่ว่าการเรียกของเรา
คืออะไร เราจะเป็นทั้งพรและผู้ได้
รับพร

เมื่อปราเดอร์โจนส์กับลูกชายได้รับมอบหมายให้สอนประจำบ้านครอบครัววิลเลียมส์ พวกเขาเริ่มไปเยี่ยมทุกเดือน โดยผ่านการเยี่ยมเหล่านั้น คิม ลูกสาวของครอบครัววิลเลียมส์ เรียนรู้ว่าพวกเขาเป็นห่วงเธอ เธอมีคำถามมากมายเกี่ยวกับพระกิตติคุณและชอบสนทนากับพวกเขา

ฤดูร้อนปีหนึ่งเมื่อคิมพยายามจะรู้ให้ได้ว่าเธอมีประจักษ์พยานหรือไม่ ผู้นำขอให้ปราเดอร์โจนส์กับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลเคิเซเดคอีกคนหนึ่งไปเข้าค่ายเยาวชนหญิง คิมกล่าวในเวลาต่อมาว่านั่นมีความหมายต่อเธอมากเหลือเกินเมื่อผู้สอนประจำบ้านของเธออยู่ที่นั่นด้วย เธอบอกครอบครัวว่าเธอมีประจักษ์พยานในความรักที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเธอเมื่อปราเดอร์โจนส์และผู้ดำรงฐานะปุโรหิตอีกคนหนึ่งให้พรฐานะปุโรหิตแก่เธอที่ค่ายตามคำขอของเธอ

แน่นอนว่าผู้สอนประจำบ้านของเธอเป็นเพื่อนกับครอบครัววิลเลียมส์ อิทธิพลของพวกเขาสำคัญต่อคิมและคุณพ่อคุณแม่ของเธอ—และต่อพระเจ้า

การเป็นผู้นำและการเรียก

ในโลกทุกวันนี้ คนทั่วไปจะวัดความก้าวหน้าส่วนตัวของคนๆ หนึ่งจากตำแหน่ง ความรับผิดชอบที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ในที่ทำงาน

หรือจากการเพิ่มเงินเดือนที่ส่งสัญญาณว่าคุณคนนั้นประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น เรามักให้ตำแหน่งความรับผิดชอบที่มองเห็นได้เป็นตัวบ่งชี้ว่าคุณคนดังกล่าวเป็นผู้สร้างคุณูปการสำคัญ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนจำนวนมากพยายามจะรู้วิธีที่ดีที่สุดในการวัดการเติบโตของตนในเรื่องทางวิญญาณ

ผมได้ยินวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายคนสงสัยฐานะของตนเพราะพวกเขาไม่ได้รับการเรียกสู่ตำแหน่งผู้นำในศาสนจักร แต่ความก้าวหน้าของเราวัดจากการเรียกเป็นผู้นำอย่างนั้นหรือ

อันที่จริงการเป็นผู้นำไม่จำเป็นต้องมีการเรียก บางคนใช้อิทธิพลจรรยาและให้กำลังใจต่อผู้อื่นตามแบบผู้นำที่แท้จริงโดยไม่มีการเรียกหรือตำแหน่ง หลักคำสอนและพันธสัญญา 121 สอนบทเรียนสำคัญบางประการเกี่ยวกับผู้นำดังนี้

“เราทั้งหลายเรียนรู้โดยประสบการณ์ที่เศร้าสลดว่านี่คือกมลสันดานและธรรมชาติวิสัยของมนุษย์เกือบทุกคน, ทัศนที่ที่พวกเขาได้สิทธิอำนาจสักหน่อย, อย่างที่พวกเขาเข้าใจ, พวกเขาจะเริ่มใช้อำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรมทันที.

“ด้วยเหตุนี้หลายคนได้รับเรียก, แต่น้อยคนได้รับเลือก.

“ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถ

หรือจะดำรงไว้ได้โดยอาศัยฐานะปุโรหิต, นอกจากโดยการชักชวน, โดยความอดกลั้น, โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง;

“โดยความกรุณา, และความรู้บริสุทธิ์, ซึ่งจะขยายจิตวิญญาณออกไปอย่างกว้างขวางโดยปราศจากความหน้าซื่อใจคด, และปราศจากมารยา” (ข้อ 39–42)

เป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะสับสนระหว่างการเป็นผู้นำกับการบอกผู้คนที่ต้องทำอะไร นั่นสามารถนำไปสู่การปกครองที่ไม่ชอบธรรมได้ เราไม่ควรพูดว่า “คุณต้องทำอะไร” บทเรียนสำคัญในภาค 121 คือผู้นำที่แท้จริงไม่ออกคำสั่งและคาดหวังให้คนทำตามเพียงเพราะตำแหน่ง แต่การเป็นผู้นำฐานะปุโรหิตเป็นเรื่องของการเชิญชวน การเชิญชวนที่อ่อนโยนตามความรู้บริสุทธิ์และความรักที่ไม่เสแสร้งจะเป็นแรงจูงใจมากกว่า “เพราะผมบอกให้ทำ” เสมอ

จริงอยู่ว่าผู้นำที่ขอบออกคำสั่งจะทำให้หลายสิ่งได้สำเร็จลุล่วง แต่พวกเขาไม่ได้ทำตามวิธีที่พระเจ้าทรงเปิดเผย พวกเขาไม่ได้พัฒนาความสามารถในการทำอะไรด้วยตนเองและความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่คนที่พวกเขานำอยู่

การเป็นผู้นำที่แท้จริง

ฟังสิ่งเกิดในข้อ 41 หรือ 42 ไม่ได้บอกว่าการเรียกหรือตำแหน่งของสิทธิอำนาจเป็นหนทางหนึ่งที่เหมาะสมจะใช้พลังอำนาจหรืออิทธิพล แต่พลังอำนาจและอิทธิพลของผู้ผู้นำที่แท้จริงใช้ผ่านการชักชวน ความอดกลั้น ความสุภาพอ่อนน้อม ความอ่อนโยน ความรักที่ไม่เสแสร้ง ความกรุณาและความรู้บริสุทธิ์ ทุกคนสามารถแสดงให้เห็นคุณลักษณะเหล่านี้ของการเป็นผู้นำที่แท้จริงได้ไม่ว่าจะมีการเรียกหรือตำแหน่งใดก็ตาม

การเรียกผู้นำเหมือนกันมากกับล้อเสริมของจักรยาน ล้อเสริมช่วยให้เด็กรู้วิธีทรงตัวและขี่จักรยานด้วยความมั่นใจ การเรียกผู้นำวางคนไว้ในตำแหน่งที่เขาเรียนรู้ว่าจะรัก อดทน และชักชวนผ่านความรู้บริสุทธิ์และความกรุณาได้อย่างไร พวกเขาอาจเรียนรู้ด้วยการพยายามปีบบังคับพฤติกรรมมาคู่กับการถอนตัวของพระวิญญาณและประสิทธิผลที่ลดลง

หลังจากการปลด เราจะพบว่าเราเติบโตและเรียนรู้ขณะอยู่ในการเรียกของเรา เราเรียนรู้ที่จะรักและรับใช้ผู้อื่นโดยไม่มี การเรียกเป็นแรงกระตุ้นหรือไม่ เราเรียนรู้ที่จะรับใช้ด้วยพลังอำนาจเพื่อเป็นอิทธิพลดีเพียงเพราะเราเป็นเราหรือไม่

พระเจ้าจะทรงเรียกใช้เราหลายๆ ครั้ง ตลอดชีวิตเรา พระองค์ทรงรู้จักเรา พระองค์จะทรงเรียกใช้เราเมื่อพระองค์ทรงต้องการทักษะพิเศษของเรา ความรู้ หรือความรู้สึกลึกต่อพระวิญญาณของเรา พระองค์จะทรงเรียกใช้เราตามความเต็มใจของเรา ในการฟังสุรเสียงของพระองค์และรักดังที่พระองค์ทรงรัก

เมื่อเราเรียนรู้วิธีเป็นอิทธิพลดีตามวิธีของพระเจ้า เราจะกลายเป็นคนที่ยกผู้อื่นเพียงเพราะว่าเราเป็นเรา การเรียกจะไม่เป็นเหตุผลเบื้องต้นสำหรับอิทธิพลดีของเรา แต่เมื่อขอ เราจะรับใช้ให้ดีที่สุดที่เราได้รับมอบหมายในศาสนจักร

ไม่ว่าเราจะรับใช้ในโรงเรียนวันอาทิตย์

การเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์

“ผู้นำศาสนจักรทุกคนได้รับเรียกมาเพื่อช่วยผู้อื่นให้ ‘เป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของ ... พระเยซูคริสต์’ (โมโรไน 7:48) ...

“ผู้นำจะสอนวิธีเป็น ‘ผู้ติดตามที่แท้จริง’ ให้แก่ผู้อื่นได้ดีที่สุดโดยการเป็นแบบอย่าง แบบแผนนี้—การเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์เพื่อช่วยผู้อื่นให้เป็นผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์—เป็นจุดประสงค์เบื้องต้นของการเรียกทุกอย่างในศาสนจักร”

คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010) หมวด 3.1

หรือในโปรแกรมเยาวชน เป็นผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมสอนหรือแม้แต่เป็นอธิการหรือประธานสมาคมสงเคราะห์ การรับใช้ผู้อื่นเท่ากับเป็นการแสดงความรักที่เรามีต่อพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อเรารับใช้และนำตามวิธีที่พระองค์ทรงกำหนด ไม่ว่าจะการเรียกของเราคืออะไร เราจะเป็นทั้งพรและผู้ที่ได้รับพร ■

ผู้เยี่ยมสอน นำดิฉันไปหาพระเยซูคริสต์

โดย เจย์น พี. โบเวอร์ส

“[พระเจ้า] ตรัสถาม [เปโตร] ครั้งที่สามว่า เจ้ารักเราหรือ [เปโตร] จึงทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์ พระเยซูตรัสกับเขาว่า จงเลี้ยงแกะของเราเถิด” (ยอห์น 21:17)

พรของการ เยี่ยมสอน

“สตรีหลายท่านรายงานว่าเหตุที่พวกเธอกลับมาแข็งขันในศาสนาจักรเป็นเพราะผู้เยี่ยมสอนที่ชื่อสัตย์มาเยี่ยมไม่เว้นแต่ละเดือน คอยดูแล ช่วยเหลือ ให้ความรัก และเป็นพรแก่พวกเธอ...

“บางครั้งพรสำคัญที่สุดเกี่ยวกับการเยี่ยมสอนของท่านจะเป็นเพียงการฟัง การฟังนำมาซึ่งการปลอบโยน ความเข้าใจ และการรักษา แต่ในครั้งอื่นท่านอาจยังต้องพบแขนเสื้อทำงานในบ้านหรือช่วยปลอบเด็กให้หยุดร้องไห้”

บาร์บารา ธอมป์สัน ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ “และจงชักชวนคนที่ยังสงสัยอยู่ให้เขาเชื่อ (ส่งผลต่อผู้อื่นด้วยการอุทิศธรรม)” เลียโฮนา พ.ย. 2010 หน้า 153

ปลายทศวรรษ 1970 เพื่อนคนหนึ่งขอให้ดิฉันไปสมาคมสงเคราะห์กับเธอ “คืออะไรหรือ” ดิฉันถาม เพื่อนพูดแต่เพียงว่า “มาดูสิ” ว้าว! ดิฉันหลงเสน่ห์ตั้งแต่วินาทีแรก ปลายฤดูร้อนปีนั้นลีแอนมาบ้านดิฉันและบอกว่าเธอเป็นผู้เยี่ยมสอนของดิฉัน ฟังดูแปลกและดีเยี่ยมในขณะเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากดิฉันไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนาจักร ที่นี้เธอกำลังใช้เวลาจากตารางที่ยุ่งเหยิงของเธอมาแบ่งปันข้อคิดทางวิญญาณกับดิฉันและดูว่ามีอะไรที่เธอจะช่วยดิฉันได้บ้าง ดิฉันรู้จากเจตนาของเธอว่าเธอจริงใจ ดิฉันไม่เคยลืมลีแอนและข่าวสารที่เธอแบ่งปันกับดิฉัน

สองปีผ่านไป ฟรานเซสย้ายเข้ามาในวอร์ดของเรา ความจริงแล้วนั้นไม่ใช่วอร์ด “ของเรา” เพราะดิฉันยังไม่ได้เป็นสมาชิก แต่ดิฉันคิดว่าใช่ ตอนนั้นดิฉันมีลูกสาวตัวเล็กๆ สองคนและเห็นได้ว่าองค์การช่วยของศาสนาจักรกำลังเป็นพรแก่ชีวิตพวกเขา ไม่ว่าฝนตกหรือแดดออก ฟรานเซส ผู้เยี่ยมสอนคนใหม่ของดิฉันจะมาเยี่ยมดิฉันพร้อมบทเรียน เสียง

หัวเราะ เรื่องเล่า หรือมือที่ช่วยเหลือ ดิฉันจำได้เมื่อฟรานเซสมาถึงในช่วงบ่ายที่อุ่นววยมากวันหนึ่ง โดยที่เห็นว่าดิฉันนั่งคุยไม่ได้ ฟรานเซสจึงคนอาหารบนเตาให้ขณะที่ดิฉันดูแลลูกสาวตามความต้องการของพวกเขา

หลายปีผ่านไปดิฉันย้ายจากที่นั่น ดิฉันไม่ออกจากเพื่อน ๆ ในศาสนาจักรเลย แต่ไม่นานดิฉันก็พบพี่น้องสตรีอีกกลุ่มหนึ่งที่มีประจักษ์พยานเข้มแข็งและใจกว้างในสมาคมสงเคราะห์ของวอร์ดใหม่ “ของดิฉัน” ครุสมาคมสงเคราะห์คนหนึ่งแจกรายการที่ต้องทำซึ่งเธอตกแต่งอย่างดีและกระตุ้นเราให้เขียนไว้บนสุดของรายการในแต่ละวันว่า “มีเมตตา” ดิฉันกับพี่น้องสตรีที่นั่งข้างๆ ดิฉันคิดว่านั่นเป็นความคิดที่ยอดเยี่ยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสืบเนื่องจากความคิดนั้นสนับสนุนคติพจน์ของสมาคมสงเคราะห์ที่ว่า “จิตทุกศัลไม่มีวันสูญสิ้น” (โมโรไน 7:46)

ต่อจากนั้นดิฉันอ่านเรื่องเกี่ยวกับสตรีผู้บุกเบิก สมัยที่สตรีคนนั้นยังเด็ก ศาสดาพยากรณ์ขอให้ครอบครัวเธอช่วยตั้งชุมชนวิสุทธิชนยุค

ผู้เยี่ยมชมจะได้รับพร จากการรับใช้ของ พวกเขาอย่างไร

บาร์บารา ธอมป์สันช่วยตอบคำถาม
ข้อนี้ในคำปราศรัยการประชุมสมาคม
สงเคราะห์สามัญของเธอ “และจง
ชักชวนคนที่ยังสงสัยอยู่ให้เขาเชื่อ
(ส่งผลต่อผู้อื่นด้วยการอุทิศธรรม)”
(เสียดิฉันนา พ.ย. 2010 หน้า 153
ดังนี้

“เมื่อดิฉันไปเยี่ยมชม ดิฉันรู้สึก
ดีขึ้นทุกครั้ง ดิฉันได้รับความชื่น
ใจ ความรัก และพร และมักจะได
รับมากกว่าพี่น้องสตรีที่ดิฉันเยี่ยม
สอนมากมายนัก ความรักของดิฉัน
เพิ่มมากขึ้น ปรารถนาจะรับใช้มาก
ขึ้น และดิฉันมองเห็นได้ถึงวิธีการ
อันงดงามที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
วางแผนไว้ให้เราดูแลเอาใจใส่กัน”

ท่านอาจเขียนประจักษ์พยานเกี่ยวกับ
การเยี่ยมชมหรือการสอนประจำบ้าน
ลงในบันทึกประจำวันของท่าน

สุดท้ายในพื้นที่ห่างไกล เรื่องเศร้าเกิดขึ้นเมื่อ
พี่น้องคนหนึ่งของเธอเสียชีวิต คุณแม่ของเธอ
เศร้าใจมาก และครอบครัวเสียใจอย่างสุดซึ้ง

วันหนึ่งเด็กผู้หญิงคนนี้กำลังมองออกนอก
หน้าต่าง เธอเห็นหิมะขาวโพลนล้อมรอบบ้าน
หลังเล็กของครอบครัว ขณะจ้องมองขอบฟ้า
เธอเห็นคนสองคนเดินลุยหิมะมาที่บ้านของเธอ
เมื่อพวกเขามาถึง เด็กคนนี้อาจได้ทันทีว่า
พวกเขาเป็นใคร—พวกเขาคือผู้เยี่ยมชมของคุณ
คุณแม่เธอ

เรื่องดังกล่าวสร้างแรงบันดาลใจให้ดิฉัน
ดิฉันรับบัพติศมาในเดือนพฤษภาคมปี 1983
ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นผู้เยี่ยมชมด้วย
ตนเอง ดิฉันชอบสนทนาวินิจฉัยกับสตรีหลาย
คนผู้เป็นแบบอย่างของ “[สตรี] ที่ดี” ผู้ “ประ
เสริฐยิ่งกว่าทับทิมมากนัก” (สุภาพษิต 31:10)
การได้อยู่กับสตรีที่พยายามมีเมตตา รักกัน
และนำผู้อื่นมาสู่พระคริสต์นับว่าพิเศษยิ่ง ■

*ผู้เยี่ยมชมแบ่งปันข่าวสาร
พระกิตติคุณและบางครั้งให้
ความช่วยเหลือ พี่น้องสตรี
ที่พวกเขาเยี่ยมชมเข้มแข็งขึ้น
เพราะได้สนทนาวินิจฉัยกับ
สตรีที่พยายามมีเมตตา
รักกัน และนำผู้อื่นมาสู่
พระคริสต์*

ดูข้อมูลเพิ่มเติมใน จูดี ปี. เบค “ธิดา
ในอาณาจักรของเรา: ประวัติและงาน
ของสมาคมสงเคราะห์” เสียดิฉันนา พ.ย.
2010 หน้า 143; และ เฮนรี่ ปี.
อายุริงก์ “มรดกอันยิ่งใหญ่ของสมาคม
สงเคราะห์” เสียดิฉันนา พ.ย. 2009
หน้า 150

ช่วยให้ เด็กๆ รัก พระคัมภีร์ มอรมอน

เราพบว่าเครื่องมือเหล่านี้เป็นประโยชน์
ในการสอนเด็กๆ จากพระคัมภีร์
มอรมอน

โดย คลายด์ เจ. วิลเลียมส์

แผนกประสานงาน

เมื่อผมกับภรรยาเลี้ยงดูครอบครัว เราปรารถนา
อย่างยิ่งที่จะปลูกฝังความรักพระคัมภีร์มอรมอน
ให้ลูกๆ ทั้งห้าคนของเรา เช่นเดียวกับช่างไม้ เรา
เรียนรู้ว่าความหลากหลายของเครื่องมือไม่เพียงเป็น
ประโยชน์เท่านั้นแต่ยังขาดไม่ได้เลยเช่นกันในการสอน
ลูกๆ ของเราให้รักพระคัมภีร์ เราตระหนักเช่นกันว่าการ
มีเครื่องมือหรือเทคนิคในการสอนลูกๆ เป็นเรื่องหนึ่ง
และการรู้วิธีใช้เครื่องมือหรือเทคนิคเหล่านั้นเป็นอีก
เรื่องหนึ่ง

นอกจากนี้ เรารู้ด้วยว่าเราต้องเรียนรู้วิธีสอนลูกๆ ให้
ประยุกต์ใช้พระคัมภีร์มอรมอนกับชีวิตพวกเขาและเห็น
ความเกี่ยวพันของพระคัมภีร์มอรมอนกับโลกที่พวกเขา
มีชีวิตอยู่ ความสามารถในการใช้วิธีที่หลากหลาย
เพื่อช่วยลูกๆ ของเราแรกสุดขึ้นอยู่กับความเข้าใจพระ
คัมภีร์ของเรา ประจักษ์พยานที่เรามีต่อความจริงในนั้น
และความกระตือรือร้นของเราต่อพระคัมภีร์

การสอนเด็กเล็ก

เพราะภาษาของพระคัมภีร์ค่อนข้างใช้น้อยและเด็ก
รู้คำศัพท์จำกัด การสอนเด็กให้รักพระคัมภีร์มอรมอน

จึงเป็นเรื่องท้าทาย เมื่อลูกๆ ของเรายังเล็ก ช่วงความ
สนใจของพวกเขาสั้นและด้วยเหตุนี้เวลาศึกษาพระคัมภีร์
ของเราจึงสั้นตาม เรามักใช้หนังสือภาพอ่านประกอบ
พระคัมภีร์สำหรับการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว

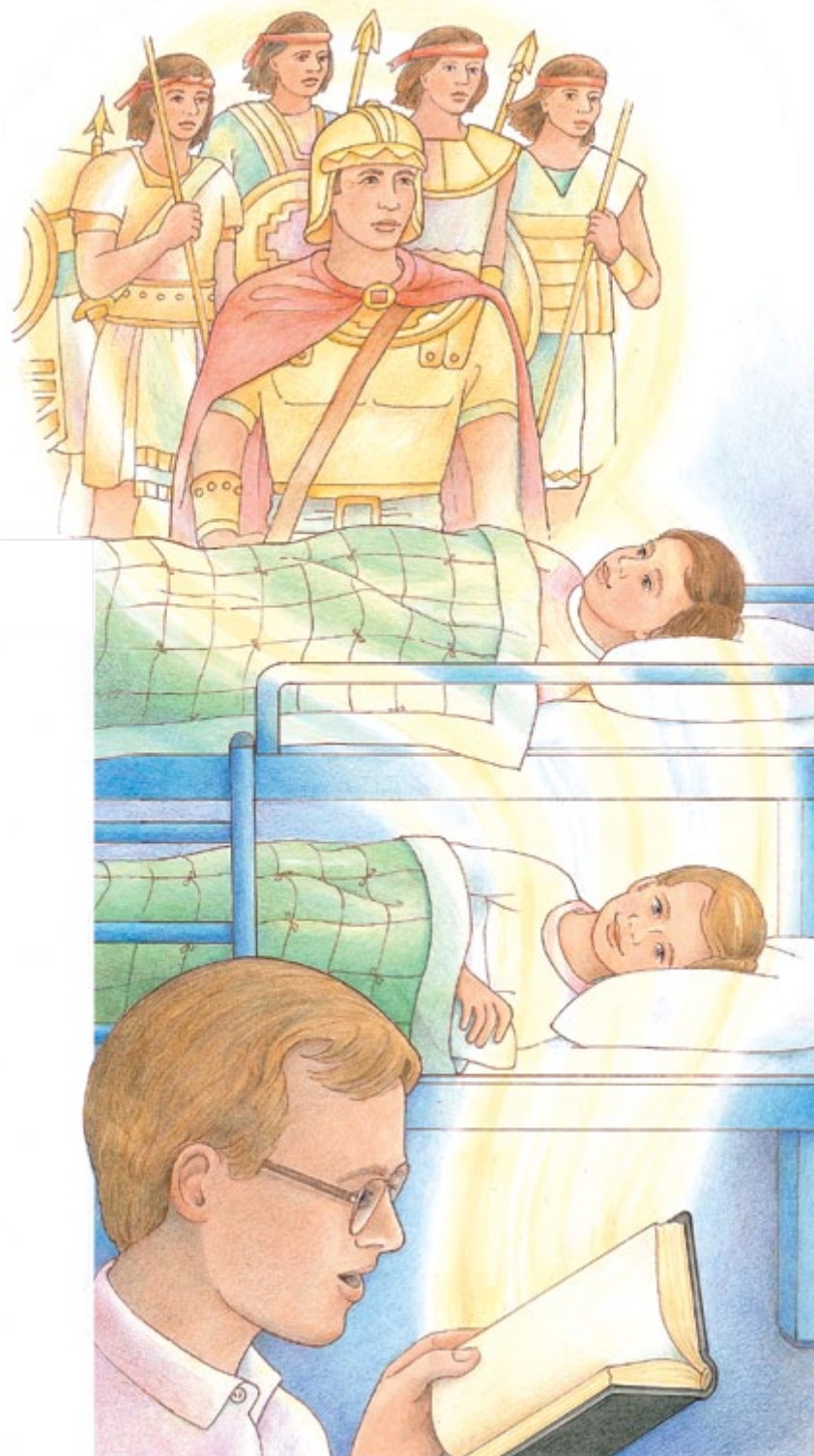
เพื่อเสริมหลักสูตรที่ลูกๆ กำลังอ่านและเรียนรู้ในการ
ศึกษาพระคัมภีร์ ผมมักจะใช้เรื่องราวพระคัมภีร์เป็น
นิทานก่อนนอน หลายปีต่อมาลูกสาวของผมบอกว่าการ
ทำเช่นนั้นมือทิพย์เพียงใด เธอกล่าวว่า “หนูคิดว่า
เรื่องที่เล่าซ้ำหลายๆ รอบกลายเป็นเรื่องโปรดของเรา
คุณพ่อช่างขี้เกียจและเล่าเรื่องต่างๆ จากพระคัมภีร์
เราชอบฟังและขอฟังอีกหลายรอบเพราะแม้จะอายุ
น้อยแต่เราก็รู้สึกได้ถึงวิญญาณของชาวสวรรค์ในเรื่อง
เหล่านั้น เรารู้ว่าคนที่คุณพ่อกำลังเล่าให้เราฟังเป็นคน
กล้าหาญและซื่อสัตย์ เราอยากเป็นเหมือนพวกเขา”

ปรับบทเรียนตามความต้องการของครอบครัว

แน่นอนว่าเมื่อลูกโตแล้ว เราอ่านจากพระคัมภีร์
มอรมอนและพระคัมภีร์เล่มอื่นโดยตรง เราพยายาม
อ่านพระคัมภีร์ทุกเช้าแม้ลูกบางคนจะยังมีผ้าห่มพันตัว
และงัวเงีย แต่ตอนนี้พวกเขาบอกเราว่าขณะนั้นพวกเขา
ฟังอยู่ จดจำ และเพาะเมล็ดสำหรับอนาคต

เราเน้นพระคัมภีร์ระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัว
เช่นกัน ตัวอย่างเช่น เรามักรวมกิจกรรมต่างๆ ไว้ใน
นั้น อาทิ เกมทายพระคัมภีร์ สมาชิกครอบครัวจะทำท่า
ประกอบเรื่องหนึ่งจากพระคัมภีร์ และสมาชิกคนอื่นๆ
ในครอบครัวจะพยายามทายว่าเรื่องอะไร ลูกๆ ของเรา
ชอบเล่นเกม “ฉันเป็นใคร” ด้วย—เกมที่เราจะให้คำใบ้
จนกว่าพวกเขาจะทายชื่อบุคคลจากพระคัมภีร์มอรมอน
ได้ถูกต้อง เมื่อลูกๆ โตขึ้นพวกเขามีส่วนร่วมในการ
เตรียมและนำเสนอบทเรียน

ขณะที่เราปรับการสังสรรค์ให้ตรงกับความต้องการ
ในปัจจุบันของครอบครัว เราใช้เรื่องเล่าและข้อคิดจาก
พระคัมภีร์มอรมอนช่วยสอนหลักสูตร ตัวอย่างเช่น เรา
ดัดบทเรียนเรื่องศีลธรรมและการหลีกเลี่ยงสื่อลามก
มาจากคำแนะนำที่แอลมาให้โคริแอนทอนบุตรชายใน
แอลมา 39 บทเรียนที่ดีเกี่ยวกับการไม่ทำรอยสักตาม

ร่างกายนำมาจากเรื่องของชาวแอมลีไซในแอลมา 3
 ผมเตรียมบทเรียนเรื่องการจัดการอย่างเหมาะสม
 กับการชิงดีชิงเด่นในหมู่พี่น้องโดยอ้างอิงจากชีวิตของ
 นีไฟ (ดู 1 นีไฟ 7:20-21; 16:4-5), เจคอบ (ดู 2 นีไฟ
 2:1-3) และโครีแอนทอน (ดู แอลมา 39:1, 10) เรื่องราว
 เตือนสติของแอลมากับอิมิวเล็คโน แอลมา 14:12-28
 สอนเกี่ยวกับความอดทนในทุกขเวทนา หลักธรรมสำคัญ

**เรามักใช้
 เรื่องราวใน
 พระคัมภีร์
 มอรมอน
 เป็นนิทาน
 ก่อนนอน**

ประการหนึ่งที่เราเรียนรู้พร้อมประเด็นเหล่านี้และประเด็น
 อื่นๆ อีกมากมายคือต้องแน่ใจว่าเราพูดประเด็นเหล่านี้
 กับลูกๆ ก่อนจะกลายเป็นประเด็นหรือปัญหาในชีวิต
 พวกเขาจริงๆ

ถามคำถาม

นอกจากจะอ่านพระคัมภีร์กับลูกๆ แล้วเราทราบดีว่า
 การถามคำถามที่จะช่วยให้ลูกๆ เห็นความสำคัญของ
 สิ่งที่เขาทำกำลังอ่านก็สำคัญเช่นกัน ความซับซ้อน
 ของคำถามเหล่านี้หลากหลายกันไปขึ้นอยู่กับวัยของ
 พวกเขา แต่ประเด็นคือสอนพวกเขาให้มองหาข้อคิด
 และการประยุกต์ใช้ อีกทั้งช่วยให้พวกเขาตระหนักว่ามี
 อะไรอยู่มากมายให้ค้นพบในพระคัมภีร์มอรมอน

ตัวอย่างเช่น ผมถามว่าพวกเขาคิดว่าทำไมนี่ไฟจึง
 พูดว่าท่าน “เห็นความทุกข์หลายอย่างในวันเวลา [ของ
 ท่าน]” และในบรรทัดถัดไปบอกบางอย่างที่ดูเหมือน
 ขัดแย้งกัน นั่นคือท่าน “เป็นที่โปรดปรานมากของ
 พระเจ้า” (1 นีไฟ 1:1) จากการสนทนากัน ลูกๆ ของเรา
 ค้นพบว่าแม้เมื่อพระเจ้าทรงปลดปล่อยนี่ไฟจากความ
 ทุกข์ของท่าน พระองค์ก็ยังประทานความเข้าใจให้นีไฟ
 มากขึ้นเกี่ยวกับความลึกลับของพระองค์ด้วย (ดู 1 นีไฟ
 1:1, 20)

เด็กและเยาวชนเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อเราช่วยให้พวกเขา
 ค้นพบความจริงด้วยตนเอง ขณะทำเช่นนั้นพวกเขา
 จะเกิดแรงบันดาลใจให้รักและใช้พระคัมภีร์มอรมอน
 ตลอดชีวิตพวกเขาและจะรู้สึกพร้อมช่วยผู้อื่นให้ทำเช่น
 เดียวกัน

ลูกๆ ของเราได้รู้ว่าเรารู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนประกอบ
 ด้วยเรื่องราวจริงๆ ของผู้คนจริงๆ พวกเขาได้เห็นสิ่งที่
 เราเห็น รู้สิ่งที่เรารู้ และรู้สึกอย่างที่เรารู้สึกเกี่ยวกับพระ
 คัมภีร์มอรมอน สิ่งนี้เสริมสร้างประจักษ์พยานของพวกเขา
 ช่วยให้เราพวกเขารักพระคัมภีร์มอรมอน และนำพวกเขา
 ให้พยายามทำอย่างเดียวกันนี้กับลูกๆ ของพวกเขา
 เช่นกัน ■

พบคำตอบ ในพระคัมภีร์มอรมอน

โดย ซารา ดี. สมิธ

การเดินทางของเราบนแผ่นดินโลกเป็นเรื่องท้าทาย แต่พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรามีได้ทรงส่งเรามาที่นี่เพื่อรับมือกับมรสุมชีวิตเพียงลำพัง ความช่วยเหลือสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่พระองค์ประทานแก่เราคือพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์ดังกล่าวไม่เพียงสอนความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณเท่านั้น แต่ยังนำทางเราผ่านปัญหาที่เราเผชิญด้วย ขณะค้นคว้าพระคัมภีร์มอรมอนพระวิญญาณจะทรงช่วยให้เราพบคำตอบของปัญหาและคำถามของเรา

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองเป็นพยานดังนี้

“พระคัมภีร์มอรมอนเป็นแหล่งใหญ่ที่สุดที่เรา มีไว้ตอบปัญหาชีวิตจริง สำคัญกว่าหนังสืออื่นทั้งหมดที่ข้าพเจ้ารู้จัก . . .

“หลายครั้งเหลือเกินที่สันติสุขเข้ามาในชีวิตคนเหล่านั้นที่กำลังต่อสู้กับปัญหาจริงๆ เมื่อพวกเขาอ่านพระคัมภีร์มอรมอน! ตัวอย่างของการชี้แนวทางวิญญาณที่มาจากหนังสือเล่มนี้มีอยู่มากมายนับไม่ถ้วน”

ในเรื่องราวต่อไปนี้ สมาชิกบอกเล่าวิธีที่พวกเขาพบคำตอบที่ค้นหาในพระคัมภีร์มอรมอน

ประสบการณ์เปลี่ยนแปลงในใจ

ถึงแม้จะเรียนพระกิตติคุณขณะอายุน้อย แต่เกรก ลาร์เซ็น (นามสมมุติ) จากแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาตกไปหลังจากนั้น เขาเข้าไปพัวพันกับยาเสพติด อาชญากรรม และไม่นานก็เข้าไปอยู่ในเรือนจำ เขาต้องการเปลี่ยนชีวิตแต่ไม่ทราบจะทำอย่างไร

“ผู้ชายจากวอร์ดในท้องถิ่นสอนโรงเรียนวันอาทิตย์ในเรือนจำ” เกรกเขียน “หนึ่งในนั้นบอกผมว่าชีวิตผมจะดีขึ้นถ้าผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอน และนั่นคือสิ่งที่ผมทำ

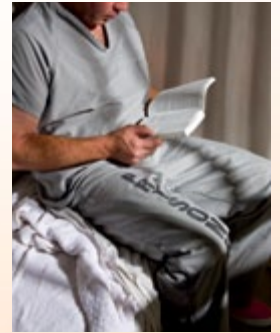
“เมื่อผมออกจากคุก ผมกลับไปโบสถ์ แต่ยังมีแรงผลักดันให้กลับไปทำตัวเหมือนเดิม ขณะที่ผมยังคงอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ผมเรียนรู้เกี่ยวกับผู้คนของกษัตริย์ลาโมไนใน แอลมา 19:33 ผู้ซึ่ง ‘ใจ . . . เปลี่ยนแปลงแล้ว; ว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาจะทำความชั่วอีกต่อไป’ ผมเริ่มสวดอ้อนวอนขอการเปลี่ยนแปลงใจอย่างนี้”

เกรกพบคำตอบการสวดอ้อนวอนของเขาใน ฮีลามัน 15:7 ซึ่งสอนว่า “ศรัทธาและการกลับใจนั้นนำการเปลี่ยนแปลงแห่งใจ”

“ขณะที่ผมอ่านถ้อยคำเหล่านี้ น้ำตาไหลอาบแก้มผม พระวิญญาณเป็นพยานว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักผมและจะทรงช่วยผม ผมรู้สึกว่ถ้าผมมีศรัทธามากพอจะพูดกับอธิการของผม นั่นคงพอรับได้ เมื่อผมวางบาปของผมไว้แทบพระบาทพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผมรับการเปลี่ยนแปลงใจอย่างแท้จริง”

พบทางของเธอ

วันหนึ่งลอรา สเวนสัน จากไฮดาโย สหรัฐอเมริการ้องไห้กลับบ้านด้วยความท้อแท้ใจ เธอยังไม่แต่งงาน แผนการเรียนวิทยาลัยและประกอบอาชีพที่เธอฝันไว้กำลังพังทลาย “ดิฉันสงสัยว่าดิฉันก้าวหน้าบ้างหรือเปล่า” เธอเขียน

“ผมเรียนรู้เกี่ยวกับผู้คนของกษัตริย์ลาโมไนในแอลมา 19:33 ผู้ซึ่ง ‘ใจ . . . เปลี่ยนแปลงแล้ว; ว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาจะทำความชั่วอีกต่อไป’ ผมเริ่มสวดอ้อนวอนขอการเปลี่ยนแปลงใจอย่างนี้”

ช่วยแก้ไขปัญหาล้วนตัว

“[พระคัมภีร์มอรมอน] ช่วยแก้ปัญหาล้วนตัวในวิธีที่ถูกต้องได้จริงๆ ท่านต้องการกำจัดนิสัยไม่ดีหรือไม่ ท่านต้องการปรับปรุงสัมพันธภาพในครอบครัวของท่านไหม ท่านต้องการเพิ่มสมรรถภาพทางวิญญาณของท่านหรือไม่ จงอ่านพระคัมภีร์มอรมอน!”

ดู **เอลเดอร์รัสเซลเอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง “ประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอน” เลย์ไฮนา ม.ค. 2000 หน้า 87**

“ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนให้เปิดพระคัมภีร์มอรมอน ในสี่ข้อแรกของ 1 นีไฟ 18 ดิฉันพบคำตอบในเรื่องที่ดิฉันกังวลใจ ข้อเหล่านี้พูดถึงเรื่องนีไฟต่อเพื่อพาครอบครัวไปแผ่นดินที่สัญญาไว้ เรื่องนั้น “ฝีมือวิจิตรพิสดาร” และไม่ได้ต่อเรือ ‘ตามวิธีของมนุษย์’ แต่ต่อเรือ ‘ตามวิธีที่พระเจ้าทรงแสดง’ (ข้อ 1-2) นีไฟปรึกษาพระเจ้าบ่อยครั้ง ขณะต่อเรือ เมื่อต่อเรือเสร็จ ‘เรือมันดี, และ . . . ฝีมือต่อเรือมันยอดเยี่ยมนัก’ (ข้อ 4)

“ดิฉันตระหนักว่าการเดินทางของดิฉันเป็น ‘ฝีมือวิจิตรพิสดาร’ ไม่ได้เป็นไปตามแบบแผนของมนุษย์แต่จะพาดิฉันไปถึงจุดที่ดิฉันต้องไปถ้าดิฉันแสวงหาการนำทางจากพระเจ้า ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นประกาศในชั่วขณะอันมีดม่น ปัญหาของดิฉันไม่ได้จบชั่วคราว แต่ดิฉันพบมุมมองที่ต้องมี เวลานี้ดิฉันประกอบอาชีพที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่าซึ่งเป็นอาชีพที่ดิฉันไม่ได้วางแผนไว้”

ค้นพบพยานหลักฐานอีกอย่างหนึ่ง

สมัยเป็นเยาวชนชาย เอดเรียน ปาซ แซมบราโน จากฮอนดูรัส สงสัยว่าทำไมพระคัมภีร์ไบเบิลจึงพูดถึงเฉพาะบริเวณรอบๆ เยรูซาเล็มและสงสัยว่าพระเยซูคริสต์เสด็จเยือนประชาชาติอื่นหรือไม่

“หลายปีต่อมา ผู้สอนศาสนาสองคนจากศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมาที่บ้านของผม” เอดเรียนเขียน “พวกเขาหยิบพระคัมภีร์มอรมอนให้ผมดูและเชื้อเชิญผมให้อ่าน 3 นีไฟ ซึ่งพูดถึงพระคริสต์เสด็จเยือนทวีปอเมริกา

“ขณะอ่าน ผมนึกถึงคำถามที่เคยมีสมัยเป็นเยาวชน ผมพบคำตอบแล้ว เพราะพระคัมภีร์มอรมอนผมจึงรู้ว่าพระเยซูคริสต์เสด็จเยือนทวีปอเมริกาหลังจากพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์ ผมเปี่ยมด้วยปิติเพราะผมรู้ว่าพระเจ้าทรงรักทุกคนของพระองค์ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดหรือในสภาวะการณ์ใด”

เอดเรียนกับภรรยาสวดอ้อนวอนด้วยกันเพื่อให้รู้ว่าศาสนจักรแท้จริงหรือไม่ และทั้งคู่ได้รับประจักษ์พยาน พวกเขาประทับใจพิศมัยและการยืนยันหนึ่งปีต่อมาครอบครัวของพวกเขาได้รับการฝึกในพระวิหาร

เลี้ยงดูครอบครัว

เมื่ออายุ 30 เอดริค เจมส์ จากนิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคไต เนื่องจากเป็นพ่อที่ลูกยังเล็กอยู่ เขาจึงเสียขวัญและสงสัยว่าเขาจะสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้หรือไม่

เขาอ่านในพระคัมภีร์มอรมอนตอนที่นีไฟสงสัยเรื่องเดียวกันเมื่อท่านทำคัมภีร์ที่ทำจากเหล็กกล้าเนื้อดีหัก แต่หลังจากทำคัมภีร์ด้วยไม้ นีไฟก็สามารถหาอาหารให้ครอบครัวได้อีก (ดู 1 นีไฟ 16:18-23, 30-32)

“เรื่องราวของนีไฟทำให้จิตวิญญาณผมอึมเอบเหมือนแสงเจิดจ้า” เอดริคกล่าว “สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงที่ผมมีมาตลอดจนถึงเวลานั้นเหมือนคัมภีร์เหล็กกล้าของนีไฟ เมื่อสุขภาพเสื่อมถอย ก็เหมือนคัมภีร์ของผมหัก แต่ผมตระหนักว่าพระเจ้าประทานพรผมด้วยคัมภีร์ไม้ในรูปของการปลูกถ่ายไต การปลูกถ่ายจะทำให้ผมมีพลังกำลังดูแลครอบครัว นี้ให้ความหวังแก่ผม เกือบ 10 ปีแล้วที่ผมยังคงเลี้ยงดูครอบครัวและรับใช้พระเจ้าสุดความสามารถ”

สอนลูก ๆ เรื่องการเชื่อฟัง

เมื่อลูกของเขายังเล็ก ฮวน ไฮเซ เรชาโนวิช จากอาร์เจนตินา เปิดพระคัมภีร์มอรมอนเมื่อเขามีคำถามเกี่ยวกับวิธีสอนและเลี้ยงดูลูก ๆ “ผมกับภรรยาค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อหาการดลใจสำหรับ

ลูกๆ ของเรา และเราพบคำตอบเสมอ” เขาเขียน
ครอบครัวเรชาโนวิชสอนลูกๆ เรื่องการเชื่อฟัง
โดยชี้ให้พวกเขาเห็นแบบอย่างของนีไฟใน 1 นีไฟ
3:5-6

“พี่ๆ ของลูกพี่ร่าบ่น, โดยกล่าวว่ามันเป็นสิ่ง
ยากที่พ่อเรียกร้องจากพวกเขา; แต่ดูเถิดพ่อไม่ได้
เรียกร้องสิ่งนี้จากพวกเขา, แต่นี่คือพระบัญชาของ
พระเจ้า.

“ฉะนั้นจงไปเถิด, ลูกของพ่อ, และลูกจะเป็นที่
โปรดปรานของพระเจ้า, เพราะลูกไม่ได้ร่าบ่น.”

“เราสอนลูกว่านีไฟเคารพบิดามารดาทางโลก
ของท่านและสิ่งต่างๆ ที่มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า”
ฮวนเขียน “เราตั้งเป้าหมายเป็นครอบครัวว่าเรา
จะมีเจตคติของความเคารพและการเชื่อฟังเช่น
เดียวกับนีไฟ

“ลูกทุกคนของเรารับใช้งานเผยแผ่ เราไม่ต้อง
โน้มน้าวให้พวกเขารับใช้ พวกเขาเป็นนักเรียนที่ดี
เป็นเพื่อนที่ดี และเป็นลูกที่ดี ครอบครัวเรามีหลาย
อย่างต้องปรับปรุง แต่พระคัมภีร์มอรมอนช่วยได้
มากขณะทำให้บรรลุเป้าหมายของเรา”

หลุดจากสายรัดของการเสพติด

ขณะต่อสู้กับการเสพติดอาหาร ชูซาน ลันท์
จากยูทาห์ สหรัฐอเมริกาสวดอ้อนวอนขอความ
ช่วยเหลือ เธอเปิดพระคัมภีร์และอ่านว่านีไฟได้รับ
การปลดปล่อยจากสายรัดที่พี่ชายมัดมือและเท้า
ของท่าน

“ข้าแต่พระเจ้า, ตามศรัทธาของข้าพระองค์อัน
มีอยู่ในพระองค์, ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์
... ; แท้จริงแล้ว, แม้ประทานกำลังให้ข้าพระองค์
เพื่อข้าพระองค์จะทำให้สายรัดที่ผูกข้าพระองค์
ขาด.

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ... พระองค์
ทรงปลดปล่อยสายรัด” (1 นีไฟ 7:17-18)

“พระคัมภีร์ข้อนี้บรรยายตรงตามที่ดิฉันรู้สึก—
ถูกผูกไว้ด้วยสายรัดของการเสพติด” ชูซานเขียน
“สายรัดที่จับต้องได้ของนีไฟคลายออกทันทีเมื่อ

ท่านขอการปลดปล่อย สายรัดของดิฉันจับต้องไม่
ได้และดิฉันไม่ได้เอาชนะการเสพติดในทันที แต่
เมื่ออ่านถ้อยคำเหล่านี้ ดิฉันรู้สึกว่ามีบางอย่างใน
ตัวดิฉันเปลี่ยนไป ดิฉันรู้สึกคล้ายกับว่าสายรัดที่
พันรอบใจ ความคิด และร่างกายของดิฉันคลาย
ออก ดิฉันรู้ว่าดิฉันสามารถเอาชนะการเสพติดของ
ดิฉันได้”

ชูซานก้าวหน้ามาก และเพราะการตั้งใจที่พบ
ในพระคัมภีร์มอรมอน เธอจึงสามารถทำลายนิสัย
อื่นที่รัดเธอได้ อาทิ ความโกรธ ความเห็นแก่ตัว
และความจองหอง “ดิฉันรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอน
เป็นพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า” เธออธิบาย “เรา
สามารถพบคำตอบของคำถามทุกข้อในชีวิตใน
หน้าหนังสือเล่มนี้” ■

อ้างอิง

1. M. Russell Ballard, ใน “We Add Our Witness,”
Tambuli, ธ.ค. 1989, 13

พระคัมภีร์มอรมอนตอบคำถาม

- ฉันควรทำอะไรต่อไปในชีวิต (ดู 1 นีไฟ 4:6; แอลมา 37:36)
- ฉันจะทำให้ชีวิตแต่งงานดีขึ้นได้อย่างไร (ดู 1 นีไฟ 5:1-9)
- เหตุใดฉันจึงควรจดบันทึกส่วนตัว (ดู เจคอบ 1:2-4; แอลมา 37:2-4;
อีเลามัน 3:13-15)
- ฉันจะเป็นเพื่อนที่ดีขึ้นได้อย่างไร (ดู แอลมา 15:18)
- ฉันจะทำการเรียกให้สมบูรณ์ได้อย่างไร (ดู แอลมา 17:2-12)
- ฉันควรสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับอะไร (ดู แอลมา 34:17-27)
- การชดใช้ช่วยให้ฉันกลับใจและเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร (ดู แอลมา 36)
- ฉันควรตอบสนองอย่างไรเมื่อมีคนใจร้าย (ดู แอลมา 60-62)
- ฉันจะคุ้มครองครอบครัวให้พ้นจากความชั่วร้ายในโลกได้อย่างไร
(ดู อีเลามัน 5:12; โมโรไน 8:2-3)
- เหตุใดฉันควรเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์ (ดู โมโรไน 6:5-9)

ข้อเสนอแนะในการศึกษา: เขียนคำถามของท่านออกมาเป็นข้อๆ และหา
คำตอบขณะที่ท่านศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกับการสวดอ้อนวอน

ความเคซินสามารถชักนำเราให้ “แปลกใจ
น้อยลงน้อยลงเกี่ยวกับเครื่องหมายหรือการ
อันน่าพิศวงจากฟ้าสวรรค์”

ถ่ายภาพโดย อาดั้ม ซี. โอลสัน ยกเข้ที่ระบู่

โดย อาดั้ม ซี. โอลสัน
นิตยสารศาสนจักร

ค้นพบอีกครั้งถึง ความน่าพิศวง ของโลก...และหลีกเลี่ยง อันตรายของความเฉยชา ทางวิญญาณ

อีโร บียาบีเซนซีโอ ประมาณการว่า ในช่วงสามปีแรกที่เป็นมัคคุเทศก์ นำเที่ยวในเขตกุสโกของเปรู เขา นำเที่ยวมาซูปิกชู “เมืองที่สาบสูญ” อัน เลื่องชื่อของชนเผ่าอินคามาแล้วเกือบ 400 ครั้ง ถึงแม้จะไปมาแล้วหลายครั้ง แต่ สถานที่แห่งนี้—รวมทั้งความน่าพิศวงอีก หลายอย่างของโลก—ไม่ได้ทำให้เขาหาย พิศวงเลย

“มีเรื่องใหม่ๆ ให้เรียนรู้ตลอดเวลา” เขากล่าว การใช้เวลาหลายชั่วโมงพานักท่องเที่ยวกลุ่มหนึ่งชมทั่วมาซูปิกชูไม่ใช่เรื่อง แปลกสำหรับซีโร แต่เขาเห็นว่าง่ายมากที่ ความพิศวงนั้นจะหมดไป เพื่อนร่วมงาน ของเขาสองสามคนใช้เวลาแนะนำเที่ยวทั้งหมด ในเวลา 45 นาที “พวกเขาหมดสนใจแล้ว” เขากล่าว

ซีโรเป็นสมาชิกจากวอร์ดซาสควีและ สมาชิกสภาสูงในสเตคกุสโก เปรู อินดี เรมี่ เขาเชื่อว่าการเข้าใจเรื่องที่เพื่อนร่วม งานของเขาหมดความสนใจจะช่วยให้

สมาชิกศาสนจักรสนใจความน่าพิศวงอีก อย่างหนึ่งของโลกมากขึ้น—ความน่าพิศวง ที่สำคัญมากที่สุดนั่นคือ—“งานอัศจรรย์ และการอันน่าพิศวง” ของพระกิตติคุณที่ ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ (2 นิโฟ 25:17)

อันตรายเมื่อหมดความพิศวง

เมืองโดดเดียวแห่งนี้ตั้งอยู่บนที่ราบสูง ในเปรูเวียน แอนดีส ถูกชาวอินคาทิ้งร้าง เมื่อปลายทศวรรษ 1500 และนักล่าอาณานิคมหาไม่พบ ไม่มีใครรู้จักเมืองนั้นนอกจาก คนเพียงไม่กี่คน สมัยต้นศตวรรษที่ 20 คน ภายนอกค้นพบเมืองดังกล่าวซึ่งส่งผลให้ นักสำรวจและนักท่องเที่ยวกันหลังไหล มาที่นี้

หลังจากศึกษาหลายทศวรรษ “บาง คนคิดว่าพวกเขาพบทุกอย่างที่ต้องพบใน มาซูปิกชูแล้ว” ซีโรกล่าว “เมื่อคนเราคิดว่าพบทุกอย่างแล้วหรือทำทุกอย่างแล้ว แสดงว่าพวกเขาจะไม่ทำอีกหรือลดคุณค่า ของสิ่งนั้นหรือความพยายามนั้น”

เท่าที่นักสำรวจ
ศึกษามาซูบิกชู
สิ่งที่พวกเขาได้รับ
ตอบแทนคือการ
ค้นพบสิ่งใหม่ๆ
และความรู้เพิ่มเติม

ซีโรกังวลว่าความล้าพองใจลักษณะนี้จะเกิดขึ้นในศาสนจักร เขาเห็นว่าเวลาและความเคยชินสามารถชักนำสมาชิกบางคนให้ “แปลกใจน้อยลง น้อยลงเกี่ยวกับเครื่องหมายหรือการอันนำพิศวงจากฟ้าสวรรค์, ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มแข่งกระด้างในใจ, และมีดบอดในจิต, และเริ่มไม่เชื่อทุกสิ่งซึ่งพวกเขาได้ยินและเห็นมา” (3 นีไฟ 2:1)

การหมดความพิศวงเช่นนั้นสามารถทำให้สมาชิกเชื่อคำเท็จของซาตานได้ง่าย เช่น คุณไม่จำเป็นต้องฟังผู้พูดคนนั้น คุณรู้หมดแล้ว คุณไม่จำเป็นต้องไปโรงเรียนวันอาทิตย์ คุณเคยได้ยินบทเรียนนั้นแล้ว วันนี้คุณไม่จำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์หรอก ไม่มีอะไรใหม่เลย

“และดังนี้ซาตานครอบครองใจผู้คน” (3 นีไฟ 2:2)

การประจบกับความดีหรือรันทสูงที่สุดและต่ำสุดสำหรับการเรียนพระกิตติคุณไม่ใช่เรื่องผิดปกติ แต่คนที่ปล่อยให้การเรียนรู้ทางวิญญาณลดน้อยลงเรื่อยๆ จนกลายเป็นวิถีชีวิต กำลังตกอยู่ในอันตรายของการสูญเสีย “แม้สิ่งที่พวกเขามี” ในความเข้าใจทางวิญญาณ (2 นีไฟ 28:30; ดู มัทธิว 25:14-30 ด้วย)

จุดประกายความพิศวง

การเข้าใจความจริงสามข้อช่วยให้ซีโรยังคงใฝ่รู้ ทั้งที่มีสิ่งจูงใจให้เฉยชา

1. มีอีกมากที่ผมจำเป็นต้องรู้

ในช่วงศึกษาพระกิตติคุณอย่างจริงจังระหว่างเป็นผู้สอนศาสนาและครูสถาบัน ซีโรค้นพบว่ามีการอย่างให้เรียนรู้อยู่เสมอ ไม่ว่าจะป็นหลักสูตรใหม่หรือวิธีใหม่ในการประยุกต์ใช้หลักสูตรที่เขาเรียนรู้แล้ว ที่สำคัญกว่านั้นคือ ความรู้ใหม่ทางวิญญาณมักเป็นสิ่งที่เขาจำเป็นต้องรู้เพื่อฟันฝ่าการทำทนายที่เขาเผชิญอยู่—หรือกำลังจะเผชิญ

“ส่วนหนึ่งของการเป็นคนใฝ่รู้” เขากล่าว “คือการจดจำว่ามีบางอย่างเสมอที่ผมไม่รู้ซึ่งผมอาจจำเป็นต้องรู้”

2. ผมต้องการความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเรียนรู้สิ่งที่ผมจำเป็นต้องเรียนรู้

เมื่อคุณไม่รู้ว่าคุณจำเป็นต้องรู้อะไร คุณต้องมีครูที่มีความรู้ (ดู ยอห์น 14:26) ขณะที่ซีโรศึกษาพระคัมภีร์ตามลำพังหรือกับภรรยาหรือขณะมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและการประชุม เขาได้รับการเตือนเสมอว่าไม่สำคัญว่าเขาเคยอ่านข้อนั้นหรือเคยได้ยินแนวความคิดนั้นบ่อยเพียงใด

“พระวิญญาณสามารถสอนผมได้ในเรื่องที่ผมไม่เคยพิจารณามาก่อน” เขากล่าว “พระวิญญาณบริสุทธิ์คือครู”

3. การเรียนรู้ต้องใช้ความพยายามในส่วนของผม

การเรียนรู้เป็นการกระทำไม่ใช่การถูกกระทำ¹ เรียกร้องความปรารถนา ความเอาใจใส่ การมีส่วนร่วม และการประยุกต์ใช้หลักสูตรที่เรียนรู้ (ดู แอลมา 32:27)

“ผมต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้” ซีโรกล่าว “พระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงบังคับผมให้เรียนรู้เรื่องใด”

ความพิศวงให้ผลคุ้มค่า

สำหรับซีโรแล้ว มาซูบิกชูยังคงเป็นความน่าพิศวงของโลกเพราะเท่าที่นักสำรวจศึกษากันมาสิ่งที่พวกเขาได้รับตอบแทนคือการค้นพบสิ่งใหม่ๆ และความรู้อื่นๆ

แม้หลังจากศึกษามานานหนึ่งศตวรรษ แต่นักโบราณคดีเพิ่งค้นพบสถานที่ฝังศพ เซรามิค และแม้กระทั่งโครงสร้างระเบียงเสริมเมื่อหลายปีก่อน ทั้งหมดนี้ได้เพิ่มเติมสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับมาซูบิกชูและชาวอินคา

การศึกษาพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ก็เช่นกัน “มีสิ่งใหม่ๆ ให้ค้นพบในพระกิตติคุณเสมอสำหรับคนที่พยายาม” ซีโรกล่าว

ฉากเช่นการค้นพบใหม่ๆ ที่มาซูบิกชูตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิม โดยส่งผลให้นักสำรวจมีความเข้าใจสมบูรณ์ขึ้น “เขาที่ท้าทายแข่งกระด้าง, ผู้เดียวกันนั้นย่อมได้รับพระวจนะน้อยลง; และแก่คนที่ไม่ท้าทายแข่งกระด้าง, ก็จะทำพระวจนะมากขึ้นเรื่อยๆ, จนกว่าจะประทานให้เขารู้ความลับของพระผู้เป็นเจ้าของเขา” พระวจนะเหล่านั้นในความเป็นจริง “ไพบูลย์” (แอลมา 12:10; ดู คพ. 50:24 ด้วย)

“พระกิตติคุณเป็นแหล่งน้ำชำระชีวิตที่ไม่มีวันเหือดหายซึ่งเราต้องกลับไปดื่มเป็นประจำ” ซีโรกล่าว

งานอัศจรรย์อันน่าพิศวง

เมื่อซีโรมองลงมาจากริมผาเหนือมาซูบิกชู เขาเห็นกลุ่มทัวร์หลายสิบกลุ่มเดินอยู่ท่ามกลางอาคารโบราณ สำหรับซีโรแล้วเรื่องเศร้าในความไม่สนใจของเพื่อนร่วมงานบางคนไม่เพียงทำร้ายพวกเขาเท่านั้นแต่ยังทำร้ายคนที่น่าจะประสบความสำเร็จผ่านพวกเขาด้วย

การทำให้พระกิตติคุณมีความน่าพิศวงตลอดเวลาจะไม่เพียงเป็นพรกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้นแต่กับคนที่ได้สนทนาวิสาสะกับเขาด้วย “การเปลี่ยนแปลงที่พระกิตติคุณทำให้เกิดขึ้น

ในชีวิตผู้คนเป็นความน่าพิศวง” ซีโรกล่าว “และคนที่ประสบการเปลี่ยนแปลงนั้นสามารถทำให้ตนเองกลายเป็นความน่าพิศวงในชีวิตผู้อื่นได้” ■

อ้างอิง

- 1. ดู เดวิด เอ. เบดนาร์ “แสวงหาการเรียนรู้ด้วยศรัทธา” เลียโฮนา ก.ย. 2007 หน้า 17

พบแรงจูงใจให้อ่านพระคัมภีร์

โดย วิลเฟอร์ มอนเตส ลีออน

เราต้องสวดอ้อนวอนขอให้เรามีแรงจูงใจในการอ่านพระคัมภีร์และขอการนำทางจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ด้วย เราต้องเบิกบานในพระคัมภีร์ นั่นคือ ชื่นชมพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของ และรู้สึกถึงความรักที่ทรงมอบให้เราโดยชาวสวรรค์ที่ประทานแก่เรา เราต้องไม่เพียงปล่อยให้ตัวหนังสือผ่านตาเราไป เพราะแนวคิดสำหรับเราคือตกหลุมรักพระกิตติคุณอันน่าอัศจรรย์นี้

ทุกครั้งที่คุณค้นคว้าพระคัมภีร์ คุณจะเรียนรู้มากขึ้น และโดยผ่านพระคัมภีร์คุณจะได้รู้พระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระองค์มักจะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราผ่านงานมาตรฐานของศาสนจักร เมื่อเรารู้สึกสงบและได้รับความคิดที่สร้างแรงบันดาลใจ เราจะได้ว่าความคิดเหล่านั้นมาจากพระบิดาบนสวรรค์ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู คพ. 8:1-3)

โดย เอ็ลเดอรัดี. ทอดด์
คริสทอพอเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกลีบสอง

รับรู้ พระหัตถ์เกี่ยวกับ พระผู้เป็นเจ้า ในพรที่เราได้รับทุกวัน

การขอและการได้รับอาหารประจำวันจากพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า
เป็นส่วนสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ที่จะวางใจพระองค์และ
อดทนต่อการทำทนายในชีวิต

ดู กาบันทึกว่าสานุศิษย์คนหนึ่งของพระเจ้า
ทูลขอพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอน
พวกข้าพระองค์ให้อธิษฐาน เหมือนยอห์น
ได้สอนพวกศิษย์ของตน” (ลูกา 11:1) พระเยซูจึง
ได้ประทานแบบแผนการสวดอ้อนวอนซึ่งเป็นที่รู้จัก
กันว่าคำอธิษฐานของพระเจ้า (ดู ลูกา 11:2-4; ดู
มัทธิว 6:9-13 ด้วย)

ในคำอธิษฐานของพระเจ้ามีคำวิงวอน “ขอทรง
โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้ง
หลายในกาลวันนี้” (มัทธิว 6:11; ดู ลูกา 11:3) เรา
ทุกคนต่างมีความจำเป็นในแต่ละวันที่ต้องหันไปพึ่ง
พระบิดาบนสวรรค์ ความจำเป็นบางอย่างคืออาหาร
จริงๆ—ซึ่งหมายถึงอาหารที่จำเป็นต่อการดำรง
ชีวิตในวันนั้น ทั้งยังอาจหมายถึงความเข้มแข็งทาง
วิญญาณและทางร่างกายที่จะรับมืออีกหนึ่งวันกับ
ความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือการฟื้นฟูอย่างช้าๆ จาก
อาการเจ็บปวด ในกรณีอื่นๆ อาจเป็นความจำเป็น
ที่จับต้องได้น้อยกว่า เช่น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับพันธะ

รับผิดชอบหรือกิจกรรมของบุคคลหนึ่งในวันนั้นๆ—
ตัวอย่างเช่น การสอนบทเรียนหรือการสอบ เป็นต้น
พระเยซูทรงสอนเราซึ่งเป็นสานุศิษย์ของพระ
องค์ว่า เราควรพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้าสำหรับอาหาร
ประจำวัน—ความช่วยเหลือและการดำรง—ที่เรา
ต้องได้รับในวันนั้นๆ พระดำรัสเชื้อเชิญของพระเจ้า
ให้ทูลขออาหารประจำวันจากพระหัตถ์ของพระบิดา
บนสวรรค์ชี้ให้เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรักเราทรง
ทราบแม้กระทั่งความจำเป็นเล็กๆ น้อยๆ ประจำ
วันของบุตรธิดาของพระองค์และทรงกระตือรือร้น
ที่จะช่วยเหลือพวกเขาที่ละคน พระองค์ตรัสว่าเรา
สามารถทูลขอด้วยศรัทธาจากพระสัตภาวะของ
นั้น “ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยพระ
กรุณาและมีได้ทรงดำหนิ แล้วผู้หนึ่งก็จะได้รับสิ่งที่
ทูลขอ” (ยากอบ 1:5) แน่ใจว่านั่นช่วยลดความ
กังวลได้มาก แต่มีบางสิ่งบางอย่างกำลังดำเนินอยู่
ในเวลานี้ซึ่งสำคัญยิ่งกว่าความช่วยเหลือให้ดำรง
ชีวิตไปวันๆ ขณะที่เราขอและได้รับอาหารประจำ

ภาพประกอบโดย โดแอน เฮย์เดน

วันจากเบ็องบน ศรัทธาและความวางใจที่เรามีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเราและพระบุตรของพระองค์จะเติบโตขึ้น

ฟังปาพระผู้เป็นเจ้าของทุกวัน

หลังการอพยพครั้งใหญ่จากอียิปต์ เผ่าทั้งหลายของอิสราเอลอยู่ในแดนทุรกันดาร 40 ปีก่อนเข้าสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้ ผุ้ชนจำนวนมหาศาลกว่าหนึ่งล้านคนต้องได้รับอาหาร แน่ใจว่าผู้คนขนาดนี้ในสถานที่แห่งเดียวสามารถยังชีพอยู่ได้ไม่นานจากการล่าสัตว์ และวิถีชีวิตที่เร่ร่อนในช่วงเวลานั้นมิได้เอื้ออำนวยให้ปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ได้ในปริมาณที่เพียงพอ พระเยโฮวาห์ทรงแก้ปัญหาดังกล่าวโดยประทานอาหารประจำวันจากฟ้าสวรรค์ให้อย่างน่าอัศจรรย์—นั่นคือมานา พระเจ้าทรงแนะนำผ่านโมเสสให้ผู้คนเก็บมานาให้เพียงพอในแต่ละวันสำหรับวันนั้นๆ ยกเว้นในวันก่อนวันสะบาโตที่ต้องเก็บไว้ให้พอสำหรับสองวัน

แม้ว่าโมเสสจะแนะนำไว้อย่างแน่ชัดเพียงใด แต่ยังมีบางคนพยายามเก็บมาเกินกว่าที่เพียงพอสำหรับหนึ่งวันและเก็บส่วนที่เหลือไว้

“โมเสสจึงสั่งว่า อย่าให้ผู้ใดเก็บเหลือไว้จนรุ่งเช้า

“แต่เรามีได้เชื่อฟังโมเสส บางคนเก็บส่วนหนึ่งไว้จนรุ่งเช้า อาหารนั้นก็เน่าเป็นหนอน และบูดเหม็น” (อพยพ 16:19-20)

อย่างไรก็ตาม ดังที่สัญญาไว้คือเมื่อพวกเขาเก็บมานาไว้สองเท่าในวันที่หก มานานั้นก็ไม่ได้บูดเน่า (ดู อพยพ 16:24-26) แต่เป็นอีกครั้งที่บางคนไม่อาจเชื่อได้เมื่อยังไม่เห็น พวกเขาออกไปหาเก็บมานาในวันสะบาโต แต่ “ไม่ได้พบ” (ดู อพยพ 16:27-29)

ในการประทานอาหารประจำวันซึ่งชีวิตประจำวันทีละวัน พระเยโฮวาห์ทรงกำลังพยายามสอนศรัทธาให้แก่ประชาชาติหนึ่งที่ยุ่ยเสียศรัทธาในบรรพบุรุษของตนมากกว่า 400 ปี พระองค์กำลังสอนให้พวกเขาวางใจพระองค์ ที่สำคัญที่สุดคือ ลูกหลานชาวอิสราเอลต้องเดินไปกับพระองค์ทุกวันและวางใจ

ว่าพระองค์จะประทานอาหารให้ในปริมาณที่เพียงพอสำหรับวันถัดไป ใน วันถัดไปและถัดไปอีกเรื่อยๆ โดยวิธีนั้นพระองค์จะไม่มีวันอยู่ห่างไกลจากความคิดและจิตใจพวกเขาได้เลย

ทันทีที่เผ่าทั้งหลายของอิสราเอลอยู่ในฐานะที่เลี้ยงชีพด้วยตนเองได้แล้ว พวกเขาจึงต้องเลี้ยงชีพด้วยตนเอง ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราอ่อนแอจนพระผู้เป็นเจ้าของเราให้ประทานอาหารประจำวัน—ประทานความช่วยเหลือในช่วงเวลาที่เราไม่สามารถเลี้ยงชีพด้วยตนเองได้—เราต้องแข่งขันในการทำและจัดหาสิ่งที่อยู่ในอำนาจของเราเช่นกัน

วางใจพระเจ้า

ช่วงหนึ่งก่อนข้าพเจ้าได้รับเรียกให้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าประสบปัญหาส่วนตัวทางด้านเศรษฐกิจยาวนานหลายปี ความรุนแรงและความเร่งด่วนของปัญหาขึ้นๆ ลงๆ แต่ไม่เคยหมดไป บางครั้งปัญหานี้คุกคามความผาสุกในครอบครัว ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าคิดว่าเราอาจกำลังเผชิญหายนะทางการเงินก็เป็นได้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ปาฏิหาริย์มาช่วยเราให้รอดพ้นจากสภาพนี้ ถึงแม้ข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนเช่นนั้นหลายครั้งด้วยความจริงใจและความปรารถนาที่จริงจัง แต่สุดท้ายคำตอบคือไม่ ในที่สุด ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะสวดอ้อนวอนอย่างที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำ “แต่อย่างไรก็ตามอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด” (ลูกา 22:42) ข้าพเจ้าแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าด้วยก้าวเล็กๆ ทีละก้าวไปเรื่อยๆ ตามวิถีทางจนถึงทางออกในท้ายที่สุด

มีช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าหมดหนทาง เมื่อข้าพเจ้าไม่รู้จะหันไปขอความช่วยเหลือจากใครที่ไหนเพื่อรับมือกับภาวะจำเป็นเร่งด่วนที่เผชิญอยู่ เมื่อไม่มีหนทางอื่น ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าต่อพระพักตร์พระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้าหลายครั้ง อ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากพระองค์ทั้งน้ำตา พระองค์ทรงช่วยจริงๆ บางครั้งไม่มีอะไรมากไปกว่าความรู้สึก

พระเยซูทรงสอนเราซึ่งเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ว่าเราควรฟังปาพระผู้เป็นเจ้าของเราประจำวัน—ความช่วยเหลือและการคำจูน—ที่เราต้องได้รับในวันนั้นๆ

สงบ ความรู้สึกมั่นใจว่าสิ่งต่างๆ จะแก้ไขได้ ข้าพเจ้าอาจไม่เห็นหนทางจะเป็นอย่างไรและเป็นหนทางใด แต่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้ารู้โดยตรงหรือโดยทางอ้อมว่าพระองค์จะทรงเปิดทางให้สภาวะการณ์อาจเปลี่ยนไป อาจมีความคิดใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ อาจมีรายได้บางอย่างที่ไม่คาดฝันหรือแหล่งช่วยอื่นๆ เข้ามาในเวลาที่ต้องการพอดี มีทางออกไม่วิธีใดก็วิธีหนึ่ง

แม้ว่าข้าพเจ้าจะทุกข์ทรมานในเวลานั้น แต่ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่ปัญหาของข้าพเจ้าไม่ได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว ข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้าจำต้องหันไปขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าแทบทุกวัน เป็นระยะเวลาที่หลายปีสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักวิธีสวดอ้อนวอนที่แท้จริงและวิธีได้รับคำตอบ ทั้งยังสอนภาคปฏิบัติให้ข้าพเจ้ามีศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้รู้จักพระผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้าในวิถีและในระดับที่อาจ

จะไม่เกิดขึ้นโดยวิธีอื่นหรืออาจใช้เวลานานกว่านี้ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าอาหารประจำวันเป็นโมดกัณฑ์อันล้ำค่า ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่ามานาในปัจจุบันอาจเป็นจริงได้เทียบเท่ากับมานาที่เป็นรูปธรรมในประวัติศาสตร์จากพระคัมภีร์ไบเบิล ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าด้วยสุดใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะเดินไปกับพระองค์ทุกๆ วัน

ฝ่าฟันปัญหาต่าง ๆ

การทูลขอพระผู้เป็นเจ้าสำหรับอาหารประจำวันของท่านแทนที่จะเป็นอาหารประจำสัปดาห์ ประจำเดือน หรือประจำปี เป็นวิธีหนึ่งให้เรามุ่ง

ในการประทานอาหารประทังชีวิตประจำวันทีละวัน พระเยซูทรงพยายามสอนศรัทธาให้แก่ประชาชนชาติหนึ่ง ที่สูญเสียศรัทธาในบรรพบุรุษของตนมากกว่า 400 ปี พระองค์กำลังสอนให้พวกเขาวางใจพระองค์

ความสนใจไปที่ปัญหาชิ้นเล็กกว่าแต่บริหารจัดการได้มากกว่า เราอาจจะต้องแก้ปัญหประจำวันในส่วนเล็กๆ เพื่อรับมือกับปัญหาใหญ่ บางครั้งเรารับมือได้ที่ละวัน—หรือเพียงบางช่วงของวันเท่านั้น

ในทศวรรษ 1950 มารดาข้าพเจ้ารอดชีวิตจากการผ่าตัดด้วยรังสีเพื่อรักษามะเร็ง ตามด้วยการฉายรังสีรักษาที่ยังความทุกข์ทรมานอีกหลายสิบครั้ง ท่านหวอนึกถึงสิ่งที่คุณแม่ของท่านสอนในช่วงเวลานั้นซึ่งช่วยท่านมาโดยตลอด

“แม่ป่วยหนักและอ่อนแอมากช่วงนั้น วันหนึ่งแม่พูดกับท่านว่า ‘คุณแม่คะ หนูทนรับการรักษาอีก 16 ครั้งไม่ไหวหรอกค่ะ’

“ท่านกล่าวว่า ‘ลูกไปวันนี้ได้ไหมจ๊ะ’

“ได้ค่ะ”

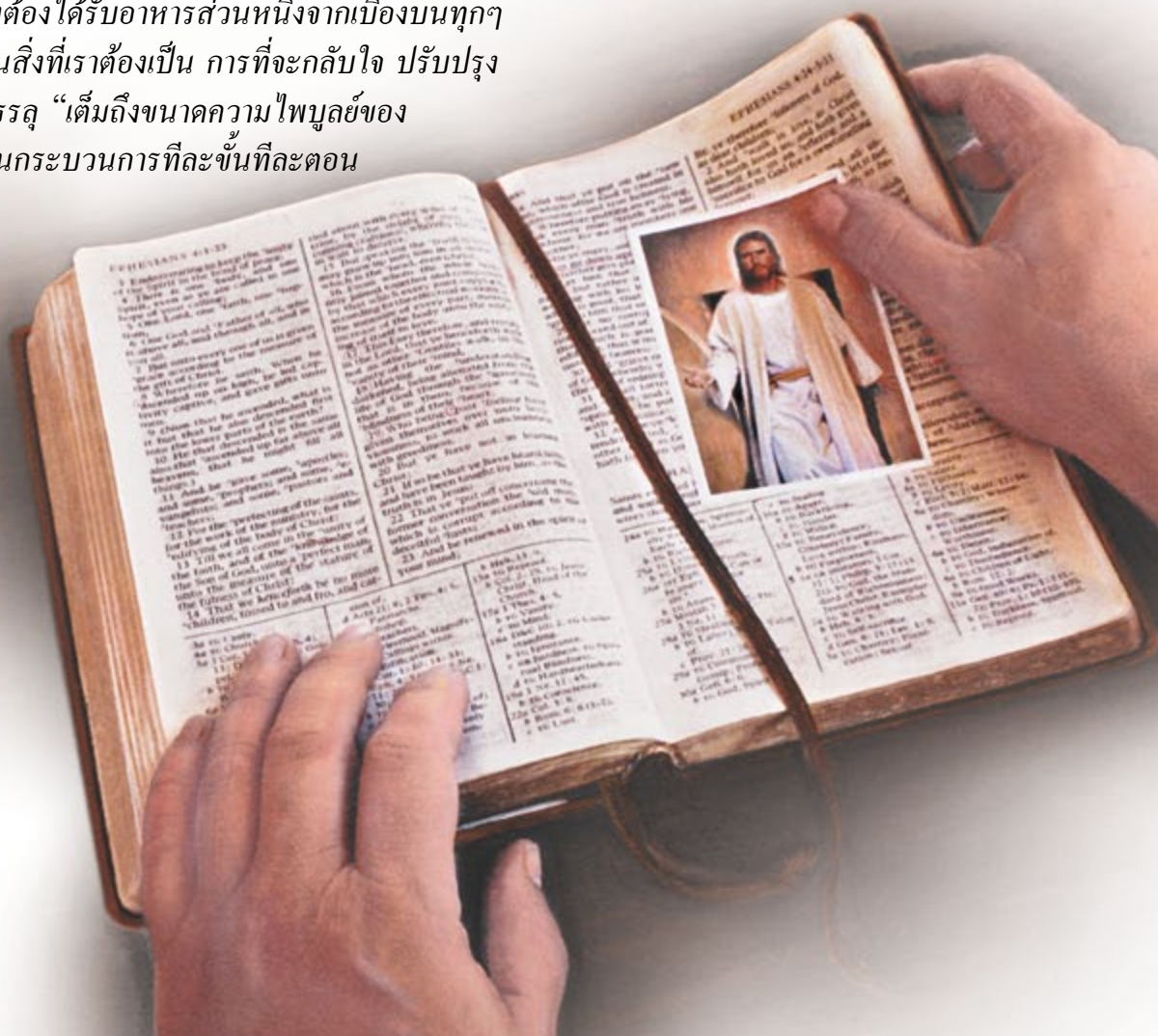
นอกจากนี้เรายังต้องได้รับอาหารส่วนหนึ่งจากเบื่องบนทุกๆ วันเพื่อจะเป็นในสิ่งที่เราต้องเป็น การที่จะกลับใจ ปรับปรุง และทำยที่สุดบรรล “เต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์” เป็นกระบวนการทีละขั้นทีละตอน

“ ‘ลูกรัก นั่นคือทั้งหมดที่ลูกต้องทำในวันนี้จ๊ะ’
“คำพูดนั้นช่วยแม่มาแล้วหลายครั้งเมื่อแม่จดจำที่จะทนรับทีละวันหรือทีละอย่าง”

พระวิญญาณสามารถนำทางเราว่าเมื่อใดควรมองไปข้างหน้าและเมื่อใดเราควรรับมือเพียงวันเดียว เพียงชั่วขณะเดียวเช่นนี้

บรรลศักยภาพของเรา

การทูลขอและการได้รับอาหารประจำวันจากพระหัตถ์พระผู้เป็นเจ้าเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ที่จะวางใจพระองค์และอดทนต่อการทำทายในชีวิต นอกจากนี้เรายังต้องได้รับอาหารส่วนหนึ่งจากเบื่องบนทุกๆ วันเพื่อจะเป็นในสิ่งที่เราต้องเป็น การที่จะกลับใจ ปรับปรุง และทำยที่สุดบรรล “เต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์”

(เอเฟซัส 4:13) เป็นกระบวนการที่ละขั้นทีละตอน บ่อยครั้งการบรรจุนิสัยใหม่ๆ ที่ตั้งมาไว้ในอุปนิสัยของเราหรือการเอาชนะนิสัยไม่ดีหรือการเสพติด มักจะหมายถึงความพยายามในวันนี้ตามด้วยความพยายามในวันพรุ่งนี้และวันอื่นๆ บางทีอาจใช้เวลาหลายวัน แม้กระทั่งหลายเดือนหรือหลายปีจนกว่าเราจะเอาชนะได้ แต่เราทำเช่นนั้นได้ เพราะเราสามารถทูลวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าเพื่อขออาหารประจำวัน ขอความช่วยเหลือที่เราจำเป็นต้องได้รับในแต่ละวัน

ประธานเฮ็น. เอลดอน แทนเนอร์ (1898-1982) ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “เมื่อเราใคร่ครวญถึงคุณค่าของการคิดทบทวนที่จะทำ ให้ดีขึ้น ขอให้เรามุ่งมั่นต่อการฝึกวินัยตนเองที่จะ เลือกตั้งพันธกิจของเราอย่างรอบคอบ พิจารณา ถึงจุดประสงค์ของการทำสิ่งเหล่านั้น และสุดท้าย ให้คำมั่นสัญญาที่จะทำตามพันธกิจเหล่านั้น โดยไม่ปล่อยให้อุปสรรคใดมาขัดขวางเรา ขอให้ เราเตือนตนเองเมื่อเริ่มต้นวันใหม่แต่ละวันว่า เราสามารถทำตามพันธกิจข้อหนึ่งได้สำหรับวันนี้”

เมื่อไม่นานมานี้ เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า ความเสมอ ดันเสมอปลายในการปฏิบัติสิ่งเรียบง่ายในแต่ละ วัน เช่น การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การ ศึกษาพระคัมภีร์ และการสังสรรค์ในครอบครัว จำเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างครอบครัวที่ประสบ ความสำเร็จ “ความเสมอต้นเสมอปลายของเรา ในการทำสิ่งที่ดูเหมือนเล็กน้อย” ท่านกล่าว “จะ นำไปสู่ผลทางวิญญาณอันสำคัญยิ่ง”²

ประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899-1994) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการกลับใจไว้ดังนี้ “เราต้อง ระวังที่จะไม่ท้อแท้และหมดหวังขณะพยายามเป็น (เหมือนพระคริสต์) มากขึ้นเรื่อยๆ การเป็นเหมือน พระคริสต์เป็นความพยายามชั่วชีวิตและบ่อยครั้ง เหลือเกินที่มักจะเกี่ยวข้องกับการเติบโตและการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างช้าๆ จนแทบมองไม่ เห็น”³

แสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า ในการรับใช้

พึงระลึกว่าเราไม่ควรมองเข้าหาตนเองเพียง อย่างเดียวเมื่อเราทูลขออาหารประจำวันจาก เบื้องบน หากเราจะเป็นเหมือนพระอาจารย์มาก ขึ้น พระองค์ผู้ทรง “มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่...มาเพื่อจะปรนนิบัติเขา” (มาระโก 10:45) เราจะแสวงหาความช่วยเหลือจากพระองค์ในการ รับใช้ผู้อื่นทุกๆ วัน

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ดำเนินชีวิตตาม หลักธรรมข้อนี้ได้ดีกว่าคนอื่นๆ ที่ข้าพเจ้ารู้จัก ใจ ของท่านสวดอ้อนวอนอยู่เสมอทูลขอให้พระผู้ เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความจำเป็นและวิธีที่ท่านจะ ให้ความช่วยเหลือผู้คนรอบข้างในวันนั้นหรือช่ว ขณะนั้นของวัน ตัวอย่างหนึ่งจากสมัยที่ท่านเป็น อธิการแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่าบางครั้งแม้ ความพยายามเล็กๆ น้อยๆ ร่วมกับการทำงาน ของพระวิญญาณ จะทำให้เกิดผลอันน่าทึ่ง

“คนหนึ่ง [ประธานมอนสัน] แสดงไมตรีด้วย คือฮาโรลด์ กัลเลเซอร์ ภรรยากับลูกๆ ของเขาแข็ง ขันในศาสนาจักร แต่ฮาโรลด์ไม่ ชารอนลูกสาวของ เขาขอให้อธิการมอนสันช่วยทำอะไรสักอย่างเพื่อ นำคุณพ่อของเธอกลับมาแข็งขัน ในฐานะอธิการ วันหนึ่งท่านรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ขอพูดคุย กับฮาโรลด์ ฤดูร้อนวันหนึ่งท่านไปเคาะประตูนอก บ้านฮาโรลด์ อธิการมองเห็นฮาโรลด์กำลังนั่งสูบ บุหรี่และอ่านหนังสือพิมพ์อยู่บนเก้าอี้ ‘ใครนะ’ ฮาโรลด์ถามเสียงขุ่นโดยไม่เงยหน้ามอง

“อธิการของคุณครับ” ทอมตอบ ‘ผมมา ทำความคุ้นเคยและขอให้คุณกลับไปร่วมการ ประชุมกับครอบครัวของคุณ’

“ไม่ละ ผมยุ่งเกินไป” เสียงตอบกลับมาอย่าง ถือตัว เขาไม่เงยหน้าขึ้นมองเลย ทอมชอบคุณที่ เขารับฟังและเดินออกมาจากหน้าบ้าน ครอบครัว นั้นย้ายออกไปโดยที่ฮาโรลด์ไม่เคยเข้าร่วมการ ประชุมแม้แต่ครั้งเดียว

“หลายปีต่อมา...บราเดอร์กัลเลเซอร์โทรศัพท์

หากเราจะเป็นเหมือน พระอาจารย์มากขึ้น พระองค์ผู้ทรง “มิได้มาเพื่อรับการ ปรนนิบัติ แต่... มาเพื่อจะปรนนิบัติ เขา” เราจะแสวงหา ความช่วยเหลือจาก พระองค์ในการ รับใช้ผู้อื่นทุกๆ วัน

มาที่ห้องทำงานเอ็ดเดอร์โธมัส เอส. มอนสัน และ
xonัดพบท่าน

“... เมื่อทั้งสองคนพบกันในเวลาต่อมา พวกเขา
สวมกอดกัน ฮาโรลด์กล่าวว่า ‘ผมมาขอโทษ
ที่ไม่ยอมลุกจากเก้าอี้ไปเปิดประตูให้ท่านเข้ามา
ในฤดูร้อนวันนั้นเมื่อหลายปีก่อน’ เอ็ดเดอร์มอน
สันถามว่าเขาแข่งขันในศาสนจักรหรือไม่ ฮาโรลด์
ตอบพร้อมรอยยิ้มเชิงขบขันว่า ‘เวลานี้ผมเป็นที่
ปรึกษาที่สองในฝ่ายอภิการวรรคครับ คำเชื้อเชิญ
ของท่านให้มาโบสถ์กับท่าที่ไม่ดีที่ผมทำไปคอย
หลอกหลอนผมจนผมตัดสินใจทำอะไรบางอย่าง
เกี่ยวกับเรื่องนี้’”⁴

ทำการเลือกทุกวัน

การนึกถึงอาหารประจำวันของเราทำให้เรา
ตระหนักถึงรายละเอียดในชีวิตเรา ตระหนักถึง
ความสำคัญยิ่งของสิ่งเล็กน้อยที่เราทำในชีวิต
ประสบการณ์สอนเรื่องนั้นในชีวิตแต่งงาน ตัวอย่าง
เช่น น้ำใจ ความช่วยเหลือ และความใส่ใจอัน
เรียบง่ายที่หลังไหลมาอย่างไม่ขาดสายช่วยหล่อ
เลี้ยงความรักและบำรุงเลี้ยงสัมพันธ์ภาพมากกว่า
การกระทำที่หรูหราราคาแพงเพียงชั่วครั้งชั่วคราว
ทำนองเดียวกัน ในการเลือกแต่ละวันเราอาจ
ป้องกันอิทธิพลแอบแฝงบางอย่างไม่ให้เข้ามาใน
ชีวิตและกลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เราเป็น ใน

“เราเป็นอาหารที่ธำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใด
กินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะ
ให้เพื่อเห็นแก่ชีวิตของโลกนั้น ก็คือเลือดเนื้อของเรา”

การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการเมื่อหลายปีก่อนของข้าพเจ้ากับเฮลเดออร์นีล เอ. แมกซ์เวลล์ (1926-2004) ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าบุคคลหนึ่งสามารถหลีกเลี่ยงสื่อลามกและภาพลามกส่วนใหญ่ได้โดยการเลือกให้ถูกต้องเท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการฝึกวินัยตนเองไม่ให้ไปในที่มีสื่อลามก—ทั้งทางกายภาพและทางอิเล็กทรอนิกส์ กระนั้นก็ตาม เราต้องรู้ว่าเนื่องจากมีการแพร่หลายอย่างน่าสลดใจ สื่อลามกจึงอาจเข้ามาทำร้ายคนที่กำลังอ่อนอยู่กับงานของตนเองโดยไม่ทันตั้งตัว “ใช่” เฮลเดออร์แมกซ์เวลล์ให้ข้อสังเกต “แต่เขาสามารถปฏิเสธได้ทันที ไม่จำเป็นต้องเชิญเข้ามาข้างในและหาเก้าอี้ให้หนึ่ง”

เช่นเดียวกับอิทธิพลและนิสัยอื่นๆ ที่เป็นภัยความตั้งใจของเราแต่ละวันที่จะหลีกเลี่ยงการก่อตัวของสิ่งเหล่านี้สามารถปกป้องเราจากการตื่นขึ้นมาในวันข้างหน้าแล้วพบว่าความชั่วร้ายหรือความอ่อนแอบางอย่างได้หยั่งรากในจิตวิญญาณเราแล้วเนื่องจากความละเลย

ในความเป็นจริง ในวันหนึ่งๆ แทบจะไม่มีอะไรที่ปราศจากความสำคัญเลยเสียทีเดียว แม้แต่เรื่องธรรมดาและจำเจก็อาจเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่เป็นอิฐก้อนสำคัญซึ่งในไม่ช้าจะสร้างระเบียบวินัยและอุปนิสัยที่จำเป็นต่อการทำให้แผนและความฝันของเราสำเร็จ ด้วยเหตุนี้ เมื่อท่านสวดอ้อนวอนทูลขออาหารประจำวัน ขอให้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงความจำเป็นของท่าน—ทั้งสิ่งที่ท่านอาจขาดแคลนและสิ่งที่ท่านต้องปกป้องให้รอดพ้น เมื่อท่านเข้านอน ให้นึกถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของวันนั้นและสิ่งที่จะทำให้วันต่อไปดีขึ้นอีกเล็กน้อย จงขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ของท่านสำหรับมานาที่พระองค์ทรงวางไว้ระวางทางเพื่อค้ำจุนเราตลอดวัน การคิดใคร่ครวญเช่นนี้จะเพิ่มพูนศรัทธาที่ท่านมีต่อพระองค์เพราะท่านเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ช่วยเหลือท่านให้รอดพ้นบางสิ่งและเปลี่ยนแปลงอีกบางสิ่ง ท่านจะสามารถชื่นชมยินดีได้อีกหนึ่งวัน อีกหนึ่งก้าวสู่ชีวิตนิรันดร์

ระลึกถึงอาหารแห่งชีวิต

เหนือสิ่งอื่นใด พึงระลึกว่าเรามีพระองค์ พระผู้ไถ่ของเรา ผู้ทรงมีมานาเป็นเครื่องหมายและสัญลักษณ์

“เราเป็นอาหารแห่งชีวิต

“บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารและสิ้นชีวิต

“แต่นี้เป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ เพื่อให้ผู้ที่ได้กินแล้วไม่ตาย

“เราเป็นอาหารที่ดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใดกินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อเห็นแก่ชีวิตของโลกนั้น ก็คือเลือดเนื้อของเรา” (ยอห์น 6:48-51)

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงความเป็นจริงที่ดำรงอยู่ของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิตและอำนาจการครอบคลุมอันไม่มีขอบเขตแห่งการชดใช้ของพระองค์ ทำยที่สุดแล้วการชดใช้และพระคุณของพระองค์นั้นเองที่เป็นอาหารประจำวันของเรา เราควรแสวงหาพระองค์ทุกวัน เพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์ทุกวัน เพื่อเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์ดังที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระบิดา (ดู ยอห์น 17:20-23) ขอพระบิดาบนสวรรค์ประทานอาหารประจำวันแก่เราเมื่อเราทำเช่นนั้น ■

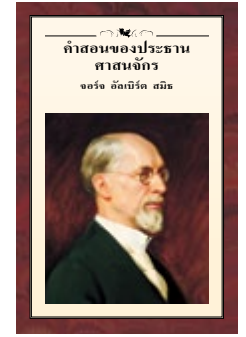
จากไฟร์ไซด์ระบบการศึกษาของศาสนจักรวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 2011 ดูนับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. N. Eldon Tanner, “Today I Will ...,” *Liahona*, มี.ค. 2003, 27-28
2. เดวิด เอ. เบคเนอร์ “ขยันหมั่นเพียรและเอาใจใส่ครอบครัวยิ่งขึ้น” *เสียงโซนา* พ.ย. 2009 หน้า 20
3. Ezra Taft Benson, “A Mighty Change of Heart,” *Tambuli*, มี.ค. 1990, 7
4. Heidi S. Swinton, *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson* (2010), 160-61

ทำยที่สุดแล้วการชดใช้และพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอดนั้นเองที่เป็นอาหารประจำวันของเรา

ท่านดำเนินชีวิตตามที่ท่านสอน

ประสบการณ์จากชีวิตของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธแสดงให้เห็นว่าท่านไม่เพียงเชื่อ
พระกิตติคุณเท่านั้น—แต่ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเช่นกัน

โดย เทด บาร์เนส

แผนกหลักสูตร

ใกล้สิ้นสุดวันที่เครียดมากวัน
หนึ่ง จอห์น เอ. วิดท์โซ นิ่ง
อยู่ในห้องทำงานของท่าน
“ค่อนข้างเหนื่อยหลังจากทำงานมา
ทั้งวัน” ท่านกำลังประสบปัญหาที่
ก่อให้เกิดการโต้แย้งและรู้สึกถึงหน้าที่
รับผิดชอบอันหนักอึ้ง “ข้าพเจ้าอ่อนล้า”

ท่านกล่าว

“จากนั้นก็มีความเคอะประตุ และจอร์จ
อัลเบิร์ต สมิธเดินเข้ามา ท่านพูดว่า ‘ผมกำลัง
จะกลับบ้านหลังจากทำงานมาทั้งวัน ผมนึกถึง
คุณและปัญหาที่คุณต้องแก้ไข ผมมาให้กำลังใจ
ใจคุณและให้พรคุณ’

“... ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม เราคุยกันครู่
หนึ่ง เราแยกจากกัน ท่านกลับบ้าน ใจข้าพเจ้า
เบิกบาน ความอ่อนล้าไม่หลงเหลืออยู่เลย”

ขณะนี้ถึงประสบการณ์นี้อีกหลายปีต่อมาใน
ฐานะสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง เอ็ดเดอร์
วิดท์โซ (1872–1952) กล่าวว่า “นั่นคือวิธีของ
จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ... ท่านสละเวลาของท่าน

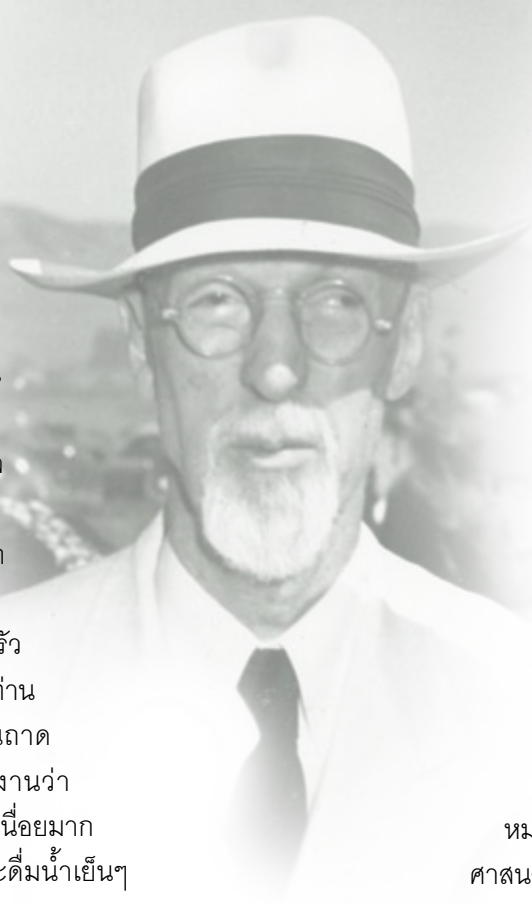
พละกำลังของท่านให้ข้าพเจ้า”¹

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (1870–1951)
ผู้รับใช้เป็นประธานศาสนจักรคนที่แปด
ตั้งแต่ปี 1945 ถึง 1951 เชื่อว่าถ้าเรามี
ประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของพระ
เยซูคริสต์จริงๆ สิ่งนั้นจะประจักษ์ในชีวิต
เราโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิธีที่เราปฏิบัติ
ต่อกัน “ชีวิตที่ถูกต้องและเสมอต้นเสมอ
ปลาย” ท่านสอน “คือประจักษ์พยาน
เข้มแข็งที่สุดที่เราจะสามารถมีได้เกี่ยวกับ
ความจริงของงานนี้”²

ใน คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ
อัลเบิร์ต สมิธ หลักสูตรฐานะปฐโรหิตแห่งเมลคี-
เซเดคและสมาคมสงเคราะห์ปี 2012 พรรณนา
ประจักษ์พยานของประธานสมิธไว้อย่างมีพลัง
—ทั้งโดยผ่านคำสอนของท่านและผ่านเรื่อง
ราวจากชีวิตท่าน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเรื่องเล่า
และคำสอนบางประการ

พลังแห่งความเมตตา

ครั้งหนึ่งในวันที่อากาศร้อน คนงานบางคน
กำลังซ่อมถนนอยู่นอกบ้านของประธานสมิธ
ขณะที่งานเร่งรีบและแดดจัดกว่าเดิม คนงาน

เริ่มใช้คำพูดหยาบคาย ไม่นานเพื่อนบ้านคนหนึ่งเดินมาต่อว่าคนงานที่ใช้วาจากระคายหู พลังชี้ให้ดูว่าจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธอาศัยอยู่ใกล้ๆ คนงานรู้สึกไม่พอใจ พวกเขาจึงเริ่มสบถมากกว่าเดิม

ระหว่างนั้นประธานสมิธอยู่ในครัว กำลังเตรียมน้ำมะนาวเหยือกหนึ่ง ท่านนำเหยือกน้ำมะนาวออกมาวางบนถาดพร้อมแก้วหลายใบและพูดกับคนงานว่า “เพื่อนๆ ครับ พวกคุณคงร้อนและเหนื่อยมาก ทำให้ไม่มานั่งใต้ต้นไม้ที่บ้านผมและดื่มน้ำเย็นๆ สักหน่อย”

คนงานรับข้อเสนอของท่านด้วยความอ่อนน้อมและซาบซึ้งใจ หลังจากพักหายเหนื่อยแล้วพวกเขาก็ทำงานอย่างเงียบๆ และด้วยความขยันขันแข็ง³

ประสบการณ์เช่นนี้แสดงให้เห็นความเชื่อมั่นของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธที่ว่า เราสามารถ “จัดการกับปัญหาของเราด้วยวิญญาณของความรักและความเมตตาต่อคนทั้งปวง” “มีคนที่ จะทำความผิด” ท่านกล่าว “มีคนเหล่านั้นในหมู่พวกเราทุกวันนี้ที่หลงผิด แต่พวกเขาเป็นลูกของพระเจ้าและพระองค์ทรงรักพวกเขา พระองค์ประทานสิทธิ์ให้ท่านและข้าพเจ้าไปหาพวกเขาด้วยความเมตตาและความรัก ด้วยความอดทนและความปรารถนาจะเป็นพร มุ่งหมายจะดึงพวกเขาออกจากความผิดที่พวกเขาทำอยู่ ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ตัดสิน... แต่ถ้าข้าพเจ้าเห็นพวกเขาทำสิ่งผิดหากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ข้าพเจ้าย่อมมีสิทธิ์ในบางด้านให้พวกเขากลับสู่เส้นทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรซีเลสเชียล”⁵

“โดยผ่านความเมตตา เพื่อนบ้านและมิตรสหายของเราจะมีปีติ ความอุ่นใจ และความพอใจเพิ่มขึ้นอย่างมาก ข้าพเจ้าอยากเขียนคำนั้นเป็นอักษรตัวใหญ่และประดับไว้ในอากาศ ความเมตตาคือพลังที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่เราเพื่อไขดวงใจที่แข็งกระด้าง และสยบจิตวิญญาณที่ชั่วร้าย”⁶

การแบ่งปันพระกิตติคุณ

ประธานสมิธถือว่าการแบ่งปันพระกิตติคุณเป็น “ความกรุณาสูงสุด”⁷ ท่านยอมรับและชื่นชมความดีที่ท่านพบเห็นในศาสนจักรอื่น แต่ท่านรู้ว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูมีสิ่งพิเศษสุดและทรงคุณค่ามอบให้มวลมนุษย

ครั้งหนึ่งขณะที่ท่านรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่ มีคนพูดกับท่านว่า “จากทั้งหมดที่ผมเรียนรู้มา ศาสนจักรของคุณก็ดีเท่าๆ ศาสนจักรอื่นนั่นแหละครับ”

“ข้าพเจ้าสันนิษฐานว่าเขาคิดว่าเขากำลังยกย่องชื่นชมเรามาก” ประธานสมิธบันทึกไว้ “แต่ข้าพเจ้ากล่าวกับเขาว่า ‘ถ้าศาสนจักรที่ผมเป็นตัวแทนอยู่นี้ไม่มีความสำคัญต่อลูกหลานมนุษย์มากกว่าศาสนจักรอื่น ผมคงทำหน้าที่ผิดพลาด’”⁸

ประธานสมิธสอนว่าเหตุผลประการหนึ่งที่ชาวสวสของเราสำคัญมากคือข้อเท็จจริงที่ว่า “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นชนกลุ่มเดียวที่มีสิทธิ์อำนาจของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อปฏิบัติศาสนพิธีของพระกิตติคุณ โลกต้องการเรา”⁹

เพราะเหตุนี้ ประธานสมิธจึงต้องการให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายรู้สึกถึง “ความปรารถนาอันแรงกล้าและกระตือรือร้นที่จะแบ่งสิ่งดีๆ ที่พระองค์ทรงมอบให้เราอย่างเผื่อแผ่แก่ทุกๆ ของพระบิดา”¹⁰

“ข้าพเจ้ารู้สึกบ้างครั้ง” ท่านกล่าว “เราไม่รู้ซึ่งถึงความสำคัญของ [พระกิตติคุณ] มากพอ เราไม่สอนด้วยความตั้งใจจริงอย่างที่เรียกร้อง”¹¹

เพื่อนสนิทคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่าประธานสมิธเป็นแบบอย่างของ “ความตั้งใจจริง” ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ “หลายครั้งที่ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้เดินทางด้วยรถไฟไปกับประธานสมิธทุกครั้งข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าทันทีที่รถไฟเริ่มเคลื่อนขบวน ท่านจะหยิบหนังสือพระกิตติคุณเล่มเล็กๆ ออกจากกระเป๋าเดินทางใส่ไว้ในกระเป๋าเสื้อ แล้วย้ายไปนั่งกับผู้โดยสารคนอื่นๆ ด้วยท่าทางที่เป็นมิตรและน่าคบของท่านทำให้ท่านรู้จักกับเพื่อนร่วม

ทางในเวลาอันรวดเร็ว และไม่นานนักข้าพเจ้าจะได้ยินท่านเล่าเรื่องราวการก่อตั้งศาสนจักรโดยศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธหรือไม่ก็เล่าเรื่องการอพยพของวิสุทธิชนจากนอวและ การทดลองตลอดจนความยากลำบากของพวกเขาขณะข้ามทุ่งราบไปยูทาห์หรืออธิบายหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อให้เพื่อนที่เพิ่งรู้จักฟัง การสนทนาครั้งแล้วครั้งเล่าตามด้วยผู้โดยสารคนแล้วคนเล่าจนกระทั่งการเดินทางสิ้นสุด จากการที่ข้าพเจ้าได้รู้จักประธานสมิธมานานกว่าสี่สิบปี ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด ท่านจะต้องเป็นผู้สอนศาสนาสำหรับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิยุคสุดท้ายเสมอ”¹²

สอนลูก ๆ ของเรา

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธกับลูซี่ภรรยาจริงจังมากกับพระบัญชาจากสวรรค์ให้ “เลี้ยงดูลูกๆ [ของพวกเขา] ในแสงสว่างและความจริง” (ค.พ. 93:40) เอดิธบุตรสาวของพวกเขาพูดถึงครั้งหนึ่งเมื่อคุณพ่อใช้โอกาสการสอนให้เป็นประโยชน์ เธอหนึ่งรอร่างกลับบ้านหลังจากเรียนเปียโน และพนักงานลิ้มเก็บค่าโดยสารของเธอ “ไม่ทราบด้วยเหตุใดเขาเดินผ่านดิฉันไป” เธอเล่า “และดิฉันไปถึงที่หมายทั้งที่ยังถือเหรียญนิเกิลอยู่ในมือ รู้สึกกระหึ่มยี้มย่องมากที่ได้เดินทางฟรี

“...ดิฉันจึงอย่างสำราญบานใจไปหาคุณพ่อเพื่อเล่าเรื่องความโชคร้ายของดิฉันให้ท่านฟัง ท่านฟังอย่างอดทน ดิฉันเริ่มคิดว่าดิฉันประสบความสำเร็จมาก...

“เมื่อดิฉันเล่าจบแล้ว คุณพ่อพูดว่า ‘แต่ลูกรัก ถึงแม้พนักงานจะไม่รู้เรื่องนี้ แต่ลูกรู้ พ่อรู้ และพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้ ด้วยเหตุนี้เราสามคนจะต้องพอใจเป็นแน่ถ้าเห็นว่าคุณจ่ายครบถ้วนตามมูลค่าที่ได้รับ’”

เอดิธกลับไปตรงมุมนอนและชำระค่าโดยสาร

ประธานสมิธนำพระคัมภีร์มอรมอนให้มานี้เทอร์คอยส์ (ซ้าย) กับ มานูเอลิต บีเกย์

เขากล่าวในเวลาต่อมาว่า “ดิฉันรู้สึกขอบคุณพ่อผู้ชาญฉลาดพอจะชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดของดิฉันอย่างอ่อนโยน เพราะถ้าท่านมองข้ามเรื่องนี้ ดิฉันอาจจะคิดว่าท่านเห็นชอบ”¹³

ประธานสมิธสอนสมาชิกศาสนจักรว่าความรักมีพลังสร้างแรงบันดาลใจให้ลูกๆ ของเราดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม “จงสอนบุตรธิดาของท่านให้รักสากลศีลธรรม โอบพวกเขาไว้ด้วยแขนแห่งความรักของท่าน เพื่อให้พวกเขาหมดความปรารถนาจะข้องแวะกับการล่องลอยให้ทำชั่วซึ่งล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน”¹⁴

“หน้าที่ของเรา—ข้าพเจ้าควรพูดว่าสิทธิพิเศษของเราเช่นเดียวกับหน้าที่ของเรา คือ ใช้เวลาให้มากพอจะวางมาตรการป้องกันไว้รอบๆ ลูกของเรา รักพวกเขาและได้รับความรักจากพวกเขาจนพวกเขายินดีฟังคำแนะนำและคำปรึกษาของเรา”¹⁵

ครอบครัวนิรันดร์

จอร์จ อัลเบิร์ตกับลูซี่ สมิธแต่งงานได้ประมาณ 40 ปีเมื่อลูซี่เริ่มต่อสู้กับสุขภาพอ่อนแอเรื่อยๆ แม้ท่านจะเป็นห่วงเธอและพยายามให้กำลังใจเธอเท่าที่จะทำได้ แต่หน้าที่ของประธานสมิธในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่มักทำให้ท่านต้องอยู่ไกลบ้านวันหนึ่งหลังจากประธานสมิธพูดที่พิธีศพ มีคนส่งข้อความสั้นๆ บอกท่านให้กลับบ้านด่วน ต่อมาท่านเขียนในบันทึกส่วนตัวว่า

ประธานสมิธถือว่าการแบ่งปันพระกิตติคุณเป็น “ความกรุณาสูงสุด” เพราะ “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นคนกลุ่มเดียวที่มีสิทธิอำนาจของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อปฏิบัติศาสนพิธีของพระกิตติคุณโลกต้องการเรา”

“ข้าพเจ้าออกจากโบสถ์ทันทีแต่ภรรยาสุดที่รักของข้าพเจ้า
สิ้นลมหายใจก่อนข้าพเจ้าถึงบ้าน เธอจากไปขณะข้าพเจ้า
พูดที่พิธีศพ ข้าพเจ้าสูญเสียคู่ชีวิตผู้รักดีไปแล้วและจะอยู่
อย่างเจ็บเหงาโดยไม่มีเธอ”

“แม้ครอบครัวข้าพเจ้าจะโศกเศร้ามาก” ท่านกล่าวต่อ
“แต่เราได้รับการปลอบประโลมจากความเชื่อมั่นว่าเราจะได้อ
อยู่กับแม่ของลูกอีกครั้งถ้าเรายังคงซื่อสัตย์ . . . พระเจ้าทรง
เมตตาที่สุดและทรงนำความรู้สึกรวมทั้งหมดเกี่ยวกับความตาย
ออกไป เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงรู้สึกซาบซึ้งยิ่ง”¹⁶

ประธานสมิธตั้งพลังและการปลอบโยนมาจากประจักษ์
พยานของท่านในแผนแห่งความรอดและศาสนพิธีพระวิหาร
ที่ผืนนครบร๊วซั่วนิรันดร์ ท่านสอนว่า

“ความเชื่อมั่นว่าความสัมพันธ์ของเรานี้ฉันพ่อแม่ลูก
ฉันสามีภรรยา จะดำเนินต่อไปในสวรรค์ และนี่เป็นเพียงการ
เริ่มต้นอาณาจักรอันยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์ที่พระบิดาทรงมุ่ง
หมายให้เราได้รับเป็นมรดกในอีกด้านหนึ่ง จะทำให้เราเปี่ยม
ด้วยความหวังและปีติ

“ถ้าข้าพเจ้าคิดอย่างคนจำนวนมากคิดว่าตอนนี้ภรรยา
ที่รักของข้าพเจ้าและบิดามารดาที่รักของข้าพเจ้าจากไปแล้ว
พวกเขาไปจากชีวิตข้าพเจ้าตลอดกาล ข้าพเจ้าจะไม่ได้พบ
พวกเขาอีก นั่นคงทำให้ข้าพเจ้าสูญเสียปีติอันใหญ่หลวง
ที่สุดประการหนึ่งซึ่งข้าพเจ้ามีในชีวิต นั่นคือการมุ่งหวังว่า
จะได้พบพวกเขาอีกครั้ง ได้รับการต้อนรับและความรักจาก
พวกเขา ขอขอบคุณพวกเขาจากส่วนลึกของหัวใจอันเปี่ยมด้วยความ
สำนึกคุณสำหรับทุกอย่างที่พวกเขาทำให้ข้าพเจ้า”¹⁷

“เมื่อเราตระหนักว่าตลอดนิรันดร์ความตายเป็นเพียงขั้น
ตอนหนึ่งที่ลูกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ และนั่นเป็นไป
ตามแผนของพระองค์ เราจะไม่มีรู้สึกถึงความเจ็บแปลบของ
ความตายและพาเราไปประจันหน้ากับความเป็นจริงของ
ชีวิตนิรันดร์ หลายครอบครัวต้องกล่าวลาคนที่พวกเขา
รักชั่วคราว เมื่อการพลัดพรากเกิดขึ้น นั้นย่อมรบกวนใจเรา ถ้า
เราปล่อยให้มันเป็นเช่นนั้น ความตายจะนำความเศร้าโศกใหญ่
หลวงมาสู่ชีวิตเรา แต่ถ้าตาฝ่ายวิญญาณของเราเปิดกว้าง
และเราเห็น ข้าพเจ้ามั่นใจว่า เราจะได้รับ การปลอบโยนด้วย
สิ่งที่สายตาของเรามองไม่เห็น พระเจ้ามิได้ทรงปล่อยให้เรา
สิ้นหวัง ตรงกันข้าม พระองค์ทรงรับรองกับเราถึงความสุข
นิรันดร์ ถ้าเราจะยอมรับคำแนะนำและคำปรึกษาของพระ
องค์ขณะอยู่ที่นี้ในความเป็นมรรตัย

“นี่ไม่ใช่ความฝันเลื่อนลอย นี่คือข้อเท็จจริง”¹⁸

บนสุด: ประธานสมิธกับจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ
จูเนียร์บุตรชาย บน: นิตยสาร Time ฉบับหนึ่ง
ในปี 1947 มีบทความพิเศษเกี่ยวกับประธาน
สมิธและศาสนจักร

ความรักและการรับใช้

ประธานาธิบดีอาจจะเลื่องลือที่สุดในเรื่องความรักที่ท่านแสดงต่อผู้อื่น ท่านเชื่อว่าความรักคือแก่นแท้ของพระกิตติคุณ ท่านบอกวิสุทธิชนว่า “ถ้าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ตามที่มอบให้ท่านไม่ได้ปลูกความรู้สึกรักเพื่อนมนุษย์ไว้ในใจท่าน ข้าพเจ้าต้องการบอกท่านว่าท่านยังไม่ได้รับผลอันสมบูรณ์แห่งของประทานที่ยอดเยี่ยมนั้นซึ่งมาสู่แผ่นดินโลกเมื่อครั้งจัดตั้งศาสนจักรนี้”¹⁹

ในฐานะประธานศาสนจักร ประธานสมิธเป็นพรแก่ชีวิตหลายพันคนผ่านงานสวัสดิการทั่วโลกและโครงการอื่นๆ กระนั้นก็ตามท่านยังเจียดเวลามารับใช้งานที่เล็กกว่าและใกล้ตัวมากกว่า เพื่อร่วมงานคนหนึ่งของท่าน เอ็ดเดอริชาร์ด แอล. อีวานส์ (1906–1971) แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง เขียนดังนี้ “ไม่ใช่เรื่องแปลกเมื่อเห็นท่านเดินอยู่ตามโถงทางเดินของโรงพยาบาลก่อนและหลังเวลาเลิกงานเพื่อไปเยี่ยมแต่ละห้อง ให้พร ปลอบขวัญ และให้กำลังใจด้วยการปรากฏตัวโดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้าตามสถานที่เหล่านั้นซึ่งยินดีเป็นอย่างยิ่งกับการมาปลอบใจของท่านและพูดให้พวกเขาสบายใจ... อุปนิสัยของท่านคือไปในสถานที่ซึ่งท่านรู้สึกว่าท่านสามารถให้ความช่วยเหลือและกำลังใจ”²⁰

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ยกตัวอย่างความรักของประธานสมิธดังนี้ “ตอนเช้าของวันที่หนาวเย็นในฤดูหนาว เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดถนนในซอลท์เลคซิตี กำลังกำจัดน้ำแข็งกองใหญ่ออกจากท้องถนน พนักงานประจำจะมีคนงานชั่วคราวที่ต้องการงานอย่างมากมาช่วย คนงานคนหนึ่งสวมแต่เสื้อกันหนาวเนื้อบางเบาและกำลังทรมาณจากความหนาว ชายร่างผอมสูงมีหนวดเคราตัดแต่งอย่างดีและทักทายเจ้าหน้าที่และถามคนงานคนนั้นว่า ‘เข้าๆ อย่างนี้คุณต้องสวมเสื้อให้หนา กว่านั้นนะครับ เสื้อโค้ทของคุณอยู่ที่ไหน’ ชายคนนั้นตอบว่าเขาไม่มีเสื้อโค้ท ผู้มาเยือนจึงถอด

เสื้อโค้ทตัวยาวของเขายื่นให้ชายดังกล่าวและบอกว่า ‘เสื้อโค้ทตัวนี้เป็นของคุณแล้ว เป็นผ้าขนแกะอย่างดีและจะทำให้คุณอุ่น ผมทำงานอยู่ฝั่งตรงข้ามนี้เอง’ ถนนเส้นนั้นคือเซาท์เทมเปิล ชาวสะมาเรียผู้ใจดีที่เดินเข้าไปในอาคารบริหารงานศาสนจักรเพื่อทำงานประจำวันโดยไม่ได้สวมเสื้อขนสัตว์คือประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย การแสดงความเอื้อเฟื้อโดยไม่คำนึงถึงตนเองเผยให้เห็นจิตใจที่อ่อนโยนของท่าน ท่านคือผู้ดูแลที่น้องอย่างแท้จริง”²¹

รายละเอียดของชีวิตประจำวัน

ไม่ว่าจะแบ่งปันความเชื่อของท่านกับผู้โดยสารรถไฟที่นั่งมาด้วยกันหรือถอดเสื้อโค้ทให้คนงานริมถนนอันหนาวเย็น ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธมักแสดงประจักษ์พยานของท่านผ่านการกระทำเช่นเดียวกับคำสอนของท่านเสมอ หัวข้อเด่นที่ครอบคลุมตลอดเล่ม *คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ* คือ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ควรมีผลมหาศาลต่อชีวิตเรา

ผู้สังเกตการณ์คนหนึ่งพูดถึงประธานสมิธดังนี้ “ศาสนาของท่านไม่ใช่หลักคำสอนที่เก็บแช่เย็นเอาไว้ ไม่ใช่ทฤษฎี ศาสนามีความหมายต่อท่านมากกว่าแผนสวยหรูให้คนชื่นชม เป็นมากกว่าปรัชญาแห่งชีวิต สำหรับนักปฏิบัติอย่างท่านแล้ว ศาสนาคือวิญญาณซึ่งทำให้มนุษย์ดำรงอยู่และกระทำการต่างๆ แม้จะพูดคำหวานเพียงคำเดียวหรือให้น้ำเย็นเพียงแก้วเดียวก็ตาม ศาสนาของท่านจะต้องแสดงออกในการกระทำ ต้องมีอยู่ในรายละเอียดของชีวิตประจำวัน”²²

ประธานเจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ (1871–1961) ที่ปรึกษาคนหนึ่งของท่านในฝ่ายประธานสูงสุดสรุปชีวิตของประธานสมิธด้วยถ้อยคำต่อไปนี้ “ท่านเป็นคนหนึ่งในงานที่ไม่ก็คนที่เราสามารถพูดได้ว่าท่านดำเนินชีวิตตามที่ท่านสอน”²³ ■

อ้างอิง

1. จอห์น เอ. วิทโซ ใน Conference Report, เม.ย. 1951, 99; ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (2011) หน้า xxxviii–xxxix ด้วย
2. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 7
3. ดู คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 223
4. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 223
5. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 237
6. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 238
7. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 129
8. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 160
9. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 131
10. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 135
11. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 158
12. เพรสตัน นิบลิย์ ใน คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 129
13. ดู คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 245
14. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 246
15. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 238
16. ดู คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า xxi
17. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 87–88
18. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 80–81
19. คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 14
20. ริชาร์ด แอล. อีวานส์ ใน คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 11–13
21. โรนัลด์ เอส. มอนสัน ใน คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 13
22. ไบรอันท์ เอส. อิงค์ลิช ใน คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 1
23. เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ ใน คำสอน: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ หน้า 3

แบตเตอรี่และ สายลมที่หนาวเหน็บ

วันหนึ่งหลังจากเปลี่ยนเวอร์ที่พระวิหาร ไอดาโฮพอลล์ ไอดาโฮ ผมอาสาพา บราเดอร์สองคนไปที่รถยนต์ของพวกเขา ซึ่งจอดตายอยู่บนทางหลวงด้านใต้ของ ไอดาโฮพอลล์ ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา สามีภรรยาใจดีคู่นี้หยุดรถในระหว่าง วันที่หนาวจัดของเดือนธันวาคมวันนั้นและ พาบราเดอร์รอมพ์สันกับบราเดอร์คลาร์ก ไปส่งที่พระวิหาร

บราเดอร์รอมพ์สันแน่ใจว่ารถของเขา ต้องเปลี่ยนแบตเตอรี่ใหม่ ผมพาเขาไปซื้อ แบตเตอรี่ที่ร้านอะไหล่ยนต์แถวนั้น และ เพราะผมมีเครื่องมืออยู่ในรถ ผมจึงตกลง เปลี่ยนแบตเตอรี่ให้

โชคดีที่ผมมีถุงมือคู่ใหม่กับเสื้อกัน หนาวติดมาด้วย ผมเปิดฝากระโปรงรถ เตรียมจะถอดแบตเตอรี่ที่เสื่อมแล้วออกมา และใส่ลูกใหม่เข้าไปแทน

เพื่อเปลี่ยนแบตเตอรี่ ผมต้องถอดและ ย้ายชิ้นส่วนรถยนต์หลายชิ้น รวมทั้งที่เก็บ น้ำล้างกระจกหน้ารถด้วย ไม่นานผมก็พบว่า เครื่องมือของผมไม่พอดีกับสลักเกลียว และน็อตหลายตัวไม่ขยับเขยื้อนเลย ผมใช้ เครื่องมือหลายชิ้นและลองหลายตำแหน่ง แต่ไม่มีอะไรขยับ คุณหมุมิซังนอกประมาณ 5 องศาฟาเรนไฮต์ (-15 องศาเซลเซียส) รถกิ่งบรกรทุกที่เล่นฉิวผ่านไปมาทำให้เกิด สายลมที่หนาวเหน็บ ผมมาถึงทางตันที่ ทั่วหนาวทั้งท้อใจ

ผมหันไปพึ่งความช่วยเหลือเพียงหนึ่ง เดียวที่มี ผมสวดอ้อนวอนอย่างตั้งใจ โดย อธิบายความต้องการต่อพระบิดาบน สวรรค์และทูลถามว่าพระองค์จะทรงคลาย

สลักเกลียวและน็อตหรือช่วยให้ผมพบวิธี ทำเช่นนั้นได้หรือไม่ เมื่อสวดอ้อนวอนจบ ผมคิดว่าคิมมาขึ้นน็อตที่ฝืด ปรากฏว่าน็อต คลายแล้ว! ผมกล่าวขอบพระทัยในใจด้วย ศรีทธาแรงกล้าขณะถอดน็อตตัวนั้นและ ตัวอื่นๆ ออกมา

ไม่นานผมก็พบสลักเกลียวตัวหนึ่งที่ ฝืดและขันไม่ออกอยู่ลึกเข้าไปอีก อับจน อีกแล้ว ผมสวดอ้อนวอนอย่างตั้งใจมากขึ้นเพื่อทูลขอความช่วยเหลือโดยมีความ วางใจเพิ่มขึ้น คราวนี้ผมรู้สึกว่าต้องถอด สลักเกลียวที่อยู่ลึกกว่าออกไปก่อนแล้ว ค่อยหมุนตัวยึดแบตเตอรี่ ผมทำตาม

ความรู้สึกนั้น สลักเกลียวขยับอย่างง่าย ดาย ภายในไม่กี่วินาทีผมก็ดึงแบตเตอรี่ ตัวเก่าออก

ผมวางแบตเตอรี่ตัวใหม่ลงไป และประกบ ชิ้นส่วนทั้งหมดเข้าที่เดิมด้วยนิ้วที่ชา จนหมดความรู้สึก จากนั้นก็ต่อสายไฟ กลับเข้าไปเหมือนเดิม บราเดอร์รอมพ์สัน บิดกุญแจและยิ้มกว้างขณะเครื่องติด ผม อยู่ข้างนอกมาประมาณหนึ่งชั่วโมง ช่วงปลายขาและเท้าซาขณะที่ผมเดินตัว แข็งเข้ามาในรถผม

ผมขับรถตามบราเดอร์รอมพ์สันและ

ผมใช้เครื่องมือหลายชิ้นและ
ลองหลายตำแหน่ง แต่ไม่มีอะไร
ขยับ ผมมาถึงทางตันที่ทั้งหนาว
ทั้งท้อใจ

บราเดอร์คลาร์กไปจนถึงบ้านเพื่อให้แน่ใจ
ว่าพวกเขาถึงบ้านอย่างปลอดภัย ขณะ
ขับรถ เครื่องทำความร้อนของรถผมอุ่น
กำลังดี ขากับเท้าของผมอุ่นขึ้นทีละน้อย
ผมขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์อย่าง
สุดซึ่งสำหรับความช่วยเหลือของพระองค์
ผมรู้สึกประทับใจที่รู้ว่าพระองค์ทรงตอบ
คำสวดอ้อนวอนของพี่น้องชายเหล่านี้โดย
ส่งผมมาเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์
ทรงสนองความต้องการของพวกเขาและ
ยืนยันศรัทธาของผมในวิถีที่ยอดเยี่ยมของ
พระองค์ ■

ซี. สตี. เบนดิกซ์เซ็น, ไฮดาโฮ สหรัฐอเมริกา

ทรัพย์สินอันมีค่า

ผมเคยทำงานที่ศูนย์บริการลูกค้าซึ่ง
ผู้ร่วมงานที่นั่นไม่สามารถคบหา
สมาคมกันได้มากนัก หัวหน้านางของเรา
ตัดสินใจจัดอาหารกลางวันในวันเสาร์
วันหนึ่งกับคนทั้งกลุ่มเพื่อให้เรามีโอกาส
ทำความรู้จักกัน เธอแนะนำเราให้นำของ
บางอย่างที่มีค่าต่อเรามาด้วยและอธิบาย
ว่าเหตุใดเรื่องนี้จึงสำคัญ

เมื่อนึกถึงคำขอของเธอ ผมตระหนักว่า
นี่คงเป็นโอกาสที่ผมจะได้สอนผู้ร่วมงาน
เกี่ยวกับพระกิตติคุณ เพราะศาสนาเป็น
หัวข้อที่ละเอียดอ่อน ผมจึงรู้ว่าผมต้อง
ระวังเกี่ยวกับสิ่งที่ผมจะนำไปและวิธีที่ผม
จะอธิบายว่าสิ่งนั้นมีค่าต่อผมอย่างไร

เมื่อวันนั้นมาถึง เราต่างมีความสุขกับ
การทำความรู้จักกันมากขึ้น หลังจากอาหาร
กลางวันหัวหน้านางของเราเริ่มกิจกรรม
โดยนำเสนอของมีค่าของเธอ—อัลบั้มรูป
ครอบครัว เธอเล่าให้พวกเราฟังถึงความ
ยากลำบากที่เธอประสบขณะแยกทางกับ
สามี กลายเป็นคุณแม่ตัวคนเดียว และ
การเริ่มต้นชีวิตใหม่

หลังจากการนำเสนอของอีกหลายคน
ก็ถึงคิวผม ผมบอกเพื่อนร่วมงานว่าของมี
ค่าของผมคือสิ่งที่ผมนำติดตัวมาด้วยทุก
วัน นั่นคือ แหวน ลสด ผมบอกพวกเขา
ว่าชื่อเต็มของ ลสด คือ “เลือกสิ่งดี”
แหวนวงนี้เตือนผมให้เชื่อฟังพระบัญญัติ
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่เสมอ หลายคนซัก
ถามเกี่ยวกับศาสนจักรและความเชื่อของ
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายซึ่งเปิดโอกาสให้ผม
ได้บอกพวกเขาเกี่ยวกับความสำคัญของ
ครอบครัวในแผนของพระบิดาบนสวรรค์
สำหรับลูกๆ ของพระองค์ ครอบครัว

สามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ เรามีพระ
ผู้ช่วยให้รอดผู้พลีพระชนม์ชีพเพื่อเรา ผม
เล่าประสบการณ์บางอย่างจากงานเผยแผ่
ของผมด้วย ขณะที่พูดผมรู้สึกถึงพระวิญ
ญาณ เพื่อนร่วมงานก็รู้สึกเช่นกัน

หลังจากวันนั้นมีคนซักถามอีกหลาย
เรื่องเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ผมชวนหลาย
คนไปโบสถ์ ต่อมาผมเปลี่ยนงาน ผมไม่รู้
เลยว่าใครสนใจจะรู้มากขึ้นหรือไม่ แต่
ผมรู้สึกดีที่รู้ว่าผมได้บอกพวกเขาว่าศาสน
จักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์อยู่บนแผ่นดิน
โลกและพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีแผน
แห่งความสุขสำหรับลูกๆ ของพระองค์

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เรามีความ
รับผิดชอบในการแบ่งปันพระกิตติคุณ
โดยผ่านสิ่งเล็กน้อยและเรียบง่ายอย่าง
เช่นแหวน ลสด เราสามารถสอนบทเรียน
สำคัญๆ ที่อาจส่งผลต่อความรอดของพี่
น้องชายหญิงของเราได้ ■

ราฟาเอล บาร์ริออส, ซานตาเฟ อาร์เจนตินา

**เพราะศาสนาเป็นหัวข้อที่ละเอียดอ่อน
ผมจึงรู้ว่าผมต้องระวังเกี่ยวกับสิ่งที่
ผมแบ่งปัน**

เมื่อดิฉันนั่งแคร่อยู่บนโซฟา
ถูกชายวัยสองขวบของเรา
เดินเข้ามาใกล้ผ้าห่มที่ว่าง
เปล่าและกระซิบว่า
“หวัดดี น้องสาวตัวน้อย”

อ่านพระคัมภีร์มอรมอน

เราจะเปี่ยมด้วยปีติ แต่ใจเรากลับ
หนักอึ้งและแขนของเราว่างเปล่า เดบรา
กาอิลเลีย คาร์เตอร์เกิดครบกำหนด คือ 26
เมษายน 2010 แต่เธอตายตอนเกิด

ขณะที่เราเดินเข้าบ้านของเรา ดิฉันถือ
ผ้าห่มสีชมพูผืนเล็กที่เคยใช้ห่อตัวเดบราที่
โรงพยาบาล เมื่อดิฉันนั่งแคร่อยู่บนโซฟา
ถูกชายวัยสองขวบของเราเดินเข้ามาใกล้
ผ้าห่มที่ว่างเปล่าและกระซิบว่า “หวัดดี
น้องสาวตัวน้อย พี่รักน้องนะ”

น้ำตาไหลอาบแก้มดิฉัน และดิฉันเป็น
หน้าหนี ขณะทำเช่นนั้นดิฉันเห็นคำใน
โปสเตอร์จากนิตยสาร *Friend* แขนงอยู่
บนผนัง “พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรง
อยู่ห่างออกไปเพียงการสวดอ้อนวอนและ
พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ใกล้ในระยะเวลาเพียง
กระซิบ”¹

ดิฉันเริ่มระบายความในใจกับพระผู้เป็น
เจ้าในการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้า
ขณะทำเช่นนั้นดิฉันรู้สึกว่าจะพระวิญญาณ
บริสุทธิ์กระซิบ “อ่านพระคัมภีร์มอรมอน
อีกครั้ง” ดิฉันเพิ่งอ่านจบ แต่ความรู้สึก
แจ่มชัดและความประทับใจนั้นชัดเจน

วันรุ่งขึ้นดิฉันตื่นแต่เช้าและเริ่มอ่าน
พระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันใช้ดินสอและ
ปากกาเน้นข้อความทำเครื่องหมายทุก
แห่งที่เกี่ยวข้องกับศรัทธา การสวดอ้อนวอน
ความหวัง คุณลักษณะของพระเยซูคริสต์
การสั่งสอนพระกิตติคุณ และการสดับฟัง
สุรเสียงของพระเจ้า ดิฉันรู้ว่าดิฉันต้องทำ
อย่างนี้ไฟ อินิส โมโรไน และศาสดา
พยากรณ์ท่านอื่นๆ ในพระคัมภีร์มอรมอน
ทำเมื่อพวกท่านได้รับทุกขเวทนาจากการ
ทดลอง ดิฉันต้องทำด้วยความรักต่อพระ
ผู้ช่วยให้รอดซึ่งเป็นความรักเดียวกันที่
เติมเต็มชีวิตพวกท่านในยามยาก

ในช่วงเวลาศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันเป็น
ส่วนตัว ดิฉันรู้สึกว่าจะพาหุของพระเจ้า
โอบดิฉันไว้ในความรักของพระองค์ ดิฉัน
รู้สึกถึงพลังแห่งการพลีพระชนม์ชีพเพื่อ
ชาติใช้ให้ทุกคน พระวิญญาณตรัสกับดิฉัน
อิมเมมด้วยสันติสุข ดิฉันได้รับคำตอบจาก
การสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาอันแรงกล้า
การไตร่ตรองถ้อยคำที่อ่านทำให้ดิฉันมี
พลังในยามทุกข์ใจ

วันหนึ่งพระวิญญาณทำให้ดิฉันเปี่ยม
ด้วยปีติขณะอ่านถ้อยคำต่อไปนี้

“พ่อรักเด็กเล็กๆ ด้วยความรักอัน
บริบูรณ์; และพวกเขาเป็นเหมือนกันหมด
และเป็นผู้รับส่วนในความรอด. . .

“เด็กเล็กๆ. . . มีชีวิตอยู่ใน [พระผู้เป็น
เจ้า] ทุกคนเพราะพระเมตตาของพระองค์.

...
“เพราะจงดูว่า เด็กเล็กๆ ทั้งหมดมีชีวิต
อยู่ในพระคริสต์” (โมโรไน 8:17, 19, 22;
เน้นตัวเอน)

ดิฉันรู้สึกประหนึ่งได้เห็นลูกสาวของ
ดิฉัน มีชีวิต อยู่ในพระคริสต์—กำลังยิ้ม มี
ความสุข และพระองค์ทรงโอบไว้ในพระ
พาหุของพระองค์ นับจากนั้นเป็นต้นมา
ดิฉันรู้สึกมีพลังที่จะอดทน และรู้สึกว่า
มีความหวังใหม่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณ
สำหรับครอบครัว ดิฉันรู้ว่าถ้าเราจะยึดมั่น
ต่อการชดใช้ พระคัมภีร์ ถ้อยคำของศาสดา
พยากรณ์ที่มีชีวิต ยึดมั่นในกันและกันผ่าน
พันธสัญญาพระวิหารของเรา เราจะเป็น
หนึ่งเดียวกันเสมือนหนึ่งครอบครัวนิรันดร์

ดิฉันรักพระคัมภีร์มอรมอนซึ่งเป็นพยาน
อย่างชัดเจนถึงพระเยซูคริสต์ สิ่งที่พระองค์
ทรงทำมาแล้ว สิ่งที่ทรงทำเพื่อเรา และสิ่ง
ที่เราต้องทำเพื่อเป็นเหมือนพระองค์ พระ
คัมภีร์มอรมอนนำแสงสว่างมาสู่ชีวิตของ
ดิฉันและทำให้ใจดิฉันเปี่ยมด้วยความหวัง
ในพระคริสต์ ■

จูเวลิน คาร์เตอร์, เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. จาก อีเลน เอส. ดัลตัน “ทุกเวลา และ
ในทุกสิ่ง และในทุกแห่ง” *เลียโฮนา*
พ.ศ. 2008 หน้า 144

ข่าวสารจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย

เตรียมพร้อมรับ
พระนิเวศน์ของพระเจ้า

ผู้ที่จะมีผู้ถามเราซึ่งเป็นฝ่ายประธานภาคเอเชียขณะที่เราเดินทางไปอยู่ท่ามกลางวิสุทธิชนชาวเอเชียว่า “เมื่อไรจะมีพระวิหารในประเทศหรือเมืองของเรา” เราสรรเสริญท่านสำหรับความรักที่ท่านมีต่อพระนิเวศน์ของพระเจ้า ท่านเข้าใจคำแนะนำของประธานโรมัส เอส. มอนสันที่ว่า “พรสำคัญสูงสุดของการเป็นสมาชิกศาสนจักรคือพรซึ่งเราได้รับในพระวิหารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”¹

ข้าพเจ้าขอตอบคำถามของท่านดังนี้ เราจะมีพระวิหารในประเทศหรือเมืองของท่านเมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ ศาสตราพยากรณ์ ว่าเราในฐานะผู้คนได้เตรียมตัวให้พร้อมรับพันธสัญญาและพรของพระวิหาร กฎแห่งการสร้างพระวิหารคือการเตรียมพร้อมทั้งโดยส่วนตัวและหมู่คณะ

ในปี 1838 พระเจ้าตรัสกับโจเซฟ สมิธว่า “เราบัญชาเจ้าให้สร้างนิเวศน์แต่เรา, เพื่อการรวมวิสุทธิชนของเรา, เพื่อพวกเขาจะนมัสการเรา, และให้มีกิจการเริ่มต้นงานนี้, และรากฐาน, และการเตรียมงาน, ในฤดูร้อนที่จะมาถึง”²

เราแต่ละคนสามารถทำ “งานแห่งการเตรียม” สามงานเพื่อวางรากฐานสำหรับพระวิหารที่จะมีเพิ่มขึ้นในภาคเอเชีย ข้าพเจ้าเป็นพยานและสัญญาว่างานแห่งการเตรียมแต่ละงานจะนำพรหลายประการมาสู่ชีวิตเรา

การรักษาพันธสัญญาบัพติศมาและพันธสัญญาฐานะปุโรหิต

งานแห่งการเตรียมอันดับแรกของเราคือการรักษาพันธสัญญาที่เราทำกับพระเยซูคริสต์เมื่อเราเข้าสู่ น้ำแห่งบัพติศมาและเมื่อเราได้รับฐานะปุโรหิตของพระองค์ โดยการรักษาพันธสัญญาแรกของเรา เราแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการเข้าพระวิหารและทำพันธสัญญาที่สูงขึ้นกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

พระวิหารมุ่งเน้นที่แผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราเตรียม

เอ็ลเดอร์แอนโทนี

ดี. เพอร์กินส์

แห่งสภาเจดิลิป
ประธานภาคเอเชีย

ตัวโดยรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรทุกสัปดาห์ ในศาสนพิธีศีลระลึกทุกสัปดาห์เราต่อพันธสัญญาบัพติศมาของเราเพื่อรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเรา ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์³

พระวิหารคือมหาวิทยาลัยของพระเจ้า เราเตรียมตัวโดยการมีส่วนร่วมในการสอนและการเรียนรู้พระกิตติคุณในวันอาทิตย์ เช่นเดียวกับในเซมินารีและสถาบันในวันธรรมดา ในฐานะผู้เรียนรู้พระกิตติคุณอย่างกระตือรือร้น เรายังรักษาพันธสัญญาของเรา “ที่จะใส่ใจอย่างเข้มงวดทุกด้านต่อถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์” และ “ดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”⁴

พระวิหารคือสถานที่ซึ่งเราใช้บรรพชนผู้ล่วงลับของเรา เราเตรียมตัวโดยการรับใช้เพื่อนบ้านที่ยังมีชีวิตอยู่ผ่านงานมอบหมายของศาสนจักร เมื่อเราขยายการเรียกก็เท่ากับเรารักษาพันธสัญญาบัพติศมาของเราในการ “แบกภาระของกันและกัน” “โสภเคราะห์กับคนที่โสภเคราะห์” และ “ปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน”⁵

พระวิหารต้องการเจ้าหน้าที่จำนวนมากจากสเตนหลายแห่งเพื่อช่วยผู้เข้าพระวิหารประกอบศาสนพิธีพระวิหาร เราเตรียมตัวโดยชวนครอบครัวและมีมิตรสหายมาสู่พระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ ในฐานะสมาชิกผู้สอนศาสนา เรายังรักษาพันธสัญญาบัพติศมาของเราเพื่อ “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย”⁷

ข้าพเจ้าเชื้อเชิญให้ท่านตรวจสอบความประพฤติของท่านและลงมือปฏิบัติเพื่อรักษาพันธสัญญาบัพติศมาและพันธสัญญาฐานะปุโรหิตให้ดีขึ้น เมื่อท่านทำเช่นนี้ ข้าพเจ้าสัญญาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้นำทางท่านเสมอ ข้าพเจ้าทราบว่ามีเมื่อท่านให้เกียรติและรักษาพันธสัญญาของท่าน ท่านจะ “ได้รับพร

ในชีวิตนี้และมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะ
ได้รับความสูงส่ง” ผ่านศาสนพิธีพระ
วิหาร⁸

จ่ายส่วนสิบเต็ม

“งานแห่งการเตรียม” งานที่สองของ
เราคือจ่ายส่วนสิบเต็มอย่างซื่อสัตย์ เมื่อ
เราจ่ายหนึ่งในสิบส่วนที่พระเจ้าประทาน
ให้เราคืนพระองค์ เราแสดงความกตัญญู
ต่อพระคุณความดีและของประทานจาก
พระองค์ เราแสดงให้เห็นเช่นกันที่เรา
ปรารถนาพรอันเป็นนิรันดร์ของพระองค์
มากกว่าความต้องการสิ่งของทางโลก

ในสมัยของเรา พระผู้ช่วยให้ออดทวง
เปิดเผยแก่ใจเซฟ สมิธถึงความสำคัญ
ของส่วนสิบสำหรับผู้ปรารถนาจะเข้า
พระวิหาร พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด, นี่คื
การจ่ายส่วนสิบและการเสียสละซึ่งเรา,
พระเจ้า, เรียกร้องจากมือของพวกเขา,
เพื่อจะมีบ้านสร้างไว้ให้เราเพื่อความรอด
ของไซอัน”⁹ ทุกคนที่แสวงหาหรือถือใบ
รับรองพระวิหารต้องยืนยัน—ความซื่อสัตย์
โดยสมบูรณ์ต่อผู้นำฐานะปุโรหิตที่ได้รับ
มอบหมายของพระผู้เป็นเจ้า—ว่าตนเป็น
ผู้จ่ายส่วนสิบเต็ม

เหตุใดจึงควรสนับสนุนสมาชิกทั่วโลก
ให้รักษาภูมิลักษณ์ของพระเจ้าทั้งที่หลาย
คนมีค่าครองชีพไม่เพียงพอต่อความต้องการในแต่ละวัน ดังที่
ประธานฮิงค์ลีย์กล่าวในเซบู หมู่เกาะฟิลิปปินส์ว่า ถ้าสมาชิก
“แม้มีชีวิตในความยากจนและยากลำบาก... จะยอมรับพระ
กิตติคุณและดำเนินชีวิตตามนั้น จ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค แม้
จะเป็นจำนวนเงินเพียงเล็กน้อย... พวกเขาจะมีข้าวในขาม มี
เสื้อผ้าคลุมกาย และมีชายคาคุ้มศีรษะ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะมีวิธี
แก้ไขอื่นได้อีก”¹⁰

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านจ่ายส่วนสิบเต็มและซื่อสัตย์ จ่ายคืน
ให้แก่พระเจ้าก่อนที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นๆ ข้าพเจ้าขอกล่าวคำ
สัญญาของพระเยซูกับชาวนี้ไฟที่ว่าพระองค์จะทรง “เปิดหน้าต่าง

**“ข้าพเจ้าเป็นพยานว่ากฎแจสุ์การ
สร้างพระวิหารคือการเตรียมตัว ...
โดยการรักษาพันธสัญญาบัพติศมา
และพันธสัญญาฐานะปุโรหิต จ่าย
ส่วนสิบเต็มและซื่อสัตย์ ... เสียสละ
เพื่อรับศาสนพิธีพระวิหาร”**

สวรรค์ให้เจ้า, และเทพมาให้เจ้าจนไม่มี
ที่พอรับมัน”¹¹

เสียสละเพื่อให้ได้รับศาสนพิธี

พระวิหาร

“งานแห่งการเตรียม” งานที่สามของ
เราคือเสียสละเพื่อให้ได้รับศาสนพิธีพระ
วิหารและต่อพันธสัญญาของเรา โดยการ
ทำเช่นนี้ เราแสดงให้เห็นพระเจ้าเห็นความ
ปรารถนาอย่างจริงใจของเราในการกลับไป
ไปสู่ที่ประทับของพระองค์

เมื่อเก้าเดือนที่ผ่านมา ศาสตราจารย์
โรมัส เอส. มอนสันผู้เป็นที่รักของเรา
ประกาศว่า “การเสียสละบางระดับเกี่ยว
ข้องกับการสร้างพระวิหารและการเข้า
พระวิหาร การเสียสละอีกนับไม่ถ้วนเป็น
การเสียสละของคนทีตรากร่างานหนัก
เพื่อให้ตนเองและครอบครัวได้รับพรซึ่ง
พบในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า... เหตุ
ใดคนจำนวนมากจึงยอมเสียสละมาก
ขนาดนั้นเพื่อให้ได้รับพรของพระวิหาร
พวกเขาเข้าใจว่าศาสนพิธีแห่งความรอด
ที่ได้รับในพระวิหารซึ่งเอื้ออำนวยให้เรา
ได้กลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ในสัม
พันธภาพครอบครัวนิรันดร์และได้รับการ
ประสพพรและอำนาจจากเบื้องบนมีค่า
ควรแก่การเสียสละทุกอย่างและความ

เพียรพยายามทุกวิถีทาง”¹²

รายละเอียดการเสียสละของท่านเพื่อรับศาสนพิธีพระวิหาร
อาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับอายุและสถานการณ์ในชีวิตท่าน แต่
วิญญาณแห่งการเสียสละจะเหมือนกัน

สำหรับเยาวชนชายทุกคน และเยาวชนหญิงที่สนใจ การเสีย
สละเพื่อไปพระวิหารของท่านคือการรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา
ท่านจะเตรียมตัวของท่านทางวิญญาณ รักษาความมีค่าควรทาง
ศีลธรรม และเสียสละทางการเงินจำนวนมากให้แก่งานเผยแผ่
เท่าที่ท่านจะทำได้ หลังจากได้รับหมายเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่
จากศาสตราจารย์ของพระผู้เป็นเจ้า และไม่ว่าก่อนที่จะจาก

ไปเข้าเอ็มทีซีหรือขณะที่อยู่ในเอ็มทีซี ท่านจะได้รับเอ็นดาวเมนท์ “ด้วยอำนาจจากเบื้องบน” ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า¹³ ข้าพเจ้ากล่าวคำเชื้อเชิญของประธานมอนสันกับท่านซึ่งมาจากการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2010 เมื่อท่านกล่าวว่า “เยาวชนชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอเตือนท่านให้เตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา”¹⁴ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าพรมากมายเหลือคณาทั้งทางวิญญาณทางโลก และทางครอบครัวจะมาจากการรับใช้เต็มเวลาในอุดมการณ์นี้ของพระอาจารย์

สำหรับคนหนุ่มสาวสตรีที่คิดถึงเรื่องการแต่งงาน การเสียสละไปพระวิหารของท่านจะเป็นการละทิ้งประเพณีผิดๆ เรื่องการแต่งงาน แทนที่จะใช้เงินมหาศาลกับสินสอดหรือของขวัญราคาแพงและงานแต่งงานทางโลกที่ใหญ่โตกับครอบครัวและมิตรสหาย ทั้งสมาชิกและไม่ใช่มชิก ท่านจะจดทะเบียนสมรสหรือมีงานแต่งงานทางโลกที่เรียบง่ายตามข้อกำหนดทางกฎหมาย ท่านจะเก็บเงินและวางแผนเดินทางไปพระวิหารทันทีหลังจากจดทะเบียนสมรสหรืองานแต่งงานทางโลกที่แสนเรียบง่าย ท่านจะให้ความสำคัญแก่เรื่องการฝึกในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิรันดรในแผนการแต่งงานมากกว่าจะเป็นเรื่องที่พิจารณาภายหลัง หลังจากกลับถึงบ้านท่านอาจจัดงานเลี้ยงอย่างเรียบง่ายที่อาคารประชุมซึ่งครอบครัวและมิตรสหายสามารถเฉลิมฉลองการแต่งงานพระวิหารของท่าน ข้าพเจ้ากล่าวคำเชื้อเชิญของศาสดาพยากรณ์สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์แก่สมาชิกสตรีว่า “เราหวังว่าคนหนุ่มสาวจะเต็มใจเสียสละการเตรียมงานแต่งงานทางโลกที่ฟุ่มเฟือยทั้งนี้เพื่อให้พวกเขา...สามารถไปพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เพื่อการแต่งงานของพวกเขา”¹⁵ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าลูกหลานหลายรุ่นของท่านจะลุกขึ้นและเรียกท่านว่าพรสำหรับการตัดสินใจและการเสียสละนี้¹⁶

สำหรับสมาชิกที่อาศัยอยู่ใกล้พระวิหารที่เปิดดำเนินการในไทเปหรือฮ่องกง ผู้ที่รับศาสนพิธีพระวิหารของท่านแล้ว คำเชื้อเชิญจากศาสดาพยากรณ์ผู้รักเราคือ “การเสียสละของท่านคือการเจียดเวลาส่วนหนึ่งในชีวิตที่วุ่นอยู่กับงานไว้ไปพระวิหารเป็นประจำ”¹⁷ ข้าพเจ้าสัญญาว่า “ไม่มีการมั่วสุมในความชั่วร้ายใดจะมีอำนาจ”เหนือท่านและครอบครัวถ้าท่านเป็นแขกประจำในพระนิเวศน์ของพระเจ้า¹⁸

พระวิหารสร้างจากความยากลำบากและประจักษ์พยาน

ข้าพเจ้ารู้ว่าวันนั้นจะมาอย่างแน่นอนเมื่อพระเจ้าจะทรงเปิดเผยต่อศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ถึงสถานที่สร้างพระวิหารแห่งใหม่ในเอเชีย แต่เราต้องจดจำประจักษ์พยานล่าสุดของประธานมอนสัน ท่านกล่าวว่า “พระวิหารเป็นมากกว่าศิลาและปูน พระวิหารเปี่ยมด้วยศรัทธาและการอดอาหาร สร้างจากความยากลำบากและประจักษ์พยาน การเสียสละและการรับใช้ ทำให้พระวิหารศักดิ์สิทธิ์”¹⁹

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าบุญแจ่มใสการสร้างพระวิหารคือการเตรียมตัวเราทั้งโดยส่วนตัวและหมู่คณะ เราเตรียมตัวโดยการรักษาพันธสัญญาบัพติศมาและพันธสัญญาฐานะปุโรหิต จ่ายส่วนสิบเต็มและซื้อสัตย์ด้วยความสำนึกคุณ เสียสละเพื่อรับศาสนพิธีพระวิหาร การเตรียมตัวเช่นนี้สะท้อนให้เห็นความลึกซึ้งของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เรามีต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์และความปรารถนาของเราก็จะได้รับพรสูงสุดของพระบิดาบนสวรรค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศการส่องโลก,” *เล็โฮนา*, พ.ศ. 2011 หน้า 113
2. กพ. 115:8-9
3. ดู กพ. 20:77; โมไซยาห์ 18:10
4. กพ. 84:43-44
5. ดู กพ. 84:33
6. โมไซยาห์ 18:8-9
7. โมไซยาห์ 18:9
8. *คู่มือเล่ม 2*, 2.1.3
9. กพ. 97:12
10. ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์, “การเปิดหน้าต่างสวรรค์,” *เล็โฮนา*, ม.ค. 1999 หน้า 67
11. 3 นีไฟ 24:10
12. ดู ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, *เล็โฮนา*, พ.ศ. 2011 หน้า 113
13. ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “เมื่อเราพบกันอีก,” *เล็โฮนา*, พ.ย. 2010 หน้า 6
14. กพ. 95: 8; ดู กพ. 43:15-16; 105:10-11 ด้วย
15. President Spencer W. Kimball, “Marriage—The Proper Way,” *New Era*, Feb. 1976, 6.
16. ดู สุภาษิต 31:28; ลูกา 1:48; กพ. 107:54; อับราฮัม 2:10
17. ดู ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, *เล็โฮนา*, พ.ศ. 2011 หน้า 113
18. กพ. 109:26; ดู 24-26
19. ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, *เล็โฮนา*, พ.ศ. 2011 หน้า 113

เตรียมพ ฉายส่องใน

ศาสตราจารย์และอัครสาวกกระตุ้นเยาวชนมาโดยตลอดให้เตรียมพร้อมสำหรับงานเผยแผ่ ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์ที่ยกมาบางส่วนของผู้สอนศาสนาชาวไทยที่กำลังส่องแสงสว่างในประเทศบ้านเกิดของตนเอง พวกเขาตอบรับคำแนะนำของศาสตราจารย์และอัครสาวกอย่างไรในการเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ ข้อความอ้างอิงในบทความนี้มาจากคำแนะนำในบทสัมภาษณ์ของเอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง ใน *เลียวไฮนา* ฉบับเดือนมีนาคม 2007

มีเจตคติที่ถูกต้อง

“เจตคติเป็นเรื่องสำคัญ [เยาวชน] คนหนุ่มสาวต้องตั้งปณิธานไว้แต่เนิ่นๆ ในชีวิตว่าจะทำงานเผยแผ่ เพื่อว่าเมื่อพวกเขาโตขึ้น... พวกเขาจะต้านทานการล่อลวงเพราะพวกเขาตั้งใจจะรับใช้พระเจ้า... วิญญาณผู้สอนศาสนาเกิดขึ้นในบ้านที่พ่อแม่ถูกแบ่งปันพระกิตติคุณให้กัน... ”

“พวกเขาต้องจำใส่ใจว่าเวลา 18 หรือ 24 เดือนที่พวกเขาทำงานเผยแผ่... เป็น [เวลา] ของพระเจ้า”

“ผมตั้งเป้าหมายเป็นผู้สอนศาสนาตั้งแต่อยู่ปฐมวัย แม้จะถูกล่อลวงให้ล้มเลิกความตั้งใจ แต่ผมมีครอบครัวคอยสนับสนุน ผมรู้ว่านี่คือพรที่มีครอบครัวคอยกระตุ้นเตือนตลอดเวลา ผมเรียนรู้ว่าเมื่อเรามีเป้าหมายจะรับใช้พระองค์ พระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้เราทำได้สำเร็จ ผมรู้ว่าพระองค์ทรงรักผมและคอยช่วยเหลือผมขณะเตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนา”—*เอ็ดเดอร์พีพัฒนา โปร่งเจริญ*

“ผมตัดสินใจเป็นผู้สอนศาสนาเพราะต้องการช่วยให้ทุกคนรู้จักความจริงและได้รับชีวิตนิรันดร์ คนที่สำคัญที่สุดคือคุณพ่อของผม ผมต้องการผนึกกับครอบครัวของผมในพระวิหาร ในช่วงที่ผมเตรียมตัว ผมมีโอกาสช่วยผู้สอนศาสนาสอนและให้บัพติศมาครอบครัวหนึ่ง ในช่วงเวลานั้นผมมีความสุขมากจนแทบอดใจรอไม่ไหวที่จะเป็นผู้สอนศาสนาจริงๆ”—*เอ็ดเดอร์วินทัฟไทย ยงค์สูงเนิน*

เข้าใจหลักคำสอนและวิธีสอน

“ผู้สอนศาสนาต้องเข้าใจหลักคำสอนและต้องรู้ว่าจะแบ่งปันอย่างไร ท่านจะเอาน้ำออกจากถังเปล่าไม่ได้... พวกเขาจะมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความเข้มแข็ง มีพลังยิ่งใหญ่ในการเตรียมชนนั้น ”

“ขอให้เยาวชนทุกคนศึกษา สั่งสอนกิตติคุณของเรา คนหนุ่มสาวมีข้อผูกมัดที่จะทำให้ตัวเรามีความรู้ความเข้าใจคำสอนเรื่องการฟื้นฟู... ”

“เยาวชนต้องรู้ว่ามิอะไรเกิดขึ้นบ้างในงานสอนศาสนา... จะเป็นประโยชน์มากถ้าพวกเขาได้ช่วยผู้สอนศาสนาและเรียนรู้ว่างานสอนศาสนาเป็นอย่างไร”

รื้อมาก่อน สนามเผยแผ่

“ผมเข้าชั้นเรียนเตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนาและชั้นเรียนสถาบันศาสนา ผมไม่สามารถบรรยายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมดเมื่อผมเข้าใจหลักธรรมแห่งสวรรค์ เมื่อผมได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข่าวสารที่ได้รับการฟื้นฟู เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์สอนให้ผมเข้าใจในชั้นเรียนเหล่านั้น แต่ผมบอกได้ว่าศรัทธาของผมเติบโตขึ้น ผมอยากทำให้ดีขึ้น อยากศึกษามากขึ้น รับผิดชอบมากขึ้น รับใช้มากขึ้น ผมปรารถนามากขึ้นที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณและรักษาความมีค่าควรเพื่อจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนตลอดไป”—**เอ็ลเดอร์ต่อม โดยพินิจ**

“ตั้งแต่เด็ก ผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนกับครอบครัวเสมอ ก่อนเป็นผู้สอนศาสนา ผมแบ่งเวลาศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนทุกวัน ศึกษาและทำตามคำแนะนำใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ผมค้นพบว่าการมีสมุดบันทึกศึกษาช่วยผมได้มากในการได้รื้อรองและจดจำข้อความสำคัญในพระคัมภีร์ ผมรักพระคัมภีร์มอรมอนและรู้สึกกตัญญูที่หนังสือเล่มนี้ช่วยให้ผมมีประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์และศาสนจักรของพระองค์”—**เอ็ลเดอร์ศิขริน สิริพันธ์**

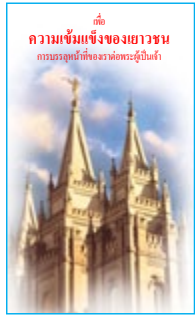
“ดิฉันเปลี่ยนตารางชีวิตใหม่ทั้งหมด เริ่มจากตอนเข้าศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนและ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ตอนบ่ายเข้าชั้นเรียนเตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนา ทุกเย็นดิฉันจะออกไปทำงานกับผู้สอนศาสนา ช่วยสอน เชื้อเชิญ แจกเอกสาร และทำทุกอย่างที่พวกเขาทำ การออกไปทำงานกับผู้สอนศาสนาช่วยให้ดิฉันรู้ถึงบทบาทหน้าที่และลักษณะงานของผู้สอนศาสนา มีประสบการณ์ และเรียนรู้เทคนิคการสอนที่ดี เมื่อออกไปสอนจริงๆ ทำให้ไม่ตื่นเต้น”—**ซิสเตอร์วทานีย์ญา จงแก้ว**

“การรับใช้ในโควรัมเอ็ลเดอร์ช่วยให้ผมได้เรียนรู้วิธีสอนในชั้นเรียน การสัมภาษณ์ รวมถึงทักษะการสอนว่าควรวางแผนอย่างไร การได้ออกไปช่วยผู้สอนศาสนาบ่อยๆ เปิดโอกาสให้ผมได้แสดงประจักษ์พยานมากขึ้น มีความมั่นใจที่จะสื่อสารกับคนแปลกหน้า”—**เอ็ลเดอร์อติชาติ เสนาลัย**

สะอาดทางศีลธรรมและพร้อมทางวิญญาณ

“ขอแนะนำให้เยาวชนศึกษาและทำตามแนวทางใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน ด้วย ผู้สอนศาสนาต้องสะอาดทางศีลธรรมและพร้อมทางวิญญาณ ถ้าพวกเขาดำเนินชีวิตตามหลักธรรมใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน พวกเขาจะพร้อมทางวิญญาณ เพื่อเป็นผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่”

“ช่วงห้าเดือนก่อนเป็นผู้สอนศาสนาผมมีโอกาสไปรับเ็นดาวเม้นท์ส่วนตัวที่พระวิหารฮอ์องกง ถือเป็นพรพิเศษมากที่ผมได้มีโอกาสดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรมากขึ้นก่อนเป็นผู้สอนศาสนา ประธานสาขาสัมภาษณ์และช่วยผมเตรียมตัวอย่างดี ชั้นเรียนเซมินารีและสถาบันศาสนาช่วยผมมากเช่นกัน ผมมีความสุขที่ได้เตรียมพร้อมและรู้ว่าทุกสิ่งที่ผมเตรียมส่งผลมาจนถึงวันที่ผมรับใช้งานเผยแผ่ในเวลานี้ ‘การเตรียมตัวก่อนเป็นผู้สอนศาสนาเป็นพรมากจริงๆ’”—**เอ็ลเดอร์คมกฤษดี ดอกคำ**

สรุปมาตรฐานสำหรับเยาวชนของศาสนจักร

- เสรีภาพในการเลือกและความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง
- ความกตัญญู
- การศึกษา
- ครอบครัว
- เพื่อน
- การแต่งกายและลักษณะท่าทาง
- ความบันเทิงและสื่อ
- ดนตรีและการเต้นรำ
- ภาษา
- การออกเดท
- ความบริสุทธิ์ทางเพศ
- การกลับใจ
- ความซื่อสัตย์
- การประพฤติตนอย่างถูกต้องในวันสะบาโต
- ส่วนสิบและเงินบริจาค
- สุขภาพร่างกาย
- การรับใช้ผู้อื่น

“หลังจากปล่อยเวลาในช่วงมัธยมปลายให้เปล่าประโยชน์ไปกับความว่างเปล่าและเกียจคร้านเกือบหนึ่งปี ช่วงเวลานั้นผมไม่มีความสุขเลยในการดำเนินชีวิต จนกระทั่งวันหนึ่งผมได้ยินประกาศนียบัตรของผู้สนใจคนหนึ่ง นั่นเป็นจุดเริ่มต้นให้ผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวันและมีประกาศนียบัตรที่แท้จริงเกิดขึ้น ต่อมาผมส่งใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนาผมสวดอ้อนวอนทุกวัน อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน ไปโบสถ์เป็นประจำ รักษาพระบัญญัติทุกอย่างและออกไปช่วยเอ็ลเดอร์สอน ทำให้ผมมีชีวิตชีวามากขึ้น” — **เอ็ลเดอร์ธนาวุฒิ เขียนนิล**

“หลังจากรับบัพติศมาได้ไม่นานผมเห็นผู้หญิงคนหนึ่งเดินถือซองส่วนสิบไปให้ประธานสาขา ผมเลือกทำตามแบบอย่างที่ดีของเธอ หากผมไม่ได้เลือกทำตามแบบอย่างนั้น ประกาศนียบัตรของผมคงแห้งเหือดเหมือนอ่างที่ปล่อยน้ำออกไป ผมเชื่อว่าการจ่ายส่วนสิบช่วยให้ผมมีศรัทธาและประกาศนียบัตรเพียงพอที่จะเป็นผู้สอนศาสนา” — **เอ็ลเดอร์อดิชาติ เสนาถัย**

“ผมเริ่มตั้งเป้าหมายตั้งแต่มัธยมปลาย โดยเตรียมทั้งทางโลกและทางวิญญาณ การมาโบสถ์เป็นประจำช่วยให้ผมมีโอกาสรับใช้และระลึกถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ การชดใช้ของพระเยซูคริสต์เกี่ยวข้องกับงานสอนศาสนาอย่างมาก เพราะจุดประสงค์ของเราคือเชื้อเชิญให้ผู้คนมาสู่พระคริสต์และการชดใช้ของพระองค์” — **เอ็ลเดอร์เบญจมินทร์ ไกวัลวรรณะ**

“การมีโอกาสรับศีลระลึกและร่วมชั้นเรียนที่โบสถ์ในวันอาทิตย์กับครอบครัวเป็นโอกาสเตรียมตัวที่ดีมากสำหรับผม การรับการเรียกในศาสนจักรช่วยเตรียมผมเป็นผู้นำในงานเผยแผ่ความรักที่ผมมีต่อครอบครัวเป็นพื้นฐานที่ดีให้ผมรักผู้คนที่ผมสอนในเวลานี้ ทักษะและพร

สวรรค์ของเราสำคัญในงานสอนศาสนาเช่นกัน ผมฝึกเล่นเปียโนจนพอเล่นได้และมีโอกาสใช้ความสามารถนี้รับใช้ในสาขาต่างๆ ที่ผมไป”

— **เอ็ลเดอร์รัฐกร พิมพ์สุวรรณ**

“เมื่อดิฉันเริ่มไม่แน่ใจถึงจุดประสงค์ที่อยากไปเป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันใช้เวลาค้นหาคำตอบ ดิฉันค่อยๆ ได้รับประกาศนียบัตรทุกวันจากการสวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ และการรับใช้ในวอร์ดโดยการเยี่ยมสอน ดิฉันมีความสุขมากที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน ทำให้ดิฉันมั่นใจว่าการเป็นผู้สอนศาสนาเป็นสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าต้องการให้ดิฉันทำ ดิฉันกตัญญูสำหรับการเป็นตัวอย่างที่ดีของอดีตผู้สอนศาสนาทุกคน ที่เป็นแรงผลักดันให้ดิฉันอยากเป็นผู้สอนศาสนา” — **ซิสเตอร์สุพรรณาวงศ์วิโรภาพ**

พร้อมทางกายภาพ การเงิน และอารมณ์

“คนหนุ่มสาวควรฝึกดูแลตนเอง และไม่พึ่งพาพ่อแม่มากเกินไป...”

“ควรรักษาน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและมีร่างกายแข็งแรง... การมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงจะยกสมรรถภาพทางใจ...”

“พวกเขาควรมีงานทำและออมเงินไว้สำหรับงานเผยแผ่... การทำงานเก็บเงินสำหรับงานเผยแผ่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการรับใช้และมีจรรยาบรรณที่ดีในการทำงาน...”

“การทำงานก่อนไปทำงานเผยแผ่และการรับผิดชอบชีวิตตนเองช่วยทางด้านอารมณ์เช่นกัน พวกเขารู้ตัวว่าจะประสบความสำเร็จได้ไม่ว่าจะถูกส่งไปที่ไหนและสภาพการณ์เป็นเช่นไร พวกเขารู้ว่าพวกเขาแข็งแกร่งพอจะรับมือกับทุกเรื่องในโลกที่เบี่ยงเบนความสนใจเรื่องของผู้เป็นเจ้าเราต้องการผู้สอนศาสนาที่มีความมั่นใจในตนเองเช่นนั้น”

“นอกจากเรียนสถาบันศาสนาให้จบสี่ปีตามคำแนะนำของอธิการผมวางแผนจัดการด้านการเรียน งานที่ทำอยู่ บัญชีธนาคาร การลงทุนประกันชีวิต การเกษตร การดูแลสุขภาพ และการติดต่อกับเพื่อนๆ ในระหว่างงานเผยแผ่ ผมลองประยุกต์ใช้ตารางผู้สอนศาสนาทั้งการออกกำลังกายและการศึกษาส่วนตัวทุกวัน ผมเตรียมเงินที่จะต้องใช้เมื่ออยู่ในคณะเผยแผ่และปรึกษากับครอบครัวถึงวิธีจัดการค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในระยะสองปี และสิ่งที่ผมทำเป็นพิเศษคือการไปพระวิหารสองสัปดาห์ก่อนเป็นผู้สอนศาสนา นี่เป็นประสบการณ์พิเศษสุดในการเตรียมตัวของผม”—**เอ็ดเดอร์กัมปนาท ชมจำปี**

“ก่อนเป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันสำรวจตนเองว่าต้องปรับปรุงในด้านใดบ้างเพื่อให้สามารถเป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์ได้ ดิฉันเตรียมตัวด้วยการรักษาพระบัญญัติ ไปโบสถ์ ศึกษาพระคัมภีร์จ่ายส่วนสิบ ในขณะที่เดียวกันก็ทำงานเก็บเงินเพื่อใช้ในงานเผยแผ่ไปด้วย”—**ซิสเตอร์อลิษา นนทะสิงห์**

“เมื่อผมเป็นผู้สนใจ ผมเคยสงสัยว่าผู้สอนศาสนาได้แรงใจจากที่ไหนมาผลักดันให้พวกเขาออกไปประกาศข่าวสาร จนกระทั่งผมพบว่าข่าวสารที่พวกเขาแบ่งปันเต็มเต็มทุกคำตอบของชีวิตผู้สอนศาสนาที่สอนผมบอกว่าผมจะเป็นผู้สอนศาสนา ผมเริ่มเตรียมตัวนับแต่นั้นพร้อมกับทำงานเก็บเงินไปด้วย ผมได้รับเรียกให้ไปรับใช้ที่ประเทศญี่ปุ่น แม้จะประสบความสำเร็จยากลำบากด้านภาษาในช่วงแรกแต่ผมก็ผ่านไปได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ หลังจากรับใช้ได้ห้าเดือน ผมต้องกลับประเทศไทยเนื่องจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิที่นั่น จากประสบการณ์ที่ได้รับผมเป็นพยานได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีแผนสำหรับผม และเป็นพรอย่างยิ่งที่ได้กลับมารับใช้ที่ประเทศไทยในช่วงเวลานี้”—**เอ็ดเดอร์หัตถชัย ชุมแวงวาปี**

“ดิฉันเรียนรู้ที่จะพึ่งพาตนเองโดยทำงานและรับผิดชอบตนเอง การทำงานเตรียมดิฉันให้พร้อมอุทิศตนต่องานของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญคือการมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์และปรารถนาที่จะทำตามแบบอย่างของพระองค์โดยการแบ่งปันพระกิตติคุณกับทุกคน ดิฉันพยายามทุกๆ วันที่จะมีคุณลักษณะเหมือนพระเยซูคริสต์”—**ซิสเตอร์รจนา อินทร์สอน ■**

“ข้าพเจ้าขอแนะนำท่านให้เตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนามุ่งมั่นให้สะอาดบริสุทธิ์ และมีค่าควรแก่การเป็นตัวแทนของพระเจ้า รักษาสุขภาพและความแข็งแรง ศึกษาพระคัมภีร์ มีส่วนร่วมในเซมินารีและสถาบัน... อ่านและทำความเข้าใจอย่างถี่ถ้วนกับคู่มือผู้สอนศาสนา สั่งสอนกิตติคุณของเรา”

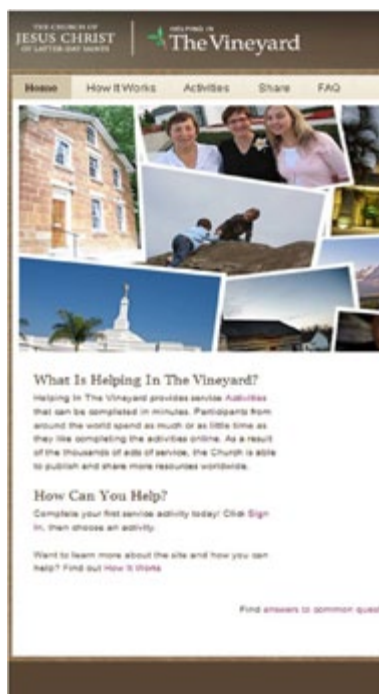
ประธานโรธมัน เอส. มอนสัน, “พระเจ้าทรงต้องการผู้สอนศาสนา.”
เลียวนา ม.ค. 2011, 4

อาสาทวนสวนอยู่

“ศาสนจักรต้องการผู้ช่วยพร้อมด้วยจิตและกายา เพราะว่างานท่านอยู่ที่นี่ทำไป มาช่วยทำให้เหล่าหลุนล้อเดิน”

เพลงสวด หน้า 135

Vinyard.lds.org

เว็บไซต์ที่เปิดโอกาสให้อาสาสมัครทั่วโลกรับใช้ โดยเข้ามาทำกิจกรรมออนไลน์ด้าน

สื่อสิ่งพิมพ์

มัลติมีเดีย

งานแปล

งานประวัติครอบครัว

งานด้านเทคโนโลยี

งานบริจาค

เพียงท่านมีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และบัญชี แอลดีเอสก็อาสาทำงานในเว็บไซด์ได้

ข่าวทั่วประเทศไทย

ทาสีโรงเรียนร้อยเอ็ด

สมาชิกศาสนจักรสาขาร้อยเอ็ดและมหาสารคามร่วมกับชาวบ้านหนองจิกช่วยกันทาสีโรงเรียนบ้านหนองจิกโคกสูง ต. ดงลาน อ. เมือง จ. ร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2011 ■

สมาคมสงเคราะห์ Bangkok Ward

กลุ่มสตรีสมาคมสงเคราะห์ Bangkok Ward จัดกิจกรรมรวบรวมเสื้อผ้าและของใช้จากสมาชิกในวอร์ดเพื่อนำมาบริจาคให้สมาชิกศาสนจักรที่ประสบภัยน้ำท่วมเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2011 ■

ช่วยเหลือนักเรียนเชียงราย

ตัวแทนองค์การการกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเดินทางไปมอบผ้าห่ม 500 ผืน และเก้าอี้เข็นสำหรับใช้บนเขาให้แก่นักเรียนโรงเรียนตำรวจชายแดนบ้านโป่งไฮ ต.แม่สะลอง อ.แม่ฟ้าหลวง จ. เชียงราย ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2011 โดยดำเนินงานร่วมกับสโมสรโรตารีบางรัก ■

บรรจูปกรณ์ช่วยเหลือครั้งที่ 7, 8

สมาชิกสภามณฑลกรุงเทพฯและท้องถิ่นกรุงเทพฯเหนือพร้อมด้วยผู้สอนศาสนา ร่วมกันบรรจุสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นครั้งที่ 7 และ 8 ที่อาคารแจ้งวัฒนะ เมื่อวันที่ 9 และ 12 ธันวาคม 2011

ชุดอุปกรณ์ประกอบด้วย หมอน มุ้ง และผ้าห่ม กว่า 10,000 ชุด ซึ่งจะดำเนินการนำไปบริจาคต่อไป ■

เยี่ยมชม

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการของศาสนจักร
ในประเทศไทย

WWW.LDS.OR.TH

ส่งบทความข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ดหรือท้องถิ่น/สแตต เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ส่วนตัวที่เชื่อมโยงกับหลักธรรมพระกิตติคุณหรือคำสอนของศาสดาพยากรณ์ได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพันธินดา แก่นจักร

อีเมล: kaenjaksu@gmail.com

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อหาที่ส่งมา

ระบุข้อมูลต่อไปนี้ : (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สแตตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี)

หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

สำหรับฉบับเดือนมีนาคม: โปรดส่งบทความหรือรูปภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ “สดับฟังพระเจ้าเป็นเจ้าและเชื่อฟังพระองค์” ภายในวันที่ 25 มกราคม 2012

รองเท้าของพ่อ

หลายปีก่อนขณะที่คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันกำลังช่วยสมาคมสงเคราะห์จัดเสื้อผ้า รองเท้า และสิ่งของอื่นๆ ที่จะบริจาคให้คนขัดสน คุณพ่อเห็นรองเท้าสภาพดีคู่หนึ่งท่ามกลางสิ่งของที่กองอยู่ ขณะนั้นท่านเกิดความรู้สึกอย่างแรงกล้าว่าต้องเก็บรองเท้าคู่นั้นไว้

คุณแม่หัวเราะพลางพูดว่า “รองเท้าคู่นี้เล็กกว่าเท้าคุณสามเบอร์เชียวนะคะ คุณใส่ไม่ได้หรอกค่ะ!”

แต่คุณพ่อยืนกรานหนักแน่น หลังจากพี่น้องสตรีหลายคนเข้าหาเย้ยท่าน ในที่สุดพวกเธอก็ยอมให้ท่านเก็บรองเท้าคู่นั้นไว้

ทันทีที่มาถึงบ้าน ท่านขัดรองเท้า ใส่กระดาษหนังสือพิมพ์ไว้จนเต็ม แล้ววางรองเท้าไว้ในกล่องบนตู้ของท่าน เราได้รับคำแนะนำว่าอย่าแตะต้องกล่องนั้น กล่องวางอยู่ที่เดิมเป็นเวลาห้าปี

วันหนึ่งครอบครัวใหม่ย้ายมาอยู่ติดกับบ้านของเรา พวกเขามีลูกสองคนและทารกวัยหกเดือน ดิฉันกับพี่สาวเป็นเพื่อนกับเด็กผู้หญิงสองคนที่อยู่วัยเดียวกับเราทันที เราเล่าให้เพื่อนใหม่ฟังว่าเราเรียนรู้อะไรในศาสนาจักร เราชวนพวกเขาไปปฐมนิเวศ พวกเขาตื่นเต้นและอยากเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่เราเล่าให้พวกเขาฟัง

หลังกลับจากปฐมนิเวศ พวกเขาเล่าเกี่ยวกับศาสนาจักรให้คุณพ่อคุณแม่ฟังไม่หยุด คุณพ่อคุณแม่เราจึงเชื่อเชิญทั้งครอบครัวให้ฟังบทเรียนจากผู้สอนศาสนาและไปโบสถ์ พวกเขาชอบบทเรียน และเราตื่นเต้นที่จะได้ไปโบสถ์กับพวกเขา

แต่พอถึงวันเสาร์ลูกสาวของพวกเขาดูท่าทางเศร้าสร้อย เมื่อเราถามว่ามีเรื่องอะไร พวกเขาตอบว่าคุณพ่อคุณแม่พวกเขาไม่อยากจะไปโบสถ์แล้ว

เรารู้สึกผิดหวังและขอให้คุณพ่อพูดกับคุณพ่อคุณแม่ของพวกเขา เมื่อท่านบอกพวกเขาเกี่ยวกับพระของกราร์โบสถ์ ผู้เป็นพ่อตอบว่า “ครับ ผมทราบดี แต่ปัญหาคือผมไม่เคยสวมรองเท้าแบบอื่น สวมแต่รองเท้าผ้าใบมานาน ผมรู้ว่าเราควรแต่งตัวให้เรียบร้อยเมื่อไปการประชุมของศาสนาจักร”

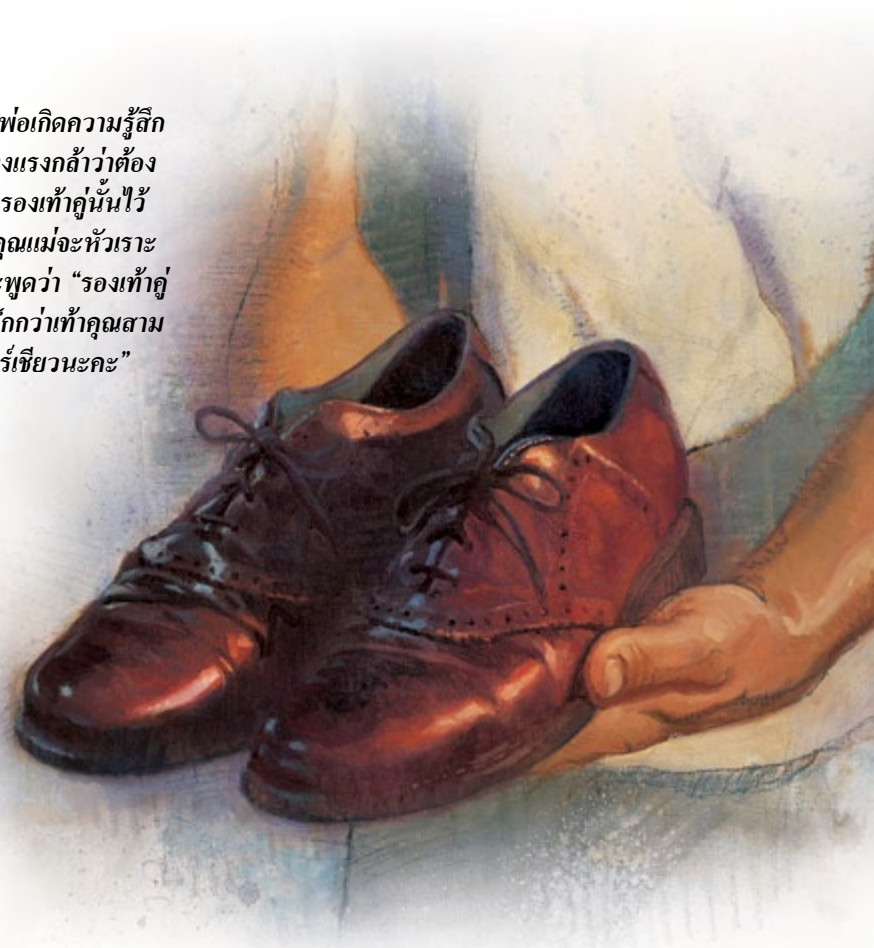
วินาทีนั้นคุณพ่อมองหน้าคุณแม่ คุณแม่รู้ทันทีว่าต้องทำอะไร รองเท้าในกล่องบนตู้ของคุณพ่อขนาดพอดีกับเท้าของคุณ

คุณพ่อเกิดความรู้สึกอย่างแรงกล้าว่าต้องเก็บรองเท้าคู่นั้นไว้ แม้คุณแม่จะหัวเราะและพูดว่า “รองเท้าคู่นี้เล็กกว่าเท้าคุณสามเบอร์เชียวนะคะ”

เพื่อน และทุกคนในครอบครัวไปโบสถ์ นั่นเป็นวันที่วิเศษสุดสำหรับพวกเขาและสำหรับเรา จากนั้นไม่นานพวกเขาเป็นสมาชิกศาสนาจักร เวลานี้พวกเขาเป็นครอบครัวนิรันดร์ที่น่ารักมาก

ดิฉันรู้ว่าคุณพ่อได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เก็บรองเท้าคู่นั้นไว้ ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงแสวงหาการนำทางจากพระองค์เสมอในการมองหาครอบครัวที่พร้อมจะฟังพระกิตติคุณ ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงเตรียมหลายครอบครัว ดิฉันรู้ว่าเราต้องมองหาพวกเขาและนำพวกเขามาหาพระคริสต์ ■

ปรีสซิลลา คอสตา เซเวียร์, เขาเปาลู บราซิล

ท่านกล่าวกับเรา

มองขึ้นไบนโยบาย

การทำทายเป็นสำหรับเราทุกคน
คือไม่มองข้างทางเพื่อดูว่าคนอื่น
คิดอย่างไรกับชีวิตเรา แต่มอง
ขึ้นไปดูว่าพระบิดาบนสวรรค์
ทรงมองเราอย่างไร

โดย เอ็ลเตอร์
คาร์ล บี. คูก
แห่งสวากเจ็ดสิบ

สมัยหนุ่มข้าพเจ้าได้รับเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ในฮัมบูร์ก ประเทศเยอรมนี ที่คณะเผยแผ่ฝีกภาษา—ก่อนจะมีศูนย์ฝีกอบรมผู้สอนศาสนาในปัจจุบัน—ข้าพเจ้าพยายามเรียนภาษาอย่างยากลำบาก สัปดาห์แรกผ่านไปแล้วก็สัปดาห์ที่สอง ข้าพเจ้าสังเกตว่าคนอื่นๆ ในคริสตจักรของข้าพเจ้าก้าวหน้าเร็วกว่าข้าพเจ้ามาก ขณะพวกเขาก้าวหน้าถึงขั้นแนวความคิดสลับซับซ้อนได้แล้ว *die*, *der* และ *das* ของข้าพเจ้ายังไม่ไปถึงไหน ข้าพเจ้าเริ่มกังวล—และหมดกำลังใจ ข้าพเจ้าจะรับใช้งานเผยแผ่สำเร็จได้อย่างไร? ถ้าข้าพเจ้าไม่สามารถสื่อสารกับคนที่ข้าพเจ้าได้รับเรียกให้สอน

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือและขอพรฐานะปุโรหิต ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจขึ้นมาบ้าง แต่ข้าพเจ้ายังคงแสวงหาและพยายาม วันหนึ่งข้าพเจ้ารู้สึกเครียดและกังวลมากกว่าเดิม ขณะที่ข้าพเจ้ากับคู่เดินไปตามโถงทางเดิน ข้าพเจ้าหยุดอยู่ที่ห้องเล็กๆ ของภารโรง ข้าพเจ้าขอให้คู่

รอครู่หนึ่ง จากนั้นข้าพเจ้าก็เข้าไปในห้องเล็กๆ นั้นและคุกเข่าบนผ้าปูพื้น ข้าพเจ้าเริ่มทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์เพื่อให้รู้สึกสบายใจขึ้นมาบ้าง

พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกที่ความคิดนี้เข้ามาในใจ ข้าพเจ้า “เราไม่ได้เรียกเจ้าให้เชี่ยวชาญภาษาเยอรมัน เราเพียงแค่เรียกเจ้าให้รับใช้ด้วยสุดใจ ความนึกคิด และพลังกำลังของเจ้า”

ข้าพเจ้าคิดทันทีว่า “ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นได้ ข้าพเจ้ารับใช้ด้วยสุดใจ ความนึกคิด และพลังกำลังของข้าพเจ้าได้ ถ้านั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้ข้าพเจ้าทำ ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นได้” ข้าพเจ้ายืนขึ้นด้วยความรู้สึกโล่งอกอย่างมาก

นับจากจุดนั้น ไม้วัดของข้าพเจ้าเปลี่ยนไป ข้าพเจ้าไม่เทียบความก้าวหน้าและความสำเร็จของตนเองกับคู่หรือสมาชิก

คนอื่นๆ ในคริสตจักรอีก แต่ข้าพเจ้ามุ่งเน้นความสนใจที่พระเจ้าทรงรู้สึกอย่างไร ต่อสิ่งที่ข้าพเจ้าทำอยู่ แทนที่จะมองข้างๆ เพื่อเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่นๆ ข้าพเจ้าเริ่มมองขึ้นไปข้างบนเพื่อให้รู้ว่า พระองค์ทรงคิดอย่างไรกับความพยายามของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้าเรียนภาษาได้เร็วขึ้นหรือดีขึ้นมากจากจุดนั้น แต่ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลอีกเลย ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าทำอะไร และข้าพเจ้ามีพลังความสามารถในการทำเช่นนั้นได้

ข้าพเจ้าเริ่มปรึกษาพระบิดาบนสวรรค์ตอนเช้า โดยบอกพระองค์ว่าข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะวันนั้นจะเกิดอะไรขึ้นบ้างแต่ข้าพเจ้าจะทำให้ดีที่สุด “สิ่งใดก็ตามที่ข้าพเจ้าเรียนรู้อะไรก็ได้ ขอให้ข้าพเจ้าพระองค์ได้เรียนรู้อะไรก็ตาม ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน “แต่ไม่ว่าอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพระองค์จะสามารถวันนี้อย่างไรก็ตาม”

ตอนกลางคืนข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนอีกครั้งเพื่อรายงานสิ่งที่ข้าพเจ้า

ได้ศึกษาและทำลงไป ข้าพเจ้าทูลพระบิดาในสวรรค์เกี่ยวกับความพยายามและความสำเร็จของข้าพเจ้าเช่นกัน ข้าพเจ้าเริ่มหันไปพึ่งพระองค์—ไม่ใช่คนอื่นหรือแม้แต่ตัวเอง—เพื่อพิสูจน์ความก้าวหน้าของข้าพเจ้า

บทเรียนที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ในห้องเล็กๆ สำหรับเก็บไม้กวาดเมื่อ 35 ปีก่อนอยู่กับข้าพเจ้าชั่วชีวิตตลอดการเรียกและงานมอบหมายมากมาย เมื่อใดก็ตามที่ทรงขอให้ข้าพเจ้าทำบางสิ่งบางอย่างซึ่งดูเหมือนความคาดหวังจะมากเกินไปความสามารถที่ข้าพเจ้าทำได้ ข้าพเจ้าจะนึกถึงประสบการณ์นั้นและพูดกับตนเองว่า “เดี๋ยวก่อนใครเรียกเจ้า เจ้ากำลังรับใช้ใคร เจ้ากำลังพยายามทำให้ใครพอใจ”

โลกที่เราอยู่ในทุกวันนี้มีวิธีวัดทุกรูปแบบ—ส่วนใหญ่เป็นวิธีวัดภายนอก ข้าพเจ้าคิดว่าวิธีวัดเช่นนั้นหนักหนาเป็นพิเศษสำหรับคนหนุ่มสาว ท่านไปเรียนและได้คะแนน แต่นั่นอาจไม่ได้บอกถึงสิ่งที่ท่านประสบในชั้นเรียนอื่นๆ หรือครอบครัวหรือสถานการณ์ชีวิตของท่าน บางครั้งเราถูกตัดสินจากลักษณะท่าทางหรือรถที่เราขับ เราอาจให้สำนึกในคุณค่าของตนเองขึ้นอยู่กับจำนวนเพื่อนที่เขียนบนหน้าเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมของเรา เราเป็นห่วงสิ่งที่คุณอื่นคิดเกี่ยวกับคนที่เราออกเดทด้วยหรือห่วงว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรถ้าเราแต่งงานก่อนเรียนจบ เป็นเรื่องง่ายที่จะพยายามทำให้คนอื่นพอใจ แต่เราไม่สามารถวางใจวิธีวัดภายนอกเช่นนั้นได้ เพราะโลกทั้งสรรเสริญและวิพากษ์วิจารณ์เร็วเกินไป

ข้าพเจ้าคิดว่าการทำของเรามากเกินไป—แต่อาจทำทายเป็นพิเศษสำหรับคนหนุ่ม

สาว—คือการพยายามไม่มองข้างทางเพื่อดูว่าคนอื่นคิดอย่างไรกับชีวิตเราแต่มองขึ้นไปดูว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมองเราอย่างไร พระองค์ไม่ได้ทอดพระเนตรรูปลักษณะภายนอกแต่ทอดพระเนตรที่จิตใจ (ดู 1 ซามูเอล 16:7) พระองค์ทรงทราบดีกว่าใครว่าเราแต่ละคนต้องการอะไร

แล้วเรา “มองขึ้นไป” อย่างไร หลักธรรมบางข้อต่อไปนี้จะช่วยได้

เข้าถึงพลังทางวิญญาณ

เราสามารถเข้าถึงพลังทางวิญญาณที่เราต้องใช้ในการตัดสินใจโดยเริ่มแต่ละวันด้วยการสวดอ้อนวอนส่วนตัวและการศึกษาพระคัมภีร์ การสวดอ้อนวอนนั้นอาจทูลขอให้เราเปิดใจรับแผนซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงวางเพื่อเรา ถึงแม้เราอาจไม่เห็นแผนทั้งหมด แต่เราสามารถขอเพื่อจะเปิดใจรับแผนส่วนที่จะเกิดขึ้นในวันนั้นได้ เมื่อเราเปิดรับ เราจะเห็นผลที่เราเลือกติดตามพระองค์ เราจะสามารถกระทำตามความรู้สึกรู้สึกที่เราได้รับ เราจะทำสิ่งยากๆ ได้และทำสิ่งใดก็ตามที่เรียกร้องจากเราด้วยเหตุผลอันถูกต้อง

แน่วแน่ต่อคำแนะนำที่ท่านได้รับ

เราสามารถ “มองขึ้นไป” โดยแน่วแน่ต่อคำแนะนำที่เราได้รับผ่านการเปิดเผยส่วนตัวจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา บางครั้งคนอื่นจะชักชวนไม่ให้เรากระทำตามสิ่งที่เราได้รับ แม้พวกเขาจะมีเจตนาดี แต่เราต้องแน่วแน่ต่อสิ่งที่เรารู้สึก

ข้าพเจ้ากับภรรยาถูกลูกสาวที่กำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในสเปน ลูกสาวคนนี้เรียนมัธยมปลายที่นิวซีแลนด์

เราสามารถ “มองขึ้นไป” โดยแน่วแน่ต่อคำแนะนำที่เราได้รับผ่านการเปิดเผยส่วนตัวจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา

มองขึ้นไปทางฟ้าสวรรค์

“การมองขึ้นไปทางฟ้าสวรรค์ควรเป็นความพากเพียรช่วยชีวิตเรา คนโง่บางคนหันหลังให้พระปรีชาญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและทำตามเส้นทางของแพ้นที่เปลี่ยนแปลงง่าย แรงดึงดูดของความนิยมแบบผิดๆ และความตื่นเต้นชั่วขณะ

วิถีความประพฤติของพวกเขาคล้ายประสบการณ์อันก่อให้เกิดมหันตภัยของ

เอชเวผู้แลกลิทธิบุตรหัวปีกับถั่วแดงต้ม

“และอะไรคือผลของการกระทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านวันนี้ว่าการปฏิเสธพระเจ้าผู้เป็นเจ้านามซึ่งพันธสัญญาที่ถูกฝ่าฝืน ความฝันที่พังทลายและความหวังใจอันแตกละเอียด ข้าพเจ้าขอร้องท่านให้หลีกเลี่ยงหลุมทรายดูดท่านมีสิทธิกำเนิดอันสูงส่ง ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเราเป็นเป้าหมายของท่าน

“เป้าหมายเช่นนั้นไม่อาจบรรลุได้ด้วยความพยายามอันน่าชื่นชมเพียงครั้งเดียว แต่เป็นผลจากชีวิตของความชอบธรรม การสั่งสมการเลือกอย่างฉลาด แม้ความหนาวแห่งจุดประสงค์และอุดมคติอันสูงส่ง

“ท่ามกลางความสับสนแห่งยุคสมัยของเรา ความขัดแย้งของมโนธรรม และความสับสนอลหม่านของการดำเนินชีวิตประจำวัน ศรัทธาอันมั่นคงจะกลายเป็นสมอให้ชีวิตเรา”

President Thomas S. Monson, “Guideposts for Life’s Journey” (Brigham Young University devotional address, 13 พ.ย. 2007), 3, speeches.byu.edu

ขณะข้าพเจ้ากำลังรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ เมื่อเธออายุ 21 ปี เธอบอกว่า “คุณพ่อคะ คุณแม่คะ หนูคิดว่าหนูต้องรับใช้งานเผยแผ่” แน่นอนเราพอใจกับการตัดสินใจที่ชอบธรรมนี้ แต่เรารู้ว่าเธอเสียสละมาแล้วเมื่อต้องย้ายไปอยู่ห่างจากเพื่อนๆ และครอบครัวในช่วงวัยรุ่น ผมจึงบอกเธอว่า “ลูกเคยรับใช้งานเผยแผ่แล้วนี่”

เธอยิ้มและตอบว่า “ไม่ค่ะคุณพ่อ คุณพ่อ ต่างหาก ตอนนี้ หนู อยากไปรับใช้พระเจ้าค่ะ”

“ตกลง” ข้าพเจ้ายิ้ม “ลูกไปทำงานเผยแผ่ ลูกไปทำตามการกระตุ้นเตือนให้รับใช้”

วันนี้ข้าพเจ้ามีความสุขมากที่เธอไม่เพียงรับใช้พระบิดาบนสวรรค์ของเธอและลูกๆ ของพระองค์ในสเปนเท่านั้นแต่เธอกำลังทำตามความรู้สึกที่เธอได้รับด้วย เธอไม่ยอมให้ใครแม้กระทั่งข้าพเจ้า—พ่อที่ปรารถนาดี—มาโน้มน้าวเธอให้ทำสิ่งอื่นนอกเหนือจากสิ่งที่เธอรู้สึกว่าถูกต้องสำหรับชีวิตเธอและเป็นแผนซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงวางไว้สำหรับเธอ

อย่ากลัวที่จะลงมือทำ

สิ่งที่สำคัญเท่าๆ กับการเรียนรู้แผนของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับชีวิตเราคือ บางครั้งเราพยายามจะรู้รายละเอียดทุกอย่างตั้งแต่ต้นจนจบจนเรากลัวที่จะลงมือทำ อย่าตกหลุมพรางในเรื่องนี้ จงทำการเลือกให้ดีโดยใช้วิจารณญาณที่ดีที่สุดของท่านและดำเนินชีวิตต่อไป เราได้รับพรเมื่อเราทำการเลือก อย่ากลัวการเลือก

เพราะท่านกลัวจะเลือกผิด อย่ากลัวที่จะลองสิ่งใหม่ๆ ขณะทำเช่นนั้นท่านจะพบปีติในการเดินทาง

ยืนอยู่ในที่มั่นของท่าน

เมื่อครอบครัวเราอยู่ที่นิวซีแลนด์ บางครั้งเราหนักใจกับการท้าทายมากมายที่ผู้สนใจ ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ ผู้สอนศาสนา และคนอื่นๆ กำลังประสบ บ่อยครั้งที่เรารู้สึกตัวว่ากำลังสวดอ้อนวอนขอคำตอบ—และคาดหวังว่าจะได้รับ *โดยเร็ว!*

เราทุกคนต้องการความช่วยเหลือ บางครั้งทางออกที่เราแสวงหาเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจริงๆ แต่หลายครั้งไม่ใช่อย่างที่เรารู้สึก หรือเกิดช้ากว่าที่เราหวัง และบางครั้งดูเหมือนไม่เกิดขึ้นเลย

ในกรณีเช่นนั้น จงรับเอาเจตคติของการ “ยืนอยู่ในที่มั่นของท่าน” จนกว่าพระเจ้าจะทรงส่งความช่วยเหลือมาให้ ไม่ว่าจะใช้เวลานานเท่าใดก็ตาม แต่การยืนอยู่ในที่มั่นของท่านไม่ได้หมายถึงยืนอยู่เฉยๆ ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ อย่ากลัวที่จะลงมือทำ จงทำสิ่งดีต่อไป เชื้อฟังพระบัญญัติต่อไป สวดอ้อนวอน ศึกษา และทำสุดความสามารถต่อไปจนกว่าท่านจะได้รับคำแนะนำเพิ่มเติม อย่าละจากที่มั่นของท่าน ในเวลาของพระเจ้าพระองค์จะทรงทำให้ทุกอย่างคลี่คลายเพื่อประโยชน์ของท่าน

“การมองขึ้นไป” เป็นพรแก่ชีวิตข้าพเจ้าเรื่อยมาตั้งแต่ประสบการณ์ของข้าพเจ้าในคณะเผยแผ่ฝึกภาษา ดังมอรมอนอธิบายใน ฮีลามัน 3:27 “พระเจ้าทรงเมตตาทุกคนผู้ที่จะ, เรียกหาพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์, ด้วยความจริงใจของใจพวกเขา” ข้าพเจ้ารู้สึกและประสบกับพระเมตตาและความรักของพระองค์มาแล้ว ข้าพเจ้าทราบที่พระเจ้าของพระองค์จะมาถึงเราทุกคนที่เชื่อและเรียกหาพระนามของพระองค์ ■

เหตุใดจึงมี ให้เยาวชนชาย ไปเป็นผู้สอนศาสนา

มากเหลือเกิน
นี้ไม่ใช่การตัดสินใจส่วนตัวหรือ

การตัดสินใจส่วนตัวที่เยาวชนชายแต่ละคนต้องทำคือเขาจะทำหน้าที่ฐานะปุโรหิตให้มีสัมฤทธิ์ผลในการรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ดังที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวไว้ “ชายหนุ่มที่สามารถและมีค่าควรทุกคนควรเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ การรับใช้งานเผยแผ่เป็นหน้าที่ฐานะปุโรหิต—ข้อผูกมัดที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากเราผู้ได้รับมากมาย เยาวชนชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอเตือนท่านให้เตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา” (“เมื่อเราพบกันอีก” *เสียโยนา* พ.ย. 2010 หน้า 5-6)

การเตรียมทำงานเผยแผ่เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนของเยาวชนชาย นี่คือน้ำหนักของเขา และเขาควรรู้สึกถึงความสำคัญพอสมควรของหน้าที่ดังกล่าว แน่แน่นอนว่าเขาไม่ควรรับใช้งานเผยแผ่เพียงเพราะมีผู้คาดหวังให้ทำหรือเพราะเขารู้สึกถึงแรงกดดัน แต่เขาควรรับใช้เพราะเขาปรารถนาจะแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์กับผู้อื่น

แต่เมื่อเขาสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับการรับใช้งานเผยแผ่ เขาควรจำไว้ด้วยว่าโดยการรับฐานะปุโรหิต เขาได้ยอมรับหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะ “เตือน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และสอน, และเชื่อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์” (คพ. 20:59) รวมถึงการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ถ้าเยาวชนชายไม่สามารถรับใช้เพราะสุขภาพไม่ดีหรือความพิการ พวกเขาจะได้รับการยกเว้นอย่างสมเกียรติ ■

มีเหล่าเทพผู้คุ้มครอง

หรือไม่

ฉันมีเทพผู้คุ้มครองไหม

คำว่า “เทพผู้คุ้มครอง” ไม่ได้ใช้ในพระคัมภีร์ แต่พระคัมภีร์พูดถึงเหล่าเทพที่ “ปฏิบัติ” (ดู ออมนไ 1:25; โมโรไน 7:22-29) “เทพพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (2 นิไฟ 32:3) และมักจะมีส่วนในพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อปกป้องโยน นำทาง คุ้มครองคนที่ซื่อสัตย์ และเปิดเผยหรือยืนยันความจริงด้วยเหตุนี้ จึงถือได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเทพผู้คุ้มครอง

เฮลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งไควรัมอัครสภาอภิบาลสอง สอนดังนี้ “นับจากกาลเริ่มต้นจวบจนสมัยการประทานต่างๆ พระผู้เป็นเจ้าของเหล่าเทพ... เพื่อถ่ายทอดความรักและความห่วงใยแก่ทุกๆ ของพระองค์... ไม่ว่าจะมองเห็นหรือไม่ สัตภาวะเหล่านั้นอยู่ใกล้เรา เสมอ” (“การปฏิบัติของเหล่าเทพ” เลียโฮนา พ.ย. 2008 หน้า 36)

พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยว่าทรงมอบหมายเทพองค์ใดองค์หนึ่งมาดูแลแต่ละคนหรือไม่ แต่ท่านมั่นใจได้ว่ามีความคุ้มครองและการปกป้องจากเบื้องบน ถ้าท่านใช้ศรัทธา ท่านจะมีความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าของรวมทั้งเหล่าเทพที่ทรงส่งมาเสริมสร้างความเข้มแข็ง ปกป้องท่าน และให้ความกล้าหาญแก่ท่านเพื่อทำสิ่งถูกต้อง ■

ศาสนจักรมีจุดยืนอย่างไรเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

ควรเป็น

เพื่อน กับคนที่มีความรู้สึกแบบรักร่วมเพศหรือไม่

คาสนจักรต่อต้านพฤติกรรมรักร่วมเพศ เราแสดงไมตรีต่อคนที่มีใจเสนาหาเพศเดียวกันด้วยความเข้าใจและความเคารพ

ถ้าท่านรู้จักคนที่มีใจเสนาหาเพศเดียวกัน พึงทำตามหลักธรรมเดียวกันกับที่ท่านทำในมิตรภาพอื่นๆ ของท่าน “จงเลือกเพื่อนอย่างพิถีพิถัน เพื่อนจะมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงต่อความคิดและการกระทำของท่าน แม้กระทั่งบ่งชี้ว่าท่านเป็นคนอย่างไร จงเลือกคบเพื่อนที่มีค่านิยมแบบเดียวกันกับท่านเพื่อท่านจะได้เสริมสร้างความเข้มแข็งและให้กำลังใจกันดำเนินชีวิตในมาตรฐานที่สูง เพื่อนแท้จะกระตุ้นให้ท่านเป็นคนดีที่สุดที่ท่านจะเป็นได้... ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตาและความเคารพบนอบ” (ดู *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* [จุลสาร 2001] หน้า 12)

ศาสนจักรสอนว่าเรื่องทางเพศของมนุษย์มีจุดประสงค์ในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ เพื่อให้เรามีความสุขและบรรลुจุดประสงค์ดังกล่าว เราได้รับบัญชาให้ดำเนินชีวิตตามกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ พฤติกรรมรักร่วมเพศขัดกับจุด

ประสงค์นั้นและละเมิดพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

อย่างไรก็ดี ถ้าบางคนเกิดมีใจเสนาหาเพศเดียวกันแต่ไม่ได้ทำตามความรู้สึกนั้น เขาไม่ได้ทำบาป มาตรฐานทางศีลธรรมของศาสนจักรเป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับทุกคนไม่ว่าคนคนนั้นจะมีใจเสนาหาเพศใด ทั้งพระเจ้าหรือศาสนจักรของพระองค์ไม่สามารถให้อภัยพฤติกรรมใดที่ฝ่าฝืนกฎของพระองค์ได้ อนึ่ง เราประณามพฤติกรรมผิดศีลธรรม ไม่ใช่ตัวบุคคล ■

อ่านข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ได้จาก เฮลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “ช่วยคนที่ต่อสู้กับแรงดึงดูดจากเพศเดียวกัน” เลียโฮนา ต.ค. 2007 หน้า 40

ถ้าหากภาพประกอบโดย โจเซฟ คาสเซย์: ส่วนหนึ่งจากภาพ เจ้าได้รับพรท่ามกลางสตรีที่มอง โดย วอลเตอร์ เชน © IRI

โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
 แห่งโครัม
 อัครสาวกสิบสอง

รักษาพันธสัญญา

ข่าวสารสำหรับคนที่
 จะรับใช้งานเผยแผ่

กุญแจสู่งานนี้อยู่ในการรักษาพันธสัญญาของเรา ไม่มีวิธีอื่นใดที่เราสามารถเรียกเรื่องและแสดงพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าได้

ข าวพระเจ้าจะพูดกับท่านเกี่ยวกับความสำคัญยิ่งของการรักษาพันธสัญญา—ข้าพเจ้ารักษาพันธสัญญาของข้าพเจ้าและท่านรักษาพันธสัญญาของท่าน เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่กว่าบทสนทนาเรื่องการเชื่อฟัง แม้การเชื่อฟังจะเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องนี้อย่างแน่นอนก็ตาม และนี่เป็นเรื่องใกล้ตัวมาก

เราสามารถสนทนาเรื่องพื้นฐานที่สุดในแผนพระกิตติคุณได้ระดับหนึ่งเพราะผู้ทำพันธสัญญาและผู้รักษาพันธสัญญาเท่านั้นจึงจะสามารถเรียกร้องพรสูงสุดของอาณาจักรซีเลสเชียล เมื่อเราพูดถึงการรักษาพันธสัญญา เรากำลังพูดถึงใจและจิตวิญญาณของจุดประสงค์ในความเป็นมรรตัยของเรา

สร้างอาณาจักรโดยพันธสัญญาที่ละข้อ

พันธสัญญาคือข้อตกลงที่ผูกมัดทางวิญญาณ สัญญาอันศักดิ์สิทธิ์กับพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของเราว่าเราจะดำเนินชีวิต คิด และกระทำตามวิธีที่กำหนด—วิธีที่พระบุตรของพระองค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัญญาจะประทานสง่าราศีของชีวิตนิรันดร์เป็นการตอบแทน

น่าสนใจสำหรับข้าพเจ้าที่เราแต่ละคนทำพันธสัญญาเป็นการส่วนตัว มีพันธสัญญาเมื่อครั้งรับบัพติศมาและการยืนยัน ซึ่งทำให้เราเริ่มอยู่บนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ ศาสนพิธีดังกล่าวประกอบให้บุคคลแต่ละคน ทีละคน ไม่ว่าจะต้องได้รับกี่คนก็ตาม

มีพันธสัญญาเมื่อครั้งผู้ชายได้รับฐานะปุโรหิต การประสาธฐานะปุโรหิตกระทำให้แก่ปัจเจกบุคคลทีละคนเสมอ

พันธสัญญาสูงสุดที่เราจะทำได้อยู่ในพระวิหาร ที่นั่นเราทำสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดกับพระบิดาในสวรรค์ของเราและพระองค์ทรงเปิดเผยความหมายแท้จริงของสัญญาที่ทรงทำกับเราอย่างครบถ้วนมากขึ้น นี่เป็นประสบการณ์เฉพาะบุคคล แม้เราจะไปพระวิหารเพื่อรับการผนึกกับบุคคลอื่นก็ตาม

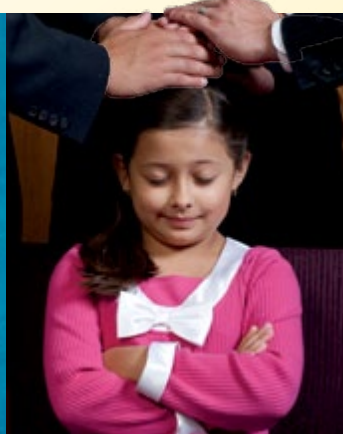
นั่นคือวิธีสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า—ทีละคน พันธสัญญาทีละข้อ ถนนทุกสายในการเดินทางมรรตัยของเรานำไปสู่พันธสัญญาชั้นสูงสุดในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์

บทบาทของพันธสัญญาพระวิหาร

สำคัญอย่างยิ่งที่ท่านต้องเข้าใจว่าการไปพระวิหารเพื่อรับเอ็นดาวเมนต์ของท่านเอง รวมทั้งศาสนพิธีพิเศษทั้งหลายที่เตรียมท่านให้พร้อมรับเอ็นดาวเมนต์นั้น เป็นส่วนประกอบสำคัญที่สุดของการเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาและการผูกมัดตนในงานเผยแผ่ของท่าน

เมื่อท่านไปพระวิหาร ท่านจะเริ่มเข้าใจความสำคัญของพันธสัญญาพระวิหารเหล่านั้น การเชื่อมโยงที่แยกจากกันไม่ได้ระหว่างเอ็นดาวเมนต์ของท่านกับความสำเร็จในการเป็นผู้สอนศาสนาของท่าน

โดยแท้แล้ว คำว่า *เอ็นดาวเมนต์ (endowment)* สื่อถึงแก่นแท้ของการเชื่อมโยงอันสำคัญยิ่งดังกล่าว *เอ็นดาวเมนต์* คือของประทาน มีรากศัพท์เดียวกับคำว่า *dowry (สินสมรส)* ซึ่งเป็นของขวัญพิเศษให้คู่สมรสคู่ใหม่ได้เริ่มต้นชีวิตสมรสของพวกเขา ขณะข้าพเจ้าเป็นอธิการบดี

ถ่ายภาพประกอบโดย คริสตินา สมิธ และ แมทธิว โรเจอร์

มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก็ ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนหนึ่งพยายามสร้างเ็นดาว मैंท์หรือกองทุนถาวรของมหาวิทยาลัย คลังของขวัญจากผู้บริจาคที่มีน้ำใจเมื่อแม่

นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำเพื่อเราทุกครั้งที่เราทำพันธสัญญากับพระองค์ พระองค์ทรงสร้างทุนถาวร ให้เรา เราสัญญาจะทำการที่กำหนด ขึ้นอยู่กับศาสนพิธี พระองค์ทรงสัญญาจะมอบของประทานพิเศษเป็นการตอบแทน—ของประทานที่พิเศษยิ่ง ของประทานที่ไม่อาจพรรณนาได้ ของประทานที่แทบไม่มีสิ่งใดเทียบได้ ข้าพเจ้าจึงพูดกับท่านเช่นที่พูดกับตนเองว่า—ถ้าเราต้องการประสบความสำเร็จจริงๆ ในการเรียกของเรา ถ้าเราต้องการได้รับความช่วยเหลือทั้งหมด ประโยชน์ทั้งหมด และพรทั้งหมดจากพระบิดา ถ้าเราต้องการให้ประตูลสวรรค์เปิดต้อนรับเราเพื่อเราจะได้รับพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้า เราต้องรักษาพันธสัญญาของเรา!

ท่านรู้ว่าท่านไม่สามารถทำงานนี้ได้เพียงลำพัง เราต้องมีความช่วยเหลือจากสวรรค์ เราต้องมี *ของประทาน* จากพระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์ทรงสอนเรื่องนี้ตั้งแต่เริ่มต้นงานในสมัยการประทานนี้ ในการสอนเรื่อง “การไถ่ไขอัน”

พระเจ้าตรัสว่า

“เพื่อตัวพวกเขาจะพร้อม, และเพื่อผู้คนของเรา จะได้รับการสอนอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น, และมีประสบการณ์, และรู้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเกี่ยวกับหน้าที่ของพวกเขา, และสิ่งซึ่งเราเรียกร้องจากมือพวกเขา.

“และนี่จะเกิดขึ้นไม่ได้จนกว่าเอลเดอร์ของเรา จะได้รับการประสาทพรด้วยอำนาจจากเบื้องบน

“เพราะเหตุนี้, เราเตรียมการประสาทพรและพรอันยิ่งใหญ่ที่จะเทลงมาให้พวกเขา, ตรวาท่าที่พวกเขาเชื่อสัตย์และดำเนินต่อไปในความนอบน้อม ถ่อมตนต่อหน้าเรา” (คพ. 105:10-12)

งานนี้จริงจังมากและปฏิบัติต่อด้านงานนี้รุนแรงมากจนเราต้องได้รับอำนาจทุกอย่างจากเบื้องบนเพื่อเพิ่มความพยายามของเราและทำให้ศาสนจักรก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง ฤกษ์แจ่มใสความก้าวหน้าดังกล่าวสำหรับเราแต่ละคนคือพันธสัญญาที่เราทำในพระวิหาร—สัญญาของเราคือเราจะเชื่อฟังและเสียสละ อุทิศถวายแด่พระบิดา และสัญญาของพระองค์คือพระองค์จะประทานอำนาจให้เราได้ด้วย “การประสาทพรอันยิ่งใหญ่”

พันธสัญญาและงานของพระเจ้า

ทั้งหมดนี้ช่วยให้ท่านเห็นหรือไม่ว่าสัญญาส่วนตัวของเราแต่ละคนสำคัญเพียงใดต่อขอบเขตและความยิ่งใหญ่ทั้งหมดของงาน เช่นเดียวกับเรื่องอื่นๆ ทั้งหมดในแผนแห่งความรอด ความสำเร็จของเอลเดอร์และซิสเตอร์ทุกคนทั่วโลกวัดจากผู้สอนศาสนาที่ละคน

เราไม่ได้ทำพันธสัญญากันทั้งวอร์ดหรือทั้งสแต็ค แต่เราทำพันธสัญญาในฐานะบราเดอร์บราว์นหรือบราเดอร์เบิร์นส์ ซิสเตอร์โจนส์หรือซิสเตอร์เจเนซัน ฤกษ์แจ่มใสงานนี้คือการรักษาพันธสัญญาของแต่ละคน

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณจะรับใช้ในคณะเผยแผ่ใด แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพระบิดาในสวรรค์ของเรา ทรงทำสัญญาใดเป็นพิเศษกับงานเผยแผ่ของท่าน โดยรวมเป็นคณะเผยแผ่ ข้าพเจ้าทราบว่าคุณจะทรงทำสัญญาอันสำคัญยิ่งเหล่านี้กับท่านเป็นการส่วนตัว

เมื่อทั้งคณะเผยแผ่เป็นหนึ่งเดียวกันโดยพลังความเชื่อสัตย์สุจริตของผู้สอนศาสนาทุกคน การรักษาพันธสัญญาส่วนตัวของผู้สอนศาสนาทุกคน

เราจะย้ายภูเขาได้ เมื่อมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน และพลังเช่นนั้น การประสาทพรด้วยอำนาจจาก เบื้องบนย่อมมาถึงทุกๆ คนในขณะเผยแผ่ ย่อม ไม่มีสิ่งใด “หยุดยั้งความก้าวหน้าของงานได้” ในวิธีนี้ “ความจริงของพระเจ้าเป็นเจ้าจะออกไปอย่าง อองอาจ มีเกียรติ และเป็นอิสระ”¹

เรามีความเชื่อมั่นนั้นเมื่อไม่มีห่วงโซ่ที่อ่อนแอใน สายโซ่ เมื่อไม่มีริ้วหวีในเสื้อเกราะ สงครามต่อต้าน ความชั่วร้ายและความไม่ถูกต้องของคลองธรรม เป็นวิธีที่จะได้ชัยชนะทุกอย่างในพระกิตติคุณ— พันธสัญญาที่ละข้อ บัญญัติบุคคลที่ละคน และผู้ สอนศาสนาที่ละคน

นั่นคือเหตุที่พระเจ้าตรัสกับผู้นำสมัยเริ่มแรก ของศาสนจักรว่า “เจ้าจงผูกมัดตนให้กระทำในความ บริสุทธิ์อย่างหมดจดต่อหน้าเรา—คือตราบเท้าที่ เจ้าทำการนี้, ก็จะมีรัศมีภาพให้อาณาจักรซึ่งเจ้า ได้รับอยู่” (คพ. 43:9-10)

นั่นคือภาษาของพันธสัญญา นั่นคือสิ่งที่เราไป พระวิหารเพื่อทำ—ผูกมัดตนต่อพระเจ้าและต่อกัน จากนั้นจึง “กระทำในความบริสุทธิ์อย่างหมดจด” ด้วยพลังนั้น พลังอำนาจและรัศมีภาพจะย้อนกลับ มาหาเราและงานของเรา ในบริบทของการรักษา พันธสัญญานี้เองที่พระเจ้าตรัสว่า “เรา, พระเจ้า, ถูกผูกมัดเมื่อเจ้าทำสิ่งที่เรากล่าว; แต่เมื่อเจ้าไม่ทำ สิ่งที่เรากล่าว, เจ้าย่อมไม่มีสัญญา” (คพ. 82:10)

จงวางใจข้าพเจ้า กุญแจสู่งานนี้อยู่ในการรักษา พันธสัญญาของเรา ไม่มีวิธีใดที่พระเจ้าจะเรียกร้องและ แสดงพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็น เจ้าได้ ท่านมีพระวาระของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนั้น

ท่านจะไปพระวิหารเพื่อเตรียมท่านให้พร้อม สำหรับงานเผยแผ่ จงรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้ที่ นั้นทุกข้อ พันธสัญญาคือคำปฏิญาณศักดิ์สิทธิ์มาก เป็นส่วนตัวมาก ที่เราแต่ละคนทำกับพระบิดาใน สวรรค์ของเรา

พันธสัญญาว่าจะกล่าวคำพยาน

ขณะที่ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าต้อง การให้ท่านรู้ว่าข้าพเจ้าจะทำเช่นเดียวกัน ข้าพเจ้า จะรักษาพันธสัญญาของข้าพเจ้าเช่นกัน หนึ่งใน พันธสัญญาเหล่านั้นคือเป็นพยานพิเศษในฐานะ

สมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสอง “ถึงพระนามของ พระคริสต์ในทั่วโลก” (คพ. 107:23) ในการรักษา พันธสัญญาของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าไม่เพียงเป็น พยานต่อท่านวันนี้ถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์และ พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าเป็น พยาน—ได้รับเรียก ได้รับการวางมือแต่งตั้ง ได้รับ มอบอำนาจให้นำประจักษ์พยานนั้นไปสู่โลก ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้ร่วมปฏิบัติศาสนกิจนั้นกับ ท่าน เพื่อนหนุ่มสาวที่รักทั้งหลาย

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์ ทรงเป็นพระบิดาในสวรรค์ของเราจริงๆ และพระ องค์จะทรงรักษาสัญญาที่ทำไว้กับเราตลอดไป ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรองค์ เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดาในเนื้อหนัง และพระ ผู้ช่วยให้รอดของโลก ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงทน ทุกข์ ทรงหลังพระโลหิต และสิ้นพระชนม์เพื่อเรา จะมีชีวิตนิรันดร์

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏ ต่อศาสดาพยากรณ์หนุ่มโจเซฟ สมิธ ศาสดา พยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งวางรากฐานสมัยการประทาน นี้ ผู้หลังเลือดเป็นพยานถึงการเรียกของท่าน อัน เป็นสัญลักษณ์สูงสุดแสดงถึงความภักดีของบุคคล หนึ่งต่อพันธสัญญาของเขา ข้าพเจ้ารู้ว่ากุญแจของ การเป็นศาสดาพยากรณ์เหล่านั้นสืบทอดลงมา ในสายโซ่ที่ไม่เคยขาดผ่านชายอีก 15 ท่านจนกระทั่งเวลานี้อยู่ในความครอบครองและการปฏิบัติ ศาสนนิกการเป็นศาสดาพยากรณ์ของท่านประธาน โธมัส เอส. มอนสัน มหาบุโรทิศควบคุมบนแผ่นดินโลกเวลานี้

งานนี้เป็นความจริง คำประกาศเหล่านี้เป็น ความจริง ข้าพเจ้ารู้โดยไม่ได้ฟังชายหรือหญิงคน ใดที่เคยมีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้ารู้โดยการแสดงให้ประจักษ์ ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งให้การนำทางแก่ ชีวิตข้าพเจ้าและให้ความหมายแก่ประจักษ์พยาน ของข้าพเจ้า ส่งข้าพเจ้า—กับท่าน—ออกไปเป็น พยานพิเศษถึงพระเจ้าผู้เฒ่าของโลก ■

จากคำปราศรัยกับผู้สอนศาสนาโดยการถ่ายทอดผ่านดาวเทียม เมื่อวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1997

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ, ใน *History of the Church*, 4:540

ทิวข้อ สภากิจกรรม ปี 2012

เยาวชนหญิงทั้งหลาย จงลุกขึ้นและฉายส่อง!

โดย ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

สาระสำคัญของสภากิจกรรมปีนี้เป็น การร้องขอให้ท่านเป็นผู้นำ เป็น การร้องขอให้ท่านนำความบริสุทธิ์ ความ สุภาพเรียบร้อย และความศักดิ์สิทธิ์ออกมา เป็นการร้องขอให้ท่านเปลี่ยนโลก!

เมื่อท่านเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ

เยาวชนหญิง ท่านจะ ได้สวมสร้อยคอคอบ เพลิงสีทองและสีขาว เพื่อเป็นเครื่องเตือน ใจว่าในฐานะเยาวชน หญิงศาสนจักรของ พระเยซูคริสต์แห่ง วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่านจะยืนหยัดเพื่อ

ความจริงและความชอบธรรม ลุกขึ้นและ ให้แสงสว่างของท่านฉายส่องออกไปสู่ โลก นี่หมายความว่าท่านจะแน่วแน่ต่อ อุดมการณ์อันสูงส่งในฐานะธิดาล้ำค่าของ พระผู้เป็นเจ้า นี่หมายความว่าท่านจะ พยายามยืนเป็นพยานของพระองค์และ ของพระผู้ช่วยให้รอด “ทุกเวลาและในทุก สิ่ง, และในทุกแห่ง” (โมไซยาห์ 18:9)

เราหวังว่าปีนี้ท่านจะสวมสร้อยคอคอบ เพลิงอย่างภาคภูมิใจเพื่อเตือนตัวท่านให้ เป็นแบบอย่างต่อคนรอบข้าง ท่านจะ “ฉาย ส่องออกไป” เมื่อท่านสวดอ้อนวอนทุกวัน อ่านพระคัมภีร์มอรมอน เชื้อฟังมาตรฐาน ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* และยิ้ม เรารู้ว่าเมื่อท่านรักษาพระบัญญัติและ ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานใน *เพื่อความ เข้มแข็งของเยาวชน* ท่านจะฉายแววปิติ และมีคุณสมบัติคู่ควรรับการนำทางจาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ การนำทางดังกล่าว จะทำให้ท่านแต่ละคนสามารถทำการ เลือกรายงานที่จะช่วยให้ท่านมีค่าควรต่อการได้ รับไปรับรองพระวิหาร

ในฐานะฝ่ายประธานเยาวชนหญิง สมัญ เราเป็นพยานว่าเมื่อท่านทำสิ่งเหล่านี้ พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงอยู่ที่นั่นเพื่อ ส่องทางให้ท่าน พระองค์ทรงสัญญา กับ ท่านว่า “เราจะเป็นความสว่างของเจ้า . . . ; และเราจะเตรียมทางข้างหน้าเจ้า, หากเป็นไปได้ว่าเจ้าจะรักษาบัญญัติของ เรา; . . . และเจ้าจะรู้ว่าโดยเราที่นำเจ้าไป” (1 นิไฟ 17:13) ■

“จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป,
เพื่อแสงสว่างของเจ้าจะเป็นธง
ให้ประชาชาติ” (คพ. 115:5)

บนสุด: อีเลน เอส. ดัลตัน (กลาง) ประธาน; แมรี เอ็น. คูก (ซ้าย) ที่ปรึกษาที่หนึ่ง; และ แอน เอ็ม. ดิบบ์ (ขวา) ที่ปรึกษาที่สอง บน: เดวิด แอล. เบค (กลาง) ประธาน; แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน (ซ้าย) ที่ปรึกษาที่หนึ่ง; และ เอเดรียน โอซาว (ขวา) ที่ปรึกษาที่สอง

เป็นแบบอย่างที่สองสว่าง

โดย ฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

ล ยาวจนชายทั้งหลายของศาสนจักร
—มัคนายก ผู้สอน และปุโรหิตของ
ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่ส่งงาม—ท่าน
รับพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไว้กับ
ท่านแล้ว ท่านดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์
ของพระองค์ ท่านได้รับเรียกให้ทำงานของ
พระองค์ และเป็นพรแก่ทุกคนที่รู้จักท่าน
บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ท่านจะบรรลุน้ำที่
ฐานะปุโรหิตของท่านและ “ฉายส่องออกไป” เป็น “ธงให้ประชาชาติ” (คพ. 115:5)

บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่จะ “ส่องสว่างแก่คน
ทั้งปวงเพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่าน
ทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน
ผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” (มัทธิว 5:16) พระเยซู
คริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีสมบูรณ์แบบ
พยายามรู้จักพระองค์ ทำตามพระองค์และ
เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นโดยเชื่อฟังพระ
บัญญัติของพระองค์ และรักษามาตรฐาน
ของศาสนจักรดังที่อธิบายไว้ใน *เพื่อความ
เข้มแข็งของเยาวชน* ขณะทำเช่นนั้นท่าน
จะเป็นพลังฉายความเข้มแข็งทางวิญญาณ
ให้คนรอบข้างเห็น

พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าที่ถือภาชนะของ
พระเจ้าจงสะอาด” (คพ. 133:5) ความ
สะอาดทางศีลธรรมของท่านจะช่วยท่าน
ฉายแสงพิเศษออกไปให้สมาชิกกวอร์ด
หรือสมาชิกสาขาเห็นเมื่อท่านเป็นตัวแทน
อย่างมีค่าควรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดใน
การปฏิบัติศีลระลึกอันศักดิ์สิทธิ์ต่อพวก

เขาทุกวันอาทิตย์

จงไขว่คว้าหาโอกาสรับใช้ครอบครัว
มิตรสหาย สมาชิกควอร์ด และคนอื่นๆ
ทุกวัน ท่านจะเป็นทูตแห่งแสงสว่างที่เปี่ยม
ด้วยปีติต่อพวกเขาและต่อคนที่เฝ้าดูท่าน
อย่างเงียบๆ

จงฉายส่องออกไปด้วยมิตรภาพและ
ความเมตตาที่จริงใจต่อคนทั้งปวง จงแบ่ง
ปันพรอันแสนวิเศษของกิจกรรมศาสนจักร
และการสอนพระกิตติคุณกับเพื่อนๆ ของ
ท่าน จงกล้าหาญและเชื่อเชิญพวกเขามา
หาองค์ความสว่างและชีวิตของโลก—แม้
พระเยซูคริสต์

เรารักท่าน เราสวดอ้อนวอนให้ท่าน เรา
แสดงประจักษ์พยานว่าพระเจ้าทรงรัก
ท่านและทรงต้องการให้ท่านช่วยสว่าง
อาณาจักรของพระองค์ บัดนี้ถึงเวลาแล้ว
ที่ท่านจะ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” ใน
ฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ของ
พระองค์ ขณะที่ท่านขยายฐานะปุโรหิตนี้
และมีสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของท่านต่อพระ
ผู้เป็นเจ้า แสงสว่างของท่านจะเป็น “ธง
ให้ประชาชาติ” ■

ฉายส่องออกไป

มีแสงสว่างอยู่ในตัวเราทุกคน จงแบ่งปันแสงนั้น
(ดู คพ. 115:5)

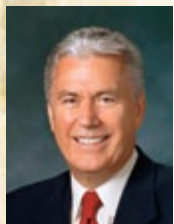

หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:5

พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป

เรากล่าวแก่เจ้าทุกคน

ในการเปิดเผยนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1838 พระเจ้าประทานคำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างพระวิหารในฟาร์เวสต์ รัฐมิสซูรี เช่นเดียวกับการสถาปนาไซอันในด้านอื่นๆ พระองค์ประทานชื่อศาสนจักรของพระองค์ในวันเวลาสุดท้ายด้วย นั่นคือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ถึงแม้การเปิดเผยนี้จะกล่าวแก่ผู้นำศาสนจักรในสมัยนั้น แต่พระบัญชาให้ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” ประยุกต์ใช้กับเราทุกคนในปัจจุบัน

ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป

“พระเจ้าทรงมีงานใหญ่ให้ท่านแต่ละคนทำ ‘จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป, เพื่อแสงสว่างของ

เจ้าจะเป็นธงให้ประชาชาติ’ (คพ. 115:5) พระองค์ทรงเชื่อใจท่าน พระองค์ทรงเรียกท่านและทรงวางใจว่าท่านจะยืนให้สูงขึ้นและส่องสว่างมากขึ้นในยุคสมัยที่ท่านทำทวยอดเยี่ยมนี้”

ประธานเดวิด เอ. ออคทอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “Your Right to Choose the Right,” *New Era*, ส.ค. 2005, 8

แสงสว่างของเจ้า

ท่านจะให้แสงสว่างของท่านฉายส่องออกไปได้อย่างไร พิจารณาแนวคิดเหล่านี้

นี้แล้วจดแนวคิดบางอย่างของท่านเองลงในบันทึกส่วนตัว

- มีเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และอ่อนน้อม
- ยืนหยัดและดำเนินชีวิตตามมาตรฐานศาสนจักร
- ยิ้มและแสดงให้เห็นปีติของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ
- แบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนๆ
- แสดงประจักษ์พยานถึงความจริง

5 ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าทุกคน: จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป, เพื่อแสงสว่างของเจ้าจะเป็นธงให้ประชาชาติ.

ประชาชาติ

“ทุกวันนี้ผู้คนของพระเจ้ากำลังรวม ‘ออกจากบรรดาประชาชาติ’ ขณะพวกเขาได้อยู่ในกลุ่มการประชุมและสแต

แห่งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่กระจายกันอยู่ทั่วประเทศ ประชาชาติทั้งหลาย. . .พระเจ้าทรงขอให้เราเป็นประกาศาส่องความชอบธรรมเพื่อนำทางผู้แสวงหาความปลอดภัยและ

พรแห่งไซอัน”

เอิลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง “มาสู่ไซอัน” *เลียวไฮนา* พ.ย. 2008 หน้า 47

ธง

ธง—ผืนผ้าที่ติดอยู่บนยอดเสาและใช้เป็นจุดรวมพลหรือเครื่องหมาย ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:9

“ผู้ถือธงเดินนำทัพหน้าของอุดมการณ์อันทรงคุณค่า พวกเขาเป็นตัวแทนของสิ่งดีงามและมีคุณธรรม พวกเขา

มักถือธงหรือสัญลักษณ์อื่นเพื่อแสดงอัตลักษณ์ จุดประสงค์ และความเป็นหนึ่งเดียวกัน . . .

“เนื่องจากเราเป็นผู้ถือธงของพระองค์ เราจึงต้องช่วยให้คนใจสัติยชื่อได้พบพระเยซู เราไม่โบกธง . . . แต่ในฐานะผู้ถือธงแทนพระเยซูพระคริสต์ เรารับพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ไว้กับเราด้วยความเต็มใจและความสำนึกในพระกรุณาธิคุณ เราเข้าร่วมอุดมการณ์ของพระองค์โดยพันธสัญญา”

เอิลเดอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “Standards of the Lord’s Standard Bearers,” *Ensign*, ส.ค. 1991, 7

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้านี้ไม่มีเจตนาจะให้ เป็นคำอธิบายครอบคลุมข้อพระคัมภีร์ที่เลือกไว้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษาของท่าน

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ทรงตอบคำสวดอ้อนวอน ของทั้งสองคน

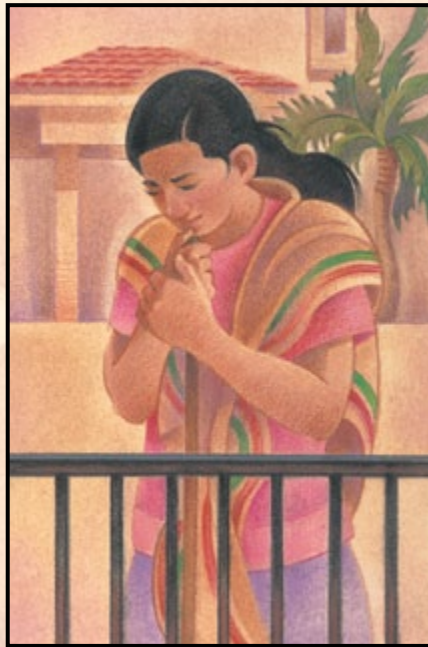
โดย คาร์ลอส อีวาน การ์เมนติอา
ปาเซโก

ขณะที่ผมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในคูร์ังโก เม็กซิโก ประธานคณะเผยแผ่ของเราทำทนายคณะเผยแผ่ให้ทดลอง “สัปดาห์แห่งการเสียสละ” เขาขอให้เราพยายามมากกว่าปกติโดยขยันทำงานและตั้งเป้าหมายเฉพาะเจาะจงในระหว่างสัปดาห์ ผมกับคูมีศรีทราว่าถ้าเราเสียสละในทำนองนี้ พระเจ้าจะประทานพรเราและเราจะพบคนมากมายให้สอน

อย่างไรก็ดี ในช่วงสัปดาห์ของการเสียสละ เราประสบความสำเร็จไม่มากนัก เราไม่พบครอบครัวให้สอนเลย และเรารู้สึกผิดหวัง

เช้าวันหนึ่งหลังจากสัปดาห์นั้น ผมกับคูคูแฉนที่เขตของเรา เขตเราใหญ่มากแต่เรารู้สึกว่าต้องไปด้านหนึ่งซึ่งอยู่ไกลสุด

หลังจากเราไปถึงที่นั่น เราสวดอ้อนวอนทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าต้องไปถนนเส้นใดและบ้านหลังไหน เมื่อเราสวดอ้อนวอนจบ เราหันกลับไปมองถนนทุกสาย เราเห็นราวลูกกรงอยู่ใกล้ๆ และมองลอดด้านบน เราเห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งหลับตาในมือถือไม้กวาด

คู่ของผมพูดว่า “สวัสดีครับ!” เมื่อเธอได้ยินเรา เธอลุกขึ้นยืนกวาดต่อไปราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น เราจึงบอกเธอว่าเราเป็นผู้สอนศาสนาจากศาสนจักรของพระเยซูคริสต์และเรามีข่าวสารมาให้เธอ เธอให้เราเข้าไปในบ้าน และการสนทนาของเราเป็นเรื่องที่มีพลังทางวิญญาณมาก เราบอกเธอเกี่ยวกับโจเซฟ สมิท เรื่องราวที่ทำงานเข้าไปในป่าเพื่อสวดอ้อนวอนขอให้พบความจริง ในคำตอบของการสวดอ้อนวอนครั้งนั้น ท่านได้รับการเสด็จเยือนจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์

เธอขัดจังหวะขึ้นมากว่า “จริงค่ะ ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา เมื่อคุณพูดกับดิฉัน ดิฉันกำลัง

สวดอ้อนวอนทูลขอพระเจ้าให้ทรงส่งคนที่จะนำดิฉันไปพบเส้นทางของพระองค์และคุณก็มาทันที”

เรารู้สึกถึงพระวิญญาณ เราเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงส่งเรามาหาเธอและเราสวดอ้อนวอนมาตลอดเช่นกันเพื่อให้รู้ว่าลูกคนใดของพระองค์ต้องการความช่วยเหลือจากเรา ไม่นานซิสเตอร์รูฟิโนก็รับบัพติศมา หลายสัปดาห์ต่อมา ลูกหลานและแม่กระทั่งเพื่อนบ้านบางคนของเธอก็รับบัพติศมา—ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสทั้งหมดในย่านนั้นรวมเป็น 20 คน พระเจ้าทรงนำทางเราให้ไปพบซิสเตอร์รูฟิโน เธอเป็นประตูด่านแบ่งปันพระกิตติคุณกับครอบครัวเธอและเพื่อนบ้าน

ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเราถ้าเราทูลขอพระองค์ แต่จะไม่ประทานพรจนหลังจากพระองค์ทรงทดสอบศรัทธาของเราแล้ว ผมขอบพระทัยที่ผมกับคูสามารถเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าได้และพบคนที่พร้อมจะฟังข่าวสารพระกิตติคุณ ผมรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรักเราและจะทรงนำทางเราถ้าเราทูลขอ ■

จง ซื่อสัตย์

โดย เอ็ดเดอร์เจอร์ราร์ด คอสเซ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ถ่ายภาพประกอบโดย เดวิด สไตเคอร์

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 20 เศษ ข้าพเจ้าต้องทำข้อสอบที่ยากมาก เพื่อเข้าเรียนโรงเรียนธุรกิจชื่อดังในฝรั่งเศส ข้าพเจ้าศึกษาวันละหลายชั่วโมงทุกวันเป็นเวลาสองปี แต่ก็ยังไปโบสถ์เรียนสถาบัน และทำหน้าที่รับผิดชอบในศาสนจักรอยู่เสมอ

ส่วนลำคัมภ์ที่สุดของการสอบคือการสัมภาษณ์ ข้าพเจ้ามีสัมภาษณ์กับโรงเรียนแห่งหนึ่ง และเมื่อพวกเขาพบว่าข้าพเจ้าเป็นสมาชิกศาสนจักร การสัมภาษณ์จึงไม่น่าพอใจ

จากนั้นข้าพเจ้าไปสอบเข้าโรงเรียนที่ข้าพเจ้าอยากเรียนมากที่สุด หลังจากสัมภาษณ์ไปสักพัก ผู้สัมภาษณ์เริ่มถามว่านอกจากศึกษาหลายชั่วโมงแล้วข้าพเจ้าทำอะไรอีก ข้าพเจ้ารู้ว่านั่นเป็นคำถามที่ชะตาว่าจะอยู่หรือไป แต่ข้าพเจ้าตัดสินใจในวินาทีนั้นว่าจะซื่อสัตย์ต่อหลักการของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าตอบว่า “ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายครับ” และใช้เวลา 15 นาทีต่อจากนั้นอธิบายว่าข้าพเจ้าทำอะไรบ้างในศาสนจักร

ผู้อำนวยการโรงเรียนพูดว่า “ผมดีใจที่คุณพูดเรื่องนี้ สมัยผมเป็นนักศึกษา ผมเรียนในสหรัฐ เพื่อนสนิทที่สุดคนหนึ่งของผมเป็นมอรมอน เขาเก่งมาก จิตใจดีมาก ผมถือว่าชาวมอรมอนเป็นคนดีมากที่สุดทีเดียว”

โถงอกจริงๆ! ข้าพเจ้าเป็นผู้สมัครคนแรกๆ ที่โรงเรียนแห่งนี้รับเข้าเรียนปีนั้น

มีบทเรียนสองบทจากเรื่องนี้ หนึ่ง เราไม่ควรประเมินอิทธิพลที่เรามีต่อผู้อื่นต่ำเกินไป สอง เราควรซื่อสัตย์ต่อหลักการของเราเสมอ จงพยายามสุดความสามารถ และพระเจ้าจะทรงช่วยท่านในส่วนที่เหลือ ■

ก้อนหิน ลูกธนู และ

“พระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่กับท่าน, ถึงขนาดที่คนเหล่านั้น
ไม่อาจขวาง...มาถูกท่าน” (ฮีบรามัน 16:2)

โดย เดวิด แอล. ฟริสช์เนคท์

แผนกหลักสูตร
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

ปกติการเดินกลับจากโรงเรียน
ไม่นานตื่นเต้นเลย บางครั้ง
ผมนึกถึงการบ้านวิชาคณิต-
ศาสตร์ บางคราวผมนึกถึงสิ่งที่ผมทำใน
วิชาพลศึกษา และบางที่ผมก็เดินไปโดย
ไม่ได้คิดอะไรมากนัก

แต่วันนี้ต่างจากวันอื่น สมอลผมกำลัง
เล่น ข้างหน้าผม ผมเห็นเด็กผู้ชายสอง
คนที่ผมเล่นด้วยบางครั้ง—จอกซ์กับมาร์คัส
—กำลังปั้นก้อนหินและเลี้ยงมาที่ผม

“เฮ้ เดวิด มานี้!” จอกซ์ตะโกนพลาง
หัวเราะ “เราอยากให้นายดูอะไรบางอย่าง”
มาร์คัสหัวเราะตาม

จอกซ์กับมาร์คัสอายุแก่กว่าผมหนึ่งปี
พวกเขาปาได้แรงมาก ผมรู้ว่าอีกไม่นาน
พวกเขาจะเริ่มขวางก้อนหินมาทางผม
ถึงแม้ปกติพวกเขาจะดีต่อผม แต่ผมคิดว่า
พวกเขาคงอัดน้ำแข็งเป็นก้อนหินมะไว้แล้ว
ผมเริ่มคิดหาวิธีหยุดการโจมตีของพวกเขา

วิ่งข้ามถนนเพื่อหลบพวกเขาอย่างนั้น
หรือ แต่พวกเขาคงหัวเราะเยาะและร้อง
เรียกชื่อผมแน่เลย

วิ่งผ่านพวกเขาไปให้เร็วที่สุดอย่างนั้น
หรือ แต่พวกเขาวิ่งเร็วกว่าผมและจะตาม
ผมทันแน่นอน

ปั้นก้อนหินมะสู้กับพวกเขาอย่างนั้น
หรือ นั่นไม่ใช่ความคิดที่ดีเมื่อนึกว่าพวก
เขามีสองคนส่วนผมมีคนเดียว พวกเขา
ได้เปรียบตรงที่อยู่บนเนินด้วย ส่วนผมอยู่
ด้านล่างไม่มีที่กำบัง

ผมตัดสินใจทำอะไรเดียวที่สมควรทำ—
เดินอย่างสงบผ่านพวกเขาไปและรอให้
ก้อนหินมะลอยมา

ขณะเดินเข้าไปใกล้เนิน ความคิดหนึ่งก็
แวบเข้ามา ผมนึกถึงแซมมิวเอลชาวเลมัน

ก้อนหิมะ

ผู้สั่งสอนพระกิตติคุณขณะยืนอยู่บนกำแพง เมื่อผู้คนไม่ชอบสิ่งที่ท่านพูด พวกเขาปาก้อนหินและยิงธนูใส่ท่าน

ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงคุ้มครองแซมมิเอลจากก้อนหินและลูกธนู พระองค์น่าจะทรงทำให้ก้อนหิมะไม่โดนตัวผมได้

ผมกล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจ ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ว่าอย่าให้ก้อนหิมะโดนตัวผม ผมรู้ว่าผมต้องกล้าหาญและไม่สงสัย—เช่นเดียวกับแซมมิเอล เมื่อขึ้นไปถึงเนิน ผมรู้สึกมั่นใจว่าผมจะไม่เป็นอันตราย

ตามที่ผมคาด ก้อนหิมะเริ่มลอยมา ก้อนหิมะสองก้อนดังหวิวผ่านศีรษะผมใกล้มากจนผมรู้สึกเหมือนมีลมพัดขณะก้อนหิมะเคลื่อนผ่านไปอย่างรวดเร็ว บางก้อนก็ลอยผ่านแขน บ้างก็ตกที่เท้าผมพอดี แต่ไม่มีก้อนใดโดนตัวผม ไม่มีเลย!

เด็กสองคนนั้นยังคงปาใส่ผมจนผมเดินห่างออกไปจากกระยะชว้างถึง แต่ผมรู้ว่าผมปลอดภัย ระยะเวลาที่เหลือก่อนถึงบ้านไม่ตื่นเต้นเท่าไรนัก—แต่ผมมีความสุขมากที่สุดกับเรื่องนี้ ผมได้รับความคุ้มครองเหมือนแซมมิเอลชาวเลมัน ผมรู้ว่าการสวดอ้อนวอนและการใช้ศรัทธาในพระเจ้าเป็นพรแก่ผม ■

“ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการสวดอ้อนวอนจะมีความหมายเมื่อเราทูลขอด้วยศรัทธาและปฏิบัติ”

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์
แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง
“ทูลขอด้วยศรัทธา” เล็ยโฮนา
พ.ศ. 2008 หน้า 116

ตีมด้า

พระคัมภีร์มอรมอน

เด็กจำนวนมากในสมัยพระคัมภีร์มอรมอนได้เห็นพระเยซูคริสต์และฟังพระวจนะของพระองค์ โดยการอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกสัปดาห์ในปีนี้ ท่านจะมีความสุขกับการ “ตีมด้าพระวจนะของพระคริสต์” ได้เช่นกัน (2 นิไฟ 31:20)

ให้ผู้ใหญ่ช่วยท่านแกะลวดเย็บกระดาษและดึงหน้าระบายสีหน้านี้ออก แต่ละสัปดาห์หลังจากอ่าน ให้ระบายสีช่องว่างทุกช่องที่มีหมายเลขของสัปดาห์นั้น ดูข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่านในแต่ละสัปดาห์ได้ที่หน้า 62 ท่านจะอ่านเองหรืออ่านกับครอบครัวก็ได้

ภาพประกอบโดย สก็อตต์ เกรียร์

ข้อเสนอแนะการอ่านประจำสัปดาห์สำหรับ “เต็มคำพระคัมภีร์มอรมอน”
(ดู หน้า 60-61)

สัปดาห์	การอ่าน	สัปดาห์	การอ่าน
1	คำนำของพระคัมภีร์มอรมอน	29	แอลมา 20:1-28
2	1 นีไฟ 1:1-3, 18-20; 2:2-4; 3:2-7; 4:1-18	30	แอลมา 23:6-7, 16-18; 24:1-7, 16-27; 27:2-5, 14, 27-29
3	1 นีไฟ 8:2, 5-33	31	แอลมา 30:6-9, 12-14, 31-32, 35-39, 43-45, 49-50, 55-59
4	1 นีไฟ 16:9-10, 16-19, 23, 26, 28-32; แอลมา 37:38-46	32	แอลมา 31:1, 5-7, 12-21, 37-38; 32:1, 5-6
5	1 นีไฟ 17:8-11, 16-19, 49-55; 18:1-4	33	แอลมา 32:26-43
6	2 นีไฟ 2:11-13, 22-27; 4:15-16; 31:5-8, 17-21	34	แอลมา 37:3, 6, 8-11, 14-15; 43:1-9, 16-17, 43-47; 44:16-20
7	2 นีไฟ 32:3-9; เจคอบ 7:1-20	35	แอลมา 46:1-5, 11-16, 19-20; 48:7-13, 22-23; 49:25-26, 28
8	ฮีนส์ 1:1-13	36	แอลมา 50:25-36; 51:5-6, 11, 13-16, 20-22
9	โมไซยาห์ 1:9-10, 18; 2:1-2, 5-8, 16-19; 3:17, 19; 4:9-10; 5:15	37	แอลมา 53:10-21; 56:2-11, 43-48, 55-56
10	โมไซยาห์ 11:1-2, 20, 27-29; 12:1, 9, 14, 17-19, 35-36; 13:15-24	38	ฮีลามัน 2:2-11; 5:4-13
11	โมไซยาห์ 17:1-12, 20	39	ฮีลามัน 5:20-50
12	โมไซยาห์ 18:1-17	40	ฮีลามัน 6:18-23; 7:6-13, 26-29; 8:1, 4, 10, 25-28
13	โมไซยาห์ 21:1-15, 23-24	41	ฮีลามัน 9:1-24
14	โมไซยาห์ 21:29-35; 22	42	ฮีลามัน 9:25-39; 10:1-6
15	โมไซยาห์ 23:1-7, 19-26, 36-39	43	ฮีลามัน 13:1-7; 14:2-8; 16:1-3; 3 นีไฟ 1:4-9
16	โมไซยาห์ 24:8-25; 25:1, 14-19	44	3 นีไฟ 1:10-15, 21-23; 2:1-2; 8:2-7, 23; 9:1-2, 18-22
17	โมไซยาห์ 27:6-24; แอลมา 36:11-12, 16-24	45	3 นีไฟ 11:1-17, 23-26
18	โมไซยาห์ 27:32-37; 28:1-9	46	3 นีไฟ 17:1-24
19	แอลมา 1:2-15; 2:1-9	47	3 นีไฟ 18:1-9, 19-21, 24, 35-39
20	แอลมา 2:10-18, 29-31; 5:1, 19, 26-27, 33	48	3 นีไฟ 19:11-26; 20:1; 27:1-8
21	แอลมา 6:7-8; 7:9-12; 8:1-22	49	3 นีไฟ 28:1-9; 4 นีไฟ 1:1, 15, 23-26; มอรมอน 1:1, 11-17
22	แอลมา 8:23-32; 9:1-8, 14-15	50	มอรมอน 2:1-2, 9, 23-24, 26-27; 3:2-3, 16-22
23	แอลมา 10:27-32; 11:21-46	51	อีเธอร์ 1:1, 33; 2:5, 16-25; 3:1, 4-14
24	แอลมา 12:1-7; 14:1-17	52	โมโรไน 10:3-23
25	แอลมา 14:18-29; 15:1-13		
26	แอลมา 17:1-3, 12-13, 17-39		
27	แอลมา 18:1-4, 8-35		
28	แอลมา 18:40-43; 19:1-2, 8-15, 18-19, 22-33		

เอ็ดเคอร์เอน.
ริสเซิลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคเวรัมฮักร-
สาวกสิบสอง
ให้ข้อคิดบางอย่าง
เกี่ยวกับเรื่องนี้

ฉันจะบรรลุ เป้าหมาย ของฉันได้อย่างไร

เราต้องมีศรัทธา เราต้องมีศรัทธาในพระเจ้า
เราต้องมีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และ
ไอ้ สิ่งที่ปรารถนาอย่างยิ่งคือเราต้องมีศรัทธา
ในตัวเอง

เมื่อท่านตั้งเป้าหมายและให้คำมั่นกับตนเองว่าจะ
สร้างวินัยที่จำเป็นให้ตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น
ท่านจะขจัดปัญหาส่วนใหญ่ในชีวิตท่านได้ จงใช้
พลังงานของท่านทำสิ่งที่ทำให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลง

ถ้าเป้าหมายของท่านชอบธรรม จงมุ่งมั่นทำตาม
เป้าหมายเหล่านั้น

ท่านต้องปลูกฝังความปรารถนาในการพัฒนาทักษะ
ของการตั้งเป้าหมายที่มีคุณค่าและปฏิบัติได้จริง

สิทธิ์เสรี

คือของประทานที่ให้เราเลือกด้วยตนเอง

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้
มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

ส “ขสันต์วันเกิดจะ จูเลียนา!” คุณ
พ่อบอก ท่านยื่นกล่องที่ห่อด้วย
กระดาษมันวาวและผูกโบว์ให้
จูเลียนา

จูเลียนายิ้มแป้น เธอตื่นเต้นที่ได้รับของ
ขวัญจากคุณพ่อและอดใจไม่ไหวที่จะ
เปิดกล่อง

ท่านตื่นเต้นเหมือนจูเลียนาหรือไม่
เมื่อท่านได้รับของขวัญ พระบิดา
บนสวรรค์ประทานของขวัญล้ำ

ค่าให้เราแต่ละคน
สิ่งนั้นเรียกว่าสิทธิ์เสรี
สิทธิ์เสรีคือความสามารถ

ในการเลือกด้วยตนเอง

ก่อนเราจะมายังโลกนี้ ซาตานไม่ต้อง
การให้ใครมีสิทธิ์เลือก เขาต้องการบังคับ
เราให้มายังแผ่นดินโลกและทำสิ่งที่เขา
ต้องการให้เราทำ แต่พระบิดาบนสวรรค์
ทรงทราบว่าเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องเลือก
ด้วยตัวเราเอง เนื่องด้วยการเลือกที่ถูกต้อง
ในแต่ละครั้ง เราจึงใกล้ชิดพระบิดาบน
สวรรค์และพระเยซูคริสต์มากขึ้น พระองค์
ทรงต้องการให้เราทำการเลือกที่ดีเพื่อเรา
จะสามารถกลับไปอยู่กับพระองค์อีก

ปีนี้ในปฐมวัยเรากำลังเรียนรู้วิธีที่เรา
จะใช้สิทธิ์เสรีใน ลสด—เลือกสิ่งดี! ■

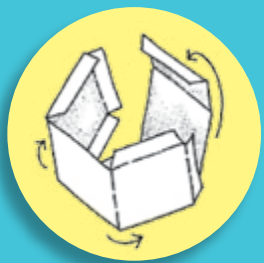
เพลงและพระคัมภีร์

- “ลูกพระผู้เป็นเจ้า” *โครงร่าง*
สำหรับช่วงเวลาของการ
แบ่งปัน 2012 หน้า 28
- 2 เนีไฟ 2:27

ท่านเท่านั้น

ค่าวันหนึ่ง ให้นักถึงการเลือก
ที่ท่านทำระหว่างวัน วาดรูป
เขียนบทกวี หรือแต่งเพลง
เกี่ยวกับการเลือกที่ดีหนึ่ง
อย่างที่ท่านทำ

เกม ลอด

ท่านสามารถเล่นเกมนี้กับครอบครัวเพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิทธิ์ตัดแบบลูกเต๋าแล้วทากาวติดกับกระดาษแข็ง พับลูกเต๋าดังตัวอย่างทากาวตรงแถบที่เป็นสีเขียวและประกอบลูกเต๋า แล้วปล่อยให้แห้ง

นี่เป็นวงกลมกับครอบครัว ให้คนหนึ่งทอยลูกเต๋าดำแล้วอ่านด้านที่อยู่ข้างบน พุดถึงการเลือกต่างๆ ที่ทำได้ในสถานการณ์นั้น จะเกิดอะไรขึ้นกับการเลือกแต่ละอย่าง ส่งลูกเต๋าคู่ให้คนถัดไปทอย

เด็กผู้ชายคนใหม่ นั่งข้างหนู
ในชั้นเรียน

หนูทำอะไร

น้องสาวอยากเล่นกับหนู
และเพื่อน ๆ ของหนู

หนูทำอะไร

เจเรมีถามว่าเขาจะขอลอก
การบ้านของหนูได้ไหม

หนูทำอะไร

มาร์ตินชวนหนูไปดูหนัง
ในวันอาทิตย์

หนูทำอะไร

เลอาห์กำลังถูกรังแก
ที่โรงเรียน

หนูทำอะไร

ลุงเสนอให้หนู
กินกับลุงๆ ลุงๆ

พระคัมภีร์มอรมอน สอนเรื่องพระเยซูคริสต์

โดย ไดแอน แอล. แมนแกม

พันธสัญญาเดิมบอกเราเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ก่อนพระองค์เสด็จมาประทับบนแผ่นดินโลก พระองค์มีพระนามว่าพระเยโฮวาห์ พันธสัญญาเดิมบอกเรื่องราวของผู้คนที่ติดตามพระเยโฮวาห์

พันธสัญญาใหม่เป็นพระคัมภีร์เล่มหนึ่งที่บอกเราเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระเยซูบนแผ่นดินโลก เหล่าสาวกของพระองค์เขียนเกี่ยวกับพระชนม์ชีพและคำสอนของพระองค์

พระสุรเสียงของพระเจ้าเข้ามา
ในความคิดของอีโนสเมื่อท่าน
สวดอ้อนวอน

พระคัมภีร์มอรมอนสอนเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และผู้คนที่ติดตามพระองค์เช่นกัน

พระคัมภีร์มอรมอนเริ่มในเยรูซาเล็ม ช่วงสมัยพันธสัญญาเดิม ประมาณ 600 ปีก่อนพระเยซูประสูติ พระคัมภีร์มอรมอนกล่าวไว้ว่าพระเจ้าทรงนำศาสดาพยากรณ์สี่สิบกับครอบครัวออกจากเยรูซาเล็มอย่างไรเพื่อไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ซึ่งอยู่อีกฝั่งของมหาสมุทรในโลกใหม่

ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนสอนว่าพระเยซูจะเสด็จมายังแผ่นดินโลก

พี่ชายของเจเร็ดเห็นพระเยซูคริสต์

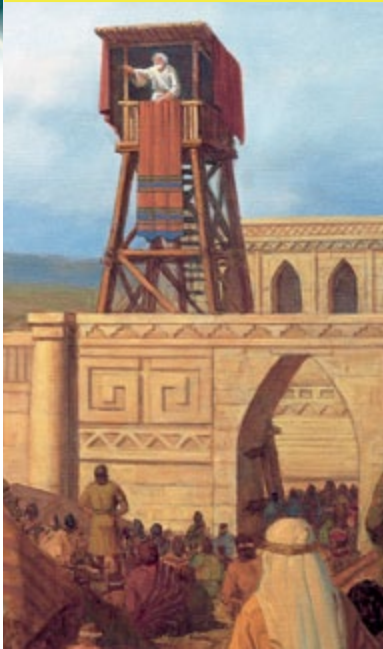
พวกท่านสอนด้วยการกลับใจและทำตามพระเยซูคริสต์จะนำความสุขมาให้

หลังจากพระเยซูถูกตรึงกางเขนและฟื้นคืนพระชนม์ในเยรูซาเล็ม พระองค์เสด็จเยือนโลกใหม่เพื่อสอนผู้คน พระองค์ทรงสอนเรื่องบัพติศมา ศีลระลึก และวิธีรักผู้อื่น พระองค์ทรงจัดตั้งศาสนจักรกับอัครสาวกสิบสอง พระองค์ทรงนำเด็กๆ มารวมกันและอวยพรพวกเขา แจกเช่นที่

ลีไฮเห็นพระเยซูคริสต์ในความฝันหรือนิมิต

กษัตริย์เป็นจามินสอนผู้คนที่เกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซู

พระองค์ทรงทำในพันธสัญญาใหม่ เช่นเดียวกับศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิล ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนแบ่งปันประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์เช่นกัน

ศาสดาพยากรณ์ท่านสุดท้ายในพระคัมภีร์มอรมอนคือโมโรไนผู้มีชีวิตเมื่อประมาณ 400 ปีหลังจากพระเยซูเสด็จเยือนโลกใหม่ ก่อนจะสิ้นชีวิตโมโรไนเขียน

ว่าทุกคนที่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนจะรู้ได้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงถ้าผู้อ่านสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา โมโรไนเชื้อเชิญให้ทุกคน “มาหาพระคริสต์” (โมโรไน 10:32)

เด็กๆ ในปัจจุบันสามารถสวดอ้อนวอนได้เช่นกันเพื่อให้ได้รับประจักษ์พยานว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงและพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา ■

ผูกมิตร ข้าม แปซิฟิก

โดย เจน แชนเซ็น ลาสเซทเทอร์

เมื่อนักศึกษาพยาบาลบางคนจากมหาวิทยาลัยบริดจ์มังก์เตรียมจะไปตองกา พวกเขาคิดว่าคงสนุกดีถ้าเด็กๆ จากยูทาห์และตองกาได้เป็นเพื่อนกัน

นักศึกษาจึงขอให้เด็กปฐมวัยในวอร์ดไอคฮิลล์ที่เก่าในโพรวู ยูทาห์วาดรูปให้เด็กในตองกา พวกเขาถ่ายรูปเด็กๆ เหล่านั้นด้วย

เมื่อไปถึงตองกา นักศึกษาพยาบาลช่วยดูแลช่วงเวลาของการแบ่งปันในวอร์ดเนอ้อาฟูที่สาม พวกเขาแจกภาพวาดและภาพถ่ายจากเด็กในยูทาห์ให้เด็กแต่ละคน เด็กๆ ตื่นเต้นที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพื่อนใหม่ในยูทาห์

เด็กๆ วาดรูปให้เด็กในยูทาห์ บางคนเขียนข่าวสารเกี่ยวกับตนเองและชีวิตในตองกา บ้างก็เขียนเป็นภาษาอังกฤษ บ้างก็เขียนเป็นภาษาตองกา ประธานปฐมวัยของ

พวกเขาเขียนคำแปลข่าวสารภาษาตองกาเป็นภาษาอังกฤษ นักศึกษาพยาบาลถ่ายรูปเด็กๆ

เด็กผู้ชายคนหนึ่งเขียนว่า “ผมเล่นรักบี้ และตองการ้อนมาก” เด็กผู้หญิงคนหนึ่งเขียนว่า “ฉันชอบรูปของคุณ คุณสวยมาก ฉันชอบร้องเพลงเหมือนคุณ” เด็กอีกคนหนึ่งเขียนเกี่ยวกับปฐมวัยและแสดงความรัก “บทเรียนของฉันวันนี้เกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์ ฉันรักคุณมากนะ!” ■

ภาพถ่ายเมื่อถ่ายโดย เจน แชนเซ็น ลาสเซทเทอร์

พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น

โดย โรสแมรี่ เอ็ม. วิกซอม
ประธานปฐมวัยสามัญ

“เราทุ่มเทจิตวิญญาณเราในการ
สวดอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้า,
เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เรา
เข้มแข็งขึ้น” (เอลมา 58:10)

เมื่อลูกชายคนหนึ่งของเราอายุ 11
ขวบ เขาตื่นขึ้นมาพร้อมกับปวด
ศีรษะมาก ตอนแรกดิฉันคิดว่าเขา
แค่ถ่วงเวลาไปโรงเรียน แต่ก็รู้ว่าไม่ช้าว่า
เขามีไข้สูง ดิฉันพาเขาไปพบแพทย์และ
ไม่นานเราก็รีบไปโรงพยาบาล ที่นั่นแพทย์
วินิจฉัยว่าเขาป่วยหนักด้วยโรคเยื่อหุ้ม
ไขสันหลังอักเสบ

ขณะที่อาการของเขาหนักขึ้นเขาก็
เริ่มมีอาการชัก แพทย์ขอให้ดิฉัน
ออกจากห้อง ขณะเดินไปที่ห้องโถง
ดิฉันกลัวและเริ่มร้องไห้
ผู้หญิงคนหนึ่งที่ดีฉัน
ไม่รู้จักโอบกอด
ดิฉัน

ดิฉันสวดอ้อนวอนออกเสียงขอให้พระบิดา
บนสวรรค์ทรงช่วยลูกชายของดิฉันและ
ขอให้ทุกอย่างราบรื่น ดิฉันจำได้ถึงความรู้สึก
สับสนอย่างมากมาย

ลูกชายของดิฉันรับการผ่าตัดและพักฟื้น
อยู่หลายสัปดาห์ ปัจจุบันเขามีสุขภาพดี
แต่งงานแล้ว และเป็นคุณพ่อของลูกสาว
น่ารักสองคน ประสบการณ์นี้เป็นตัวอย่าง
สำหรับดิฉันถึงพลังของการสวดอ้อนวอน
มีเพลงปฐมวัยเพลงหนึ่งชื่อว่า “การ

สวดอ้อนวอนของเด็กๆ” เพลงนั้นถามว่า
“พระบิดาสวรรค์ ทรงอยู่ที่นั่นไหม? พระ
ทรงได้ยินและตอบคำสวดของเด็กเด็ก
ไหม?” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 6)

คำตอบคือ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น ทรง
ได้ยิน และทรงตอบ

ถ้าท่านเคยสงสัยว่าพระบิดาบนสวรรค์
ทรงพระชนม์หรือไม่ นั่นคือเวลาที่ต้อง
คุกเข่าและทูลถามว่า “พระบิดาบนสวรรค์
พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นจริงหรือ ข้าพระองค์
เคยอยู่กับพระองค์ก่อนมาโลกนี้จริงหรือ
ข้าพระองค์จะกลับไปอยู่กับพระองค์ได้
อีกหรือไม่”

พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอน
ของท่าน พระองค์จะทรงบอกให้ท่านรู้ว่า
พระองค์ประทับอยู่ที่นั่น ท่านไม่มีวันโดด
เดี่ยว เราต้องการพระองค์ทุกโมงยาม และ
พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อเรา ■

เสื้อผ้าที่เหมาะสม

โดย ชารห์ โซว์

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง” (1 ทิโมธี 4:12)

4. แอนนาชอบชีสเตอร์ผู้สอน
ศาสนาสองคนในเวิร์ดของ
เธอ พวกเขาจับมือทักทาย
เธอที่โบสถ์ พวกเขายิ้ม
เมื่อเธอโบกมือให้พวกเขา
บนถนน และพวกเขาสวด
อ้อนวอนกับครอบครัวเธอ
เมื่อพวกเขามารับประทาน
อาหารที่บ้าน

5. วันอาทิตย์ แอนนาแทบอดใจรอไม่ไหวที่จะอวดชุดใหม่กับ
ผู้สอนศาสนา เมื่อเธอเห็นพวกเขาที่โบสถ์ เธอหมุนตัวให้ดู

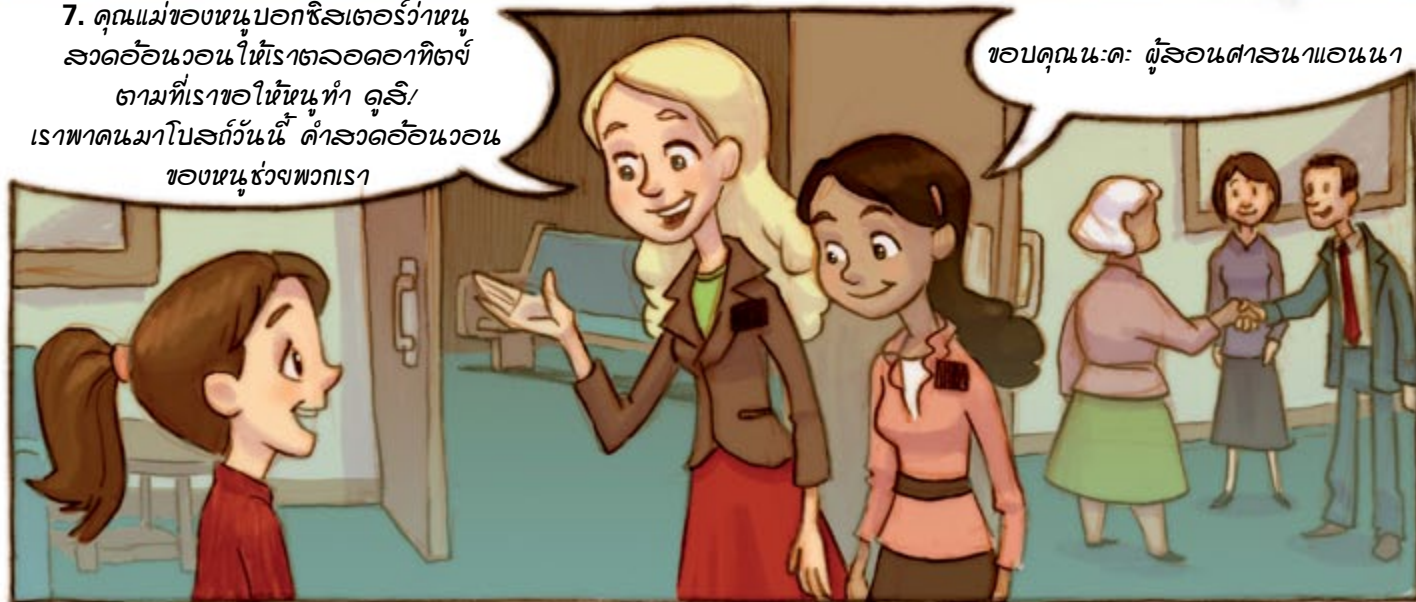
ตอนนี้หนูดูเหมือน
พวกคุณแล้ว!

6. หนูดูเหมือนกันพวกเราเลย

หนูไม่ได้ดู เหมือน
ผู้สอนศาสนาเท่านั้นนะ-ค:
หนูเป็นผู้สอนศาสนาด้วย!

7. คุณแม่ของหนูบอกซิสเตอร์ว่าหนู
สวดอ้อนวอนให้เราตลอดอาทิตย์
ตามที่เราขอให้หนูทำ ดูนี!
เราพาคุณมาโบสถ์วันนี้ คำสวดอ้อนวอน
ของหนูช่วยพวกเรา

ขอบคุณนะ-ค: ผู้สอนศาสนาแอนนา

ฉันเป็นผู้สอนศาสนาได้ตั้งแต่นี้!

โดย ฮิคาริ ลอฟตัส และ
ฮิลารี วัตคินส์ เลมอน

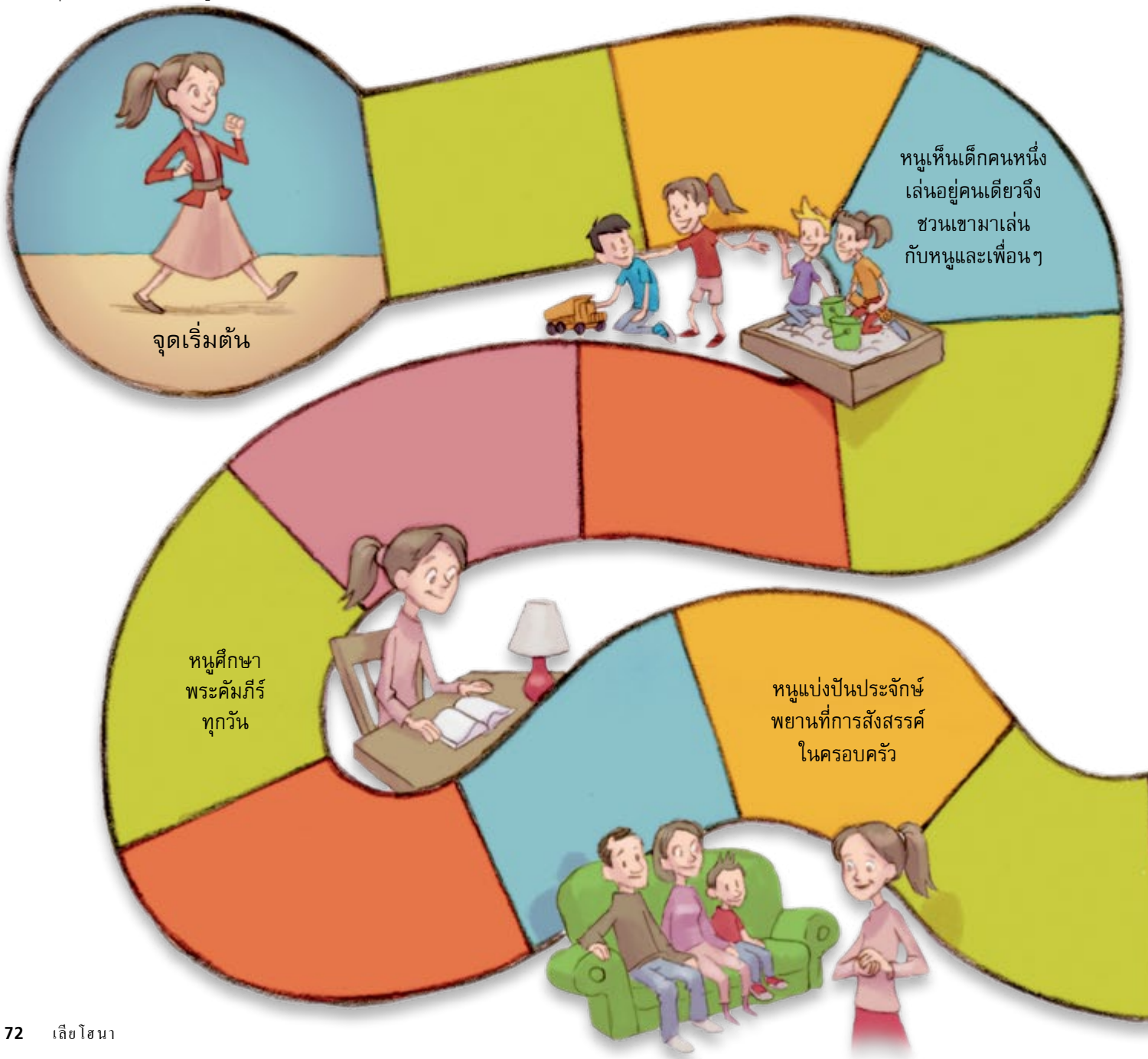
แอนนากำลังพยายามทำตามแบบ
อย่างของผู้สอนศาสนา ทำตามคำ
แนะนำด้านล่างเพื่อเธอจะสามารถทำการ
เลือกที่จะช่วยเธอเป็นผู้สอนศาสนาตั้งแต่นี้
เดี๋ยวนี้

อุปกรณ์ที่ต้องใช้: ลูกเต๋าหรือกระดาษ

หกชิ้นเขียนเลข 1 ถึง 6 ใส่ไว้ในถุงกระดาษ
ใบเล็ก; เหรียญ เมล็ดถั่ว หรือวัตถุชิ้นเล็ก
ให้คนละชิ้น

วิธีเล่น: ผู้เล่นแต่ละคนหยิบของชิ้นเล็ก
มาคนละหนึ่งชิ้นเพื่อใช้เป็นเบี้ย ผลัดกัน
ทอยลูกเต๋าหรือหยิบกระดาษหนึ่งชิ้นออก

จากถุง แล้วเดินเบี้ยเท่ากับจำนวนตัวเลข
ที่ทอยหรือหยิบขึ้นมาได้ ถ้าท่านหยุดตรง
ช่องซึ่งบอกบางอย่างที่ผู้สอนศาสนาจะ
ทำให้เดินเพิ่มอีกหนึ่งช่อง ผลัดกันเล่นจน
กระทั่งทุกคนข้ามเส้นชัยที่ผู้สอนศาสนา
รออยู่!

ภาพประกอบโดย เจค พาร์คเกอร์

ความช่วยเหลือ สำหรับบิดามารดา

พุดคุยกับลูกๆ ของท่านว่าการแต่งกายสุภาพเรียบร้อยแสดงถึงความเคารพต่อพระบิดาบนสวรรค์และต่อตนเองอย่างไร ถามพวกเขาว่าเหตุใดพวกเขาจึงคิดว่าผู้สอนศาสนาแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

ท่านอาจแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาให้ลูกๆ ฟัง เล่าเรื่องการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่าน เล่าประสบการณ์ที่ท่านเคยทำงานเผยแผ่ศาสนา หรือบอกว่าเหตุใดงานเผยแผ่ศาสนาจึงสำคัญต่อท่าน

หนูแสดงความ
คารวะที่โบสถ์

หนูช่วย
คุณแม่พับผ้า

หนูจำได้ว่าต้อง
สวดอ้อนวอนให้
ผู้สอนศาสนา

ขอบคุณ
สำหรับการเป็น
ผู้สอนศาสนา
ที่ดี!

จุดสิ้นสุด

หนูนึกถึง
พระผู้ช่วยให้รอด
ระหว่างศีลระลึก

ศูนย์หนุ่มสาวโสตสร้างอนุสรณ์หลัง

โดย สเตฟานี จิน จอห์นสัน

นิตยสารศาสนจักร

ศูนย์สำหรับหนุ่มสาวโสตของศาสนจักรไม่ได้มีเพียงเพื่อปกป้องอนุสรณ์หลังจากการล่อลวงของโลกเท่านั้น—แต่ยังมีเพื่อเตรียมผู้นำในปัจจุบันและอนาคตของศาสนจักรให้เปลี่ยนแปลงโลกเช่นกัน

ขณะที่โปรแกรมสถาบันขยายออกไป ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาว—ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในยุโรป—มีทั้งชั้นเรียนศาสนาและสถานที่ให้คนหนุ่มสาวร่วมทำกิจกรรมด้วยกันไม่ว่าจะเป็นทำอาหารเย็น ทำการบ้าน เล่นปิงปอง ไปจนถึงแบ่งปันพระกิตติคุณ

ส่งเสริมให้ศาสนจักรเติบโตผ่านคนหนุ่มสาว

ช่วงใกล้ปลายปี 2003 โครงการศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวเริ่มต้นด้วยการเปิดศูนย์สี่แห่งในโคเปนเฮเกน เดนมาร์ก และเบอร์ลิน ฮัมบูร์ก ไลพซิก ในเยอรมนี เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองส่งเสริมให้โครงการนี้เติบโตมากขึ้นเมื่อประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) เรียกให้ท่านควบคุมดูแลภาคยุโรปตอนกลางในปี 2004

เอริก ปโซตา รองผู้อำนวยการเซมินารีและสถาบันระดับภาคในยุโรปกล่าวว่า ปัจจุบันผู้นำฐานะปุโรหิตจำนวนมากในยุโรปอยู่ในวัยต่ำกว่า 30 ปี ณ ช่วงเวลานั้น

“ความรู้สึกทางวิญญาณที่บอกเอ็ดเดอร์เพอร์รี่ว่าการเติบโตของศาสนจักรในยุโรปจะเกิดขึ้นผ่านผู้คนวัย 18 ถึง 30 ปี ส่งผลอย่างลึกซึ้งต่อคนหนุ่มสาวและผู้นำฐานะปุโรหิตทุกระดับในยุโรป” เอ็ดเดอร์ปโซตา กล่าวโดยกล่าวต่อไปว่า ความรู้สึกที่เอ็ดเดอร์เพอร์รี่ได้รับยังคงมีความหมายต่อคนหนุ่มสาวทุกวันนี้ “เพราะนั่นช่วยให้พวกเขาเข้าใจหน้าที่รับผิดชอบที่ตนมีต่อการเติบโตของศาสนจักร”

ปัจจุบันมีศูนย์ในยุโรปมากกว่า 140 แห่ง และอีก 30

แห่งกำลังอยู่ระหว่างก่อสร้าง ศูนย์ทุกแห่งเตรียมอนุสรณ์หลังให้พร้อมเผยแพร่พระกิตติคุณไปทั่วโลก

สร้างอาณาจักรและมิตรภาพในนอร์เวย์

ศูนย์คนหนุ่มสาวในออสโล นอร์เวย์ เป็นเพียงศูนย์อีกแห่งหนึ่งที่คนหนุ่มสาวเรียนรู้วิธีสร้างอาณาจักร ยกตัวอย่างเช่น มาติลด์ กิโยเมท์ จากฝรั่งเศส ผู้สอนศาสนาเริ่มสอนเธอที่ศูนย์แห่งหนึ่งในปารีสเมื่อปี 2009 หลังจากเพื่อนของซิสเตอร์กิโยเมท์เชิญชวนเธอมาเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ

ซิสเตอร์กิโยเมท์รับบัพติศมาในปี 2010 แล้วย้ายไปอยู่ที่นอร์เวย์เป็นเวลาหนึ่งปี ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวที่นั่นยังคงมีบทบาทต่อไปในประจักษ์พยานที่เติบโตของเธอ

“ศูนย์เป็นบ้านอีกหลังหนึ่งจริงๆ ที่นี้อบอุ่นกว่าหอพักของดิฉันเสียอีก” ซิสเตอร์กิโยเมท์กล่าว “ผู้สอนศาสนาคู่สามีภรรยาประจำศูนย์เป็นเหมือนคุณพ่อคุณแม่—เป็นคนที่เราจะขอคำปรึกษาและคำแนะนำได้เป็นอย่างดี ทั้งในปารีสและในออสโล ดิฉันสามารถไปหาผู้สอนศาสนาคู่สามีภรรยาเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ซึ่งดิฉันทำเช่นนั้นที่บ้านไม่ได้ เพราะเป็นสมาชิกคนเดียวในครอบครัว”

แซม แบลเน็ต บัพติศมาเมื่อปี 2009 เขาเป็นสมาชิกคนเดียวในครอบครัวเช่นกัน การทำงานเผยแผ่ที่ศูนย์ออสโลช่วยให้เขาได้แบ่งปันพระกิตติคุณกับญาติพี่น้องเมื่อกลับไปเยี่ยมพวกเขาที่เนปาล เขาเล่าให้ญาติพี่น้องฟังเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตและพระคัมภีร์มอรมอน ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยผู้สอนศาสนาสอนหลักธรรมเดียวกันนี้ให้แกคนอื่น ๆ ในออสโล

“ครอบครัวผมต้องการรู้สึกแบบเดียวกับผม” บราเดอร์แบลเน็ตกล่าว “พวกเขาเห็นความแตกต่างระหว่าง ‘แซมคนเก่า’ กับ ‘แซมคนใหม่’ เมื่อก่อนผมไร้อนาคต

**ศูนย์สำหรับ
คนหนุ่มสาว
เป็นสถานที่
ชุมนุมให้คน
รุ่นใหม่สามารถ
เตรียมเป็น
อิทธิพลต่อ
โลกด้วยข่าวสาร
พระกิตติคุณ**

ทำตัวเหลวไหล แต่หลังจากรับบัพติศมา ผมเคยเข้ามา
ในศูนย์แล้วรู้สึกทุกอย่างดีขึ้นกว่าเดิม”

บราเดอร์แบสเน็ตไม่ใช่คนเดียวที่รู้สึกจรรโลงใจและ
ได้รับแรงจูงใจจากพระวิญญาณในศูนย์แห่งนี้ เบนจา-
มิน เคอร์รี่ จากสกอตแลนด์ ทำงานที่ออสเตรเลียในช่วงฤดู
ร้อนสองปีที่ผ่านมา เขาเห็นศูนย์เป็นเสมือนหนึ่งสถานที่
ที่เขาจะเลิกได้ว่าสิ่งใดสำคัญจริงๆ

“ศูนย์เป็นที่คุ้มภัยผมจากโลก” บราเดอร์เคอร์รี่กล่าว
“ผมรู้สึกจริงๆ ถึงสันติสุขและความปลอดภัยเมื่อผมอยู่
ที่นั่น ผมคิดว่าประสบการณ์ที่ให้กำลังใจผมมากที่สุด
บางอย่างมาจากการได้นั่งอยู่ในศูนย์ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งในช่วงการสังสรรค์ในครอบครัว รวมถึงการได้พูดคุย
เกี่ยวกับเรื่องที่เราวิตกกังวลมากๆ เรื่องที่เราคิดว่ายาก
ลำบาก ประสบการณ์เหล่านี้เตือนให้ผมนึกถึงความ
สำคัญของหลักธรรมเรียบง่ายในพระกิตติคุณ”

สร้างคนหนุ่มสาวและผู้นำในอนาคต

ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวทำมากกว่าช่วยให้คนหนุ่ม

สาวเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เพื่อนและครอบครัว
ในพระกิตติคุณ แต่ศูนย์กำลังสร้างผู้นำ หนุ่มสาวใส
ผลัดกันได้รับเรียกให้รับใช้ในสภาผู้นำที่ศูนย์พร้อมกับ
วางแผนกิจกรรมและชั้นเรียนต่างๆ

ประสบการณ์เช่นนั้นทำให้บาร์บารา มาโตวู เดิมมา
จากยูกันดาแต่เวลานี้เป็นพลเมืองของนอร์เวย์ มี “โอกาส
สัมผัสความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าของมีต่อลูกๆ ทุกคนของ
พระองค์” เธอกล่าว “นั่นเสริมสร้างประจักษ์พยานของ
ดิฉันเกี่ยวกับองค์การของศาสนจักร ทั้งยังสอนดิฉันว่า
อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่สามารถสร้างได้ด้วยคน
เพียงคนเดียว แต่คนจำนวนมากต้องร่วมมือกันด้วยความ
สามัคคี”

ขณะคนหนุ่มสาวได้รับการอบรมเพื่อให้สามารถรับ
ใช้การเรียกในศาสนจักรในอนาคต พวกเขายังได้รับ
ประสบการณ์ที่จะช่วยให้เป็นคู่ครองและบิดามารดาที่
ดีเช่นกัน พวกเขาพร้อมจะเปลี่ยนแปลงโลกไม่เพียงใน
พื้นที่สาธารณะเท่านั้นแต่ในบ้านด้วยเช่นกัน

“หลักธรรมการเป็นผู้นำที่เรียนรู้ในสภาหนุ่มสาวใส
เป็นหลักธรรมเดียวกันที่จะใช้ได้ดีเมื่อหนุ่มสาวใสเป็น
บิดามารดา—นั่นคือ ความอดทน การสื่อสาร การให้
แนวทางและปล่อยให้คนอื่นใช้สิทธิ์เสรีทำภารกิจให้
สำเร็จ ตลอดจนการทำตามการกระตุ้นเตือนของพระ
วิญญาณ” เจอร์ราร์ด โซเรนเซ็นกล่าว เขากับแนนซี
ภรรยา รับใช้ในศูนย์ที่ทรอนด์เฮม นอร์เวย์

ศูนย์สำหรับคนหนุ่มสาวจะต่อสู้ต่อไปกับบาปที่กำลัง
เติบโตในโลก โดยทำงานให้แน่ใจว่าผู้นำในอนาคตของ
ศาสนจักรกำลังเติบโตเร็วยิ่งกว่า

“คนหนุ่มสาวมาที่ศูนย์เพื่อทำความรู้จักพระกิตติคุณ
ไม่เพียงในเชิงทฤษฎีเท่านั้นแต่โดยการประยุกต์ใช้หลัก
ธรรมการแบ่งปันพระกิตติคุณและการรับใช้เพื่อนต่าง
ศาสนาเช่นกัน” บราเดอร์โซตากล่าว “ศูนย์ช่วยคน
รุ่นใหม่เตรียมตัวอย่างดีให้รับใช้พระเจ้าด้วยความ
กระตือรือร้นและด้วยมุมมองนิรันดร์” ■

วิสุทธิชนในสหราชอาณาจักรและ บราซิลมีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์

ปี ตั้งแต่เดือนเมษายนที่ผ่านมามีผู้บริจาคเงินสูงสุดเพื่อเชิญให้สมาชิกทุกคนในศาสนจักรมีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์ช่วงปีที่จะมาถึง วิสุทธิชนทั่วโลกต่างขานรับคำเชิญนั้น อย่างน้อยในสองประเทศ—สหราชอาณาจักรและบราซิล—หน่วยต่างๆ มีส่วนร่วมในการนี้กำลังกับสมาชิกคนอื่นๆ ทั่วประเทศ

สหราชอาณาจักร

เมื่อวันจันทร์ที่ 5 กันยายน ค.ศ. 2011 สมาชิกจากสเทศ 11 แห่งทั่วประเทศอังกฤษ พร้อมด้วยประธานภาค เอริก ดับเบิลยู. โคพิชกา แห่งสาวกเจ็ดสิบ มาร่วมโครงการมือที่

ช่วยเหลือในทอดเทนแฮม มาร์ชเซต กิจกรรมนี้มีได้เป็นเพียงวาระครบรอบปีที่ 75 ของโปรแกรมสวัสดิการศาสนจักรเท่านั้น แต่ยังเป็นกาเปิดตัวเป็นทางการอีกครั้งของโครงการรณรงค์ทำความสะอาดเมืองหลวงปี 2011 แห่งกรุงลอนดอนเช่นกัน สมาชิก—และสำนักนายกเทศมนตรี—ร่วมกันกำจัดวัชพืช สร้างแปลงปลูกดอกไม้ ตัดไม้เป็นท่อน ถางพื้นที่รก และเก็บขยะจากสวนสาธารณะลิแวลลีย์พาร์ค

ในวันเดียวกันสมาชิกในเขตอื่นๆ ของกรุงลอนดอนร่วมโครงการมือที่ช่วยเหลือ ณ สถานสงเคราะห์เด็กเฮเวนแฮร์สและสถานสงเคราะห์เด็ก

ริชาร์ดแฮร์ส

ที่ริชาร์ดแฮร์ส สมาชิก 18 คนจากเวิร์ดสเตรตเฟิร์ดช่วยกันทาสีอาคารสำนักงาน กำจัดวัชพืช ตัดต้นไม้ กวาดพื้น และซ่อมแซมอุปกรณ์ นี่เป็นครั้งแรกที่สถานสงเคราะห์ติดต่อกับศาสนจักร ชาร์ลอตต์ อีเยรา ผู้จัดการโครงการบำเพ็ญประโยชน์ที่ริชาร์ดแฮร์สกล่าว

“ดิฉันประทับใจวิธีที่อาสาสมัครทำงานด้วยความกระตือรือร้นและมีความสุข” เธอกล่าว “พวกเขาทำอย่างดีที่สุดแม้กระทั่งงานเล็กๆ น้อยๆ เช่นกวาดทางเดิน”

ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา สมาชิกศาสนจักรในเกรตบริเตน

**สเตมากกว่า
11 แห่งจาก
ประเทศอังกฤษ
มารวมกันเมื่อ
วันที่ 5 กันยายน
ค.ศ. 2011
เพื่อทำโครงการ
บำเพ็ญประโยชน์
ในพื้นที่ต่างๆ
สามเขตทั่วกรุง
ลอนดอน**

ภาพถ่ายโดย ลินด์เซย์ พิลลิปส์

และไอร์แลนด์เหนือได้จัดและมีส่วนร่วมในโครงการบำเพ็ญประโยชน์หลายสิบโครงการทั่วราชอาณาจักร

บราซิล

เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ. 2011 ภาพผู้คนหลายร้อยคนสวมเสื้อกั๊กสีเหลืองร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์ทั่วบราซิลในการฉลองครบรอบปีที่ 12 มื้อที่ช่วยเหลือของมอรมอน โปรแกรมหนึ่งในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชนและบรรเทาทุกข์จากภัยพิบัติให้แก่ผู้คนที่ต้องการความช่วยเหลือ

อันที่จริงมือที่ช่วยเหลือของมอรมอน (*Mãos que Ajudam*) เดิมที่เป็นวิธีหนึ่งในประเทศบราซิลที่ใช้ทำความรู้จักมิตรสหายและเพื่อนบ้านด้วยงานช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม ปัจจุบันนี้กลายเป็นกิจกรรมหลักอย่างหนึ่งที่ทำเป็นประจำทุกปี

ปีนี้นับว่าบำเพ็ญประโยชน์เต็มไปด้วยเสียงร้องเพลง เสียงหัวเราะ และเสียงปรบมือ เมื่อชายหญิงและเด็ก 120,000 คนกวาดถนน ทำความสะอาดโรงเรียน ซ่อมอาคาร ตกแต่งสวนสาธารณะ และมีส่วนร่วมในโครงการบำเพ็ญประโยชน์อื่นๆ ในประเทศที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและมีประชากรมากที่สุดในละตินอเมริกา สมาชิกศาสนจักรร่วมมือกับสมาชิกในชุมชนบำเพ็ญประโยชน์อันจะเกิดประโยชน์แก่ทุกคน

ในเบโลโอริซอนตี เรซีฟี และบาเฮีย อาสาสมัครมากกว่า 6,000 คนระดมกำลังด้านภัยไข้เลือดออก

ในรัฐดัจาเนรู อาสาสมัครทำความสะอาดโรงเรียนเอกชนและศูนย์เลี้ยงเด็ก ในปอร์ตูอาเลเกร อาสาสมัคร 1,500 คนทำความสะอาดโรงเรียน บางส่วนให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด

กว่าสองเดือนก่อนวันบำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัครมากกว่า 500 คนช่วยกันรวบรวมอาหารจากผู้บริจาคและนำไปให้ครอบครัวขาดส่น 175 ครอบครัวในเซาโจเซ เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม

สมาชิกศาสนจักรในบลูเมเนาบริจาคอาหารประมาณ 300 ปอนด์ (136 กก.) ให้ *Casa de Apoio às Crianças Portadoras de Mielomeningocele e Neoplasia* (สถานสงเคราะห์เด็กที่ป่วยด้วยโรคกระดูกสันหลังโหว่และเนื้องอก) นอกจากนี้ อาสาสมัครยังสอนหลักธรรมพื้นฐานเกี่ยวกับการสะสมอาหารให้แก่สถาบันดังกล่าว

“เทคนิคที่เราเรียนรู้จะช่วยให้เราเก็บอาหารไว้ในตู้ เนื่องจากอาหารส่วนใหญ่ของเราบูดเสียในสภาพที่มีความชื้น” เอเดรียน เจ. แบคส์ รูออฟฟ์ นักสังคมสงเคราะห์กล่าว ■

หมายเหตุบรรณาธิการ: แบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับวันบำเพ็ญประโยชน์ของท่านที่ LDS.org/service/welfare-75th-anniversary

ล่าสุด
เครดิตภาพถ่ายหน้า 73 ใน *เสี้ยวไฮนา* ฉบับเดือนตุลาคม 2011 ควรเป็นดังนี้ “ภาพถ่ายโดย เมแกน โทลแมน” ■

ประกาศหัวข้อสหกิจกรรมปี 2012: “จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป”

หัวข้อ สหกิจกรรมประจำปี 2012 คือ “จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป, เพื่อแสงสว่างของเจ้าจะเป็นธงให้ประชาชาติ” (คพ. 115:5)

พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเปิดเผยที่ประทานแก่ศาสตราจารย์จอเซฟ สมิท ที่ฟาร์เวสต์ มิสซูรี สหรัฐอเมริกา ในปี 1838 ในเวลานั้นเป็นคำพูดกับเจ้าหน้าที่ควบคุมของศาสนจักร แต่ในฐานะหัวข้อสหกิจกรรม พระคัมภีร์ข้อนี้ประยุกต์ใช้กับเยาวชนวัย 12 ถึง 18 ปีทั่วศาสนจักรเช่นกัน

หัวข้อนี้อาจใช้เสริมในพิธีเปิดสหกิจกรรม เป็นหัวข้อให้เยาวชนพูดในการประชุมศีลระลึก และเป็นสาระสำคัญในกิจกรรมเยาวชน เช่น ค่าย การประชุมใหญ่เยาวชน และการให้ข้อคิดทางวิญญาณ นอกจากนี้ยังอาจใช้เป็นสาระสำคัญในกิจกรรมพิเศษทางวัฒนธรรมและกิจกรรมเต้นรำ ดนตรี ตลอดจนการแสดงอื่นๆ ได้เช่นกัน

ผู้นำศาสนจักรขอให้ผู้นำเยาวชนในท้องถิ่นแนะนำหัวข้อนี้โดยใช้วิธีดี *สื่อเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน 2012: จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป* ซึ่งจะจัดส่งไปยังหน่วยต่างๆ ในเดือนพฤศจิกายน 2011

วิธีดีชุดนี้สามารถใช้เป็นส่วนเสริมในการประชุมโครัม ชันเรียน การประชุมใหญ่เยาวชน และกิจกรรมเยาวชนอื่นๆ ตลอดทั้งปี โดยจะจัดทำเป็นภาษาควางตุ้ง อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี จีนกลาง โปรตุเกส รัสเซีย และสเปน สื่อการเรียนการสอนเพิ่มเติมจะมีอยู่ในนิตยสาร *เสี้ยวไฮนา* นิตยสาร *New Era* และใน LDS.org ตั้งแต่ปี 2012 ■

ติดตั้งอินเทอร์เน็ตใน อาคารประชุมทั่วโลก

ศาสนจักรวางแผนติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงพร้อมสัญญาณไร้สายในอาคารประชุม 85 เพอร์เซ็นต์ทั่วโลก

สมาชิกสามารถเข้าเว็บไซต์การทำงานของศาสนจักรและเข้าไปทำงานประวัติครอบครัวได้จากอาคารประชุมของตนเอง ผู้นำศาสนจักรสามารถจัดการบันทึก ส่งใบสมัคร ผู้สอนศาสนา และชมถ่ายทอดการประชุมอบรมผู้นำ ครูสามารถใช้สื่อการเรียนการสอนออนไลน์ที่ศาสนจักรจัดทำเพื่อเสริมบทเรียน ■

ศาสนจักรช่วยเหลือ ภาวะอดอยากใน แอฟริกาตะวันออก

ด้วยประชากรมากกว่า 11.5 ล้านคนในแอฟริกาตะวันออกจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือเร่งด่วนท่ามกลางสภาพความแห้งแล้งอย่างรุนแรง ศาสนจักรกำลังร่วมมือกับองค์กรหลายภาคฝ่ายเพื่อเข้าไปบรรเทาภาวะอดอยากในรูปแบบของอาหาร เวชภัณฑ์ ชุดสุขอนามัย และที่พักอาศัย

สมาชิกที่ปรารถนาจะช่วยเหลือในครั้งนี้น่าสามารถบริจาคเข้ากองทุนช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม ■

การอบรมผู้สอน ศาสนาใหม่ในสนาม เผยแผ่ขยายประสบ- การณ์เอ็มทีซี

โครงการที่เริ่มในเดือนสิงหาคม 2011 ขยายระยะเวลาอบรมเพิ่มอีก 12 สัปดาห์ให้แก่ผู้สอนศาสนาที่เพิ่งออกจากศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา ริชาร์ด ฮีตัน ผู้อำนวยการเอ็มทีซีโพรว โอธิบายว่าการฝึกอบรมในสนามเผยแผ่ไม่ใช่โปรแกรมใหม่ แต่เป็นการขยายระยะเวลาฝึกอบรมที่ผู้สอนศาสนาได้รับในเอ็มทีซี

“คู่มือ 12 สัปดาห์แรก แนะนำผู้อบรมและคู่มือสอนศาสนาใหม่เกี่ยวกับแหล่งช่วยต่างๆ ใน *สังเขปกิตติคุณของเรา* ซึ่งจำเป็นต้องใช้มากที่สุดในช่วง 12 สัปดาห์แรก” เขากล่าว “เป็นแนวทางไปสู่วิถี... ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าให้รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ประธานคณะเผยแผ่เริ่มนำสื่ออบรมในสนามเผยแผ่ไปใช้กับผู้สอนศาสนาใหม่แทบจะทันที—ซึ่งได้แก่ เอกสารการอบรมสามชุดและวีดิทัศน์การศึกษากับผู้ใหม่ ■

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้—และเรื่องอื่นๆ—ที่ news.lds.org

พระวิหารซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ เป็นพระวิหารที่เปิดตัวดำเนินการแห่งที่ 135 ของศาสนจักรและเป็นพระวิหารแห่งที่สี่ในอเมริกากลาง

อุทิศพระวิหารซานซัลวาดอร์

พระวิหารซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ ได้รับการอุทิศเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2011 โดยประธานเฮนรี บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดนับเป็นพระวิหารแห่งที่สี่ของศาสนจักรในอเมริกากลางและแห่งที่ 135 ของศาสนจักรทั่วโลก

ผู้คนประมาณ 16,000 คนร่วมงานฉลองทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นสองรอบในวันเสาร์ที่ 20 สิงหาคม ซึ่งบอกเล่าประวัติศาสตร์อันมั่งคั่งทางวัฒนธรรมในเขตนั้นผ่านบทเพลงและการเต้นรำ

Create.LDS.org เชิญชวนให้สมาชิกบริจาคไฟล์เสียง

ศาสนจักรขอเชิญชวนให้สมาชิกส่งไฟล์เสียงดนตรีและไฟล์เสียงอื่นๆ ที่มีคุณภาพสูงมายัง create.lds.org เพื่อใช้ใน Mormon Channel Radio และในสื่ออื่นๆ ของศาสนจักร สมาชิกสามารถอ่านรายละเอียดคำเชิญชวนได้ที่ news.lds.org (ค้นคำว่า “create.lds.org”) และส่งไฟล์มาได้ที่ create.lds.org

โครงสร้างช่วงเวลาของการแบ่งปันปี 2012 มีออนไลน์

ฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญประกาศว่าหัวข้อช่วงเวลาของการแบ่งปันปี 2012 คือ “เลือกให้ดี” ฝ่ายประธานปฐมวัยสามารถเข้าไปใช้งานออนไลน์ที่ “Primary” ในหมวด **Serving in the Church** ของ LDS.org

ในอดีต ศาสนจักรจัดส่งโครงสร้างดังกล่าวให้หน่วยต่างๆ จำนวน 10 เล่มทุกเดือนกรกฎาคม แต่เนื่องจากมีให้ใช้งานออนไลน์ การจัดส่งในเดือนกรกฎาคมจึงไม่มีอีกต่อไป แต่จะจัดส่งไปให้แก่แต่ละหน่วยจำนวน 3 เล่มพร้อมกับหลักสูตรประจำปี ■

ข้อคิดเห็นทั่วไป

เครื่องมืออันทรงพลัง

ดิฉันสมัครเป็นสมาชิกนิตยสาร *เสียดิน* มาโดยตลอด แต่สมัยที่ แข็งขันน้อย ดิฉันไม่ค่อยได้อ่าน บ่อยนัก วันหนึ่งดิฉันกำลังทำความสะอาด ฝาตู้เก็บของและเจอฉบับเก่าๆ หลายเล่ม เมื่อดิฉันเปิดดูแต่ละเล่ม เรื่องหนึ่งสะดุดความสนใจดิฉัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับพี่น้องสตรีคนหนึ่งที่ไม่ แข็งขันมาหลายปีและไม่ได้ตั้งใจจะ กลับมาโบสถ์ แต่อธิการที่ได้รับการ ดลใจผู้หนึ่งเรียกเธอให้รับใช้ เธอจึง เลิกนิสัยไม่ดีและกลับมาโบสถ์ เรื่อง นี้ส่งผลอย่างมากต่อดิฉัน—เป็นก้าว แรกให้ดิฉันกลับมาแข็งแรง ผ่านมา แล้วหลายปี ปัจจุบัน *เสียดิน* ยัง เป็นเครื่องมืออันทรงพลังในบ้าน ของเรา คำแนะนำ แนวทาง และ ประจักษ์พยานในนิตยสารเล่มนี้ ช่วยเราทุกวัน

โมเอมา ลิมา ซาเยส โบเรล, บราซิล

เรื่องเล่าสำหรับเด็ก— และผู้ใหญ่

ดิฉันเป็นคุณแม่ที่มีลูกเล็กๆ คนหนึ่ง ทุกคืนก่อนเข้านอนดิฉัน ชอบอ่านเรื่องเล่าสำหรับเด็กจาก *เสียดิน* ให้ลูกฟัง นั่นเป็นพร สำหรับดิฉันเช่นกัน เพราะดิฉันได้ เรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ความ คารวะ การสวดอ้อนวอน และอีก หลายสิ่งหลายอย่าง ขอให้ทำงานดี เช่นนี้ต่อไปนะคะ!

ซิลเวีย รูอิซ ดี มูนอซ, เอกวาดอร์

โปรดส่งความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของ ท่านไปที่ liahona@ldschurch.org ความคิดเห็นที่ท่านส่งเข้ามาอาจได้รับการแก้ไขเพื่อให้มีความกระชับหรือชัดเจน ■

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“รับรู้พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในพรที่เราได้รับ ทุกวัน” หน้า 24: ท่านอาจจะอ่านคำสวดอ้อนวอน ของพระเจ้า (ดู มัทธิว 6:9–13) ถ้ามครอบครัว ว่าพวกเขาคิดว่า “ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้” หมายความว่าอย่างไร จากนั้นสรุปบทความในส่วนแรก ที่เอลเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันพูดถึง “อาหารประจำวัน” ท่านอาจเพิ่มเติมประจักษ์พยานของท่านว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นอาหารประจำวัน

“จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ: ท่านดำเนินชีวิตตามที่ ท่านสอน” หน้า 32: ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ “เชื่อว่าถ้าเรามีประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของ พระเยซูคริสต์จริงๆ สิ่งนั้นจะประจักษ์ในชีวิตเรา” ทบทวนบทความนี้กับครอบครัวของท่าน แล้วอาจ ถามสมาชิกครอบครัวว่าพวกเขาเรียนรู้อะไรจาก แบบอย่างของประธานสมิธในการปฏิบัติต่อผู้อื่น ด้วยความเมตตา ถามว่าพวกเขาจะแสดงความ เมตตามากขึ้นได้อย่างไร

“มองขึ้นไป” หน้า 42: ท่านอาจแบ่งปันประสพ- การณ์ที่เอลเดอร์คุกได้รับสมัยเป็นผู้สอนศาสนา หนุ่ม จากนั้นสรุปบทความส่วนที่เหลือ ถามสมาชิก ครอบครัวว่าพวกเขาจะนึกถึงแต่สิ่งที่พระบิดาบน

.....

กิจกรรมสนุก ข่าวสารนิตินันท์

ในฐานะวัยรุ่นคนหนึ่ง ดิฉันเข้าร่วมการสังสรรค์ในครอบครัวอย่างกระอักกระอ่วนใจ ดิฉันคิดว่ามีสิ่งที่ ดีกว่าให้ทำ

คืนวันจันทร์วันหนึ่ง หลังจากการสังสรรค์ในครอบครัวที่มีอุปสรรคอยู่บ้าง คุณแม่ดิฉันเก็บโต๊ะอาหาร และนำพายเซอร์วิสมาวางตรงหน้าทุกคน ดิฉันรีบมองหาส้อม—แต่ไม่มีเลย! คุณแม่อธิบายว่าเรากำลังจะ แข่งกินพาย แต่ไม่อนุญาตให้ใช้ช้อนส้อมหรือมือ ผู้ชนะโอ้อวดกับคนอื่นได้

เรากินเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ช้าพายเซอร์วิก็เลอะเต็มโต๊ะ เต็มหน้าของเรา และแม้แต่ผมของเรา ดิฉันจำไม่ได้ว่าใครชนะ แต่จำได้ว่าหัวเราะไม่หยุดและมีความสุขจริงๆ กับครอบครัวดิฉัน ดิฉันไม่ตระหนัก ถึงเรื่องนี้เท่าใดในคืนนั้น แต่เวลานี้ดิฉันซาบซึ้งใจว่าช่างดีเพียงใดที่มีสถานที่ปลอดภัยเต็มไปด้วยความรัก ให้เรียกว่าบ้าน และมีคนคอยดูแลดิฉัน

ดิฉันแน่ใจว่าเรามีเพลงและบทเรียนในคืนนั้น และคุณแม่ดิฉันใช้เวลามากในการเตรียมและทำความสะอาด แต่ดิฉันรู้สึกขอบคุณสำหรับกิจกรรมที่สอนข่าวสารเกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัวซึ่งดิฉันต้อง เรียนรู้—ในเวลานั้นและนับตั้งแต่นั้น ■

เฮเธอร์ ม็อคเลอร์ ทูสเซอร์, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

สรวด์ทรงคิดเกี่ยวกับพวกเขา โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่คนอื่นคิดได้ อยากรู้ ท่านอาจสรุปโดยอ่าน 1 ซามูเอล 16:7

“รักษาพันธสัญญา” หน้า 48: หากมีคนในครอบครัวท่านกำลังเตรียมตัวรับใช้งานเผยแผ่ ท่านอาจ อ่านบทความนี้ตั้งแต่ต้นจนจบและเตรียมเขียน รายการประเด็นสำคัญที่เอลเดอร์ฮอลแลนด์กล่าว ถึง เน้นข้อความนี้ “กฎแห่งฐานนี้อยู่ในการรักษา พันธสัญญาของเรา” ทบทวนว่าพันธสัญญาคืออะไร และถามลูกๆ ว่าพวกเขาจะเตรียมตัวตั้งแต่เวลานี้ ได้อย่างไรเพื่อทำพันธสัญญา

“พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น” หน้า 69: ท่านอาจร้อง เพลง “การสวดอ้อนวอนของเด็กๆ” (*หนังสือเพลง สำหรับเด็ก*, หน้า 6) อ่านเกี่ยวกับประสบการณ์ ของซิสเตอร์วิกซอมเรื่องการสวดอ้อนวอน กระตุ้น ให้สมาชิกครอบครัวแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการ สวดอ้อนวอนส่วนตัว ท่านอาจบอกเด็กว่า “ลอง นึกถึงช่วงเวลาที่เราารู้สึกถึงการปลดปล่อยจากการ สวดอ้อนวอนดูสิ” ปิดท้ายด้วยประจักษ์พยานของ ท่านเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน ■

เรียนรู้จาก ผู้เชี่ยวชาญ

โดย จอร์จ ซี. โรบินสัน

ในฐานะศัลยแพทย์มักมีคนถามว่าผมเกิด
ความชำนาญได้อย่างไร บางคนคิดว่าเข้าชั้น
เรียน ดูการผ่าตัด จากนั้นก็ผ่าตัดได้เลย ถึง
กับมีคำพูดประชดประชันในการฝึกว่า ดูผ่าตัด ทำ
ผ่าตัด สอนผ่าตัด อย่างไรก็ตาม ไม่มีอะไรเกินเลย
ความจริง

ผมได้รับความชำนาญและความรู้ด้านอาชีพ
ภายใต้การนำทางของแพทย์ที่มีพรสวรรค์และม
ีความอดทนหลายคน ผมเริ่มครั้งแรกโดยมองข้าม
ไหล่จากนั้นจึงอยู่ในระยะประชิด หลังจากสังเกต
การณ์หนึ่งปี ผมได้ร่วมงานมอบหมายชิ้นเล็กๆ โดย
ช่วยศัลยแพทย์และ “ผู้ช่วยมือหนึ่ง” ของเขา—ผู้
ช่วยศัลยแพทย์

หลังจากนั้นอีกหนึ่งปีผมได้รับอนุญาตให้ยืนฝั่ง
ตรงข้ามกับศัลยแพทย์และทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยมือ
หนึ่งระหว่างการผ่าตัดต่างๆ หลังจากนั้นอีกหนึ่ง
หรือสองปี ผมได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ช่วยมือหนึ่งใน
การผ่าตัดที่ซับซ้อนขึ้น จากนั้นจึงเริ่มทำการผ่าตัด
ง่ายที่สุด เช่น การผ่าตัดไส้เลื่อน ขณะแพทย์ที่มี
ประสบการณ์ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยมือหนึ่งของผม

ในการฝึกปีสุดท้าย—เจ็ดปีหลังจากผมจบ
โรงเรียนแพทย์—ผมได้รับอนุญาตให้ทำการผ่าตัด
ที่ซับซ้อนขณะศัลยแพทย์ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยมือ
หนึ่ง ผมค้นพบว่าครูซึ่งเก่งที่สุดจะทำให้การผ่าตัด
ราบรื่นขึ้นได้โดยผ่านความช่วยเหลือของพวกเขา
เพราะพวกเขาจะแสดงให้เห็นสิ่งที่ต้องทำในวิธี
ที่เรียบง่ายและชัดเจน—วิธีที่พวกเขาเรียนรู้ผ่านชั้น
ตอนการติดตามสังเกตการณ์ในลักษณะเดียวกัน

ผมไม่ได้รู้ซึ่งถึงคุณค่าการนำทางของศัลยแพทย์
ผู้เชี่ยวชาญที่มีพรสวรรค์และน่าทึ่งเหล่านี้ซึ่งเป็น

*สมัยเป็นศัลย-
แพทย์ฝึกหัด ผม
มักมีคนที่ชำนาญ
กว่าอยู่ข้างๆ
เสมอ ในฐานะ
ลูกของพระเจ้าเป็น
เจ้า ผมมีโอกาส
เดียวกัน*

ผู้ช่วยมือหนึ่งของผมจนกระทั่งผมจบการ
ฝึกและต้องผ่าตัดด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม
แม้ 30 ปีต่อมา ครูของผมยังอยู่ในความ
คิดผมเมื่อผมใช้ทักษะที่พวกเขาแนะนำ
สอน สานิต และแก้ไข

การเรียนรู้หลักธรรมพระกิตติคุณไม่
ต่างกันเลย เราได้รับการสอนที่ละบรรทัด
ผ่านประสบการณ์—โดยพระอาจารย์ที่
อดทนมาก เรามองไปที่พระองค์ ทำตาม
แบบอย่างของพระองค์ ทูลขอการดลใจ
และพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเรา

ด้วยการนำทาง—ซึ่งมักได้รับผ่านพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต พระ
คัมภีร์ และคนอื่นๆ ที่รักและรับใช้ พระผู้ทรงนำทาง
เราทรงยืนอยู่ข้างๆ เราขณะที่เราเพิ่มความเชื่อมั่น
โดยทรงทำให้วิถีของเราดีขึ้น ให้การแก้ไขที่จำเป็น
ตอบคำถาม และมอบความไว้วางใจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
เมื่อเราพิสูจน์ให้เห็นว่าเราคู่ควรได้รับความไว้วางใจ
นั้น

ศัลยแพทย์ฝึกหัดบางคนอยากลงมือทำโดยไม่
ต้องมีคนควบคุม ทำสิ่งต่างๆ ตามวิถีของตนเอง
ทำนองเดียวกัน บางครั้งเราพยายามลงมือทำโดย
ปราศจากพระผู้ทรงนำทางที่เชี่ยวชาญ อย่างไรก็ตาม
ผมเรียนรู้ในช่วงหลายปีที่เป็นศัลยแพทย์ว่าแม้กระ
ทั้งเดี๋ยวนี้ผมยังปรารถนาและอยากให้มีผู้ช่วยมือ
หนึ่งที่มีความรู้มากกว่าผมเสมอ—โดยเฉพาะเมื่อ
ชีวิตและจิตวิญญาณแขวนอยู่บนเส้นด้าย!

การเติบโตของเราในพระกิตติคุณเริ่มต้นในภพ
ก่อนเกิด ดำเนินต่อไปที่นี่ และไม่ต้องสงสัยเลยว่า
จะดำเนินต่อไปอีกนานหลังจากชีวิตมรตัยของเรา
สิ้นสุด แต่ในประสบการณ์ทุกช่วงของเรา พระผู้
ช่วยหรืออดทนผ่านมาก่อนแล้ว โดยทรงแสดงให้เห็น
ทักษะที่จำเป็นต่อความสำเร็จ พระองค์ทรงเชื่อ
เชิญให้ทุกคนพึ่งพาพระองค์และความเชี่ยวชาญ
ของพระองค์ ■

ไม่อนุญาตให้ทำเนา

แสงสว่างของโลก โดย ฮาเวิร์ด ลีออน

“ดูเถิด, เราคือกฎ, และแสงสว่าง. จงดูที่เรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, และเจ้าจะมีชีวิต;
เพราะแก่คนที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่เราจะให้ชีวิตนิรันดร์.

“ดูเถิด, เราให้บัญญัติแก่เจ้า; ฉะนั้นจงรักษาบัญญัติของเรา. และนี่คือกฎและศาสดาพยากรณ์,
เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพยานถึงเราโดยแท้” (3 นีไฟ 15:9-10)

ดณะที่เราศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน เป็นส่วนตัว กับครอบครัว และใน ชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ของเรา ปีนี้ เราสามารถค้นคว้าบันทึกโบราณเหล่านี้ และพบ—เช่นเดียวกับลิโซ—ว่าบันทึกดังกล่าว เป็น “สิ่งที่ขึงปรารถนา; แท้จริงแล้ว, แม้มิ คำนวณต่อเรา, ถึงขนาดที่เราไปกรีกษาพระ บัญญัติของพระเจ้าไว้เพื่อลูกหลานของเราได้” (1 นีไฟ 5:21) ดู “ช่วยให้เด็กๆ รักพระคัมภีร์ มอรมอน” หน้า 14 และ “พบคำตอบในพระ คัมภีร์มอรมอน” หน้า 16